

colecția

ROZ

ALCRIS

4

Un motiv de căsătorie

Penny Jordan

PENNY JORDAN

UN MOTIV DE CĂSĂTORIE

Traducere de: ANEEMARIE IANCIUȘ

ISBN 973-9170-12-9
Colecția „ROZ”

Coperta: Andy

Redactor: AURELIAN MICU ANDY
Consilier editorial: TRAIAN IANCU
Lector: ANGELA VASILE

©by Penny Jordan, 1986
A REASON FOR MARRIAGE

Editura: **Alcris**
BUCUREȘTI, 1994

CAPITOLUL 1

— Jamie, ce bine că ești aici. Ne-am bucurat grozav că ai putut veni. Nu prea ne-am mai văzut în ultima vreme. Arăți obosită; unchiul Mark spune că muncești prea mult.

Un zâmbet scurt modelă buzele frumos rujate ale lui Jamie când o auzi pe verișoara ei pomenind de tatăl ei vitreg. Fusesse norocoasă, recunoscuse ea în gând; mai mult decât norocoasă dacă se gândea la ce povesteau alții despre a doua căsătorie a părinților lor.

Desigur, faptul că tatăl ei natural murise înainte ca ea să împlinească doi ani, o făcuse să-l accepte pe Mark mai ușor; contase și faptul că el fusese pregătit să o iubească la fel ca pe propria lui fiică, așa cum fusese și ea dispusă să-l iubească la fel ca pe adevăratul ei tată.

— Exagerează, Beth, îi spuse Jamie verișoarei ei, ridicându-și privirea de pe unghiile pe care aplicase al doilea strat de oje.

Invitația verișoarei ei de a-și petrece sfârșitul de săptămână cu ea și soțul ei în casa lor din Bristol coincisese cu o pauză în încărcatul ei program de munco. Dar acum că se afla aici... se străduia să alunge neliniștea care o stăpânea încă de când ajunsese, imediat după prânz.

— Povestește-mi despre fina mea, îl ceru verișoarei ei. N-am mai văzut-o de aproape șase luni.

— Și cine-i vinovat? întrebă Beth indignată. Noi

am fost la Queensmeade de Crăciun. De ce n-ai fost și tu, Jamie? Mama ta a fost foarte necăjită și dezamăgită.

În momentul în care ridică privirea spre verișoara ei, vinovăția înlocui o clipă răceala prevenitoare din ochii lui Jamie.

— Mă tem că afacerile. Sperasem să vin și eu dar mi s-a oferit un contract la New York la care pur și simplu n-am putut să renunț.

Ascultându-și propria voce, distantă și ușor semeață. lui Jamie îi veni să izbucnească într-un râs isteric din cauza falsității imaginii pe care și-o construise singură, dar după care se ascunsese atâția ani încât devenise aproape o parte a ei.

Nu exista membru al familiei care să nu vadă în ea pe femeia de afaceri plină de succes care devenise. Privindu-și unghiile lungi și date cu oă, Jamie oftă la amintirea fetei băiețoase care fusese, fetiță care alerga liberă pe pajiștile din Queensmeade. Dar trecuseră zece ani de când nu mai era fetița aceea. Între copilul de atunci și femeia oare era acum, exista o prăpastie adâncă pe care n-o mai putea trece înapoi și de fapt, nici nu voia,

— Poți face din nou cunoștință cu fiica mea mâine, îi spuse ferm Beth, nelăsându-se dusă cu vorba. Vreau să-mi povestești despre tine. Unchiul Mark e teribil de mândru de tine, Jamie; cred că uneori e mai mândru de tine decât de Jake. Am citit articolul despre tine în „Case și Grădini” de săptămâna trecută; pozele cu camerele decorate de tine sunt fantastice.

Articolul respectiv fusese favorabil și apăruse în urma unei avalanșe de. Comenzi care veniseră în

afara programului obișnuit, reflectă Jamie.

Vechiul stil de finisaj și decorațiuni devenise din ce în ce mai popular, iar ea nu regretase niciodată că optase pentru varianta mai interesantă de a învăța și improviza pe baza tehnicilor tradiționale de sculptură, desen și pictură care acum erau atât de apreciate și la modă.

— Acum că ești aici ar fi grozav dacă te-ai gândi cum aș putea decora casa asta, continuă Beth. Când ne-am mutat aveam o grămadă de planuri, dar Richard a fost așa de ocupat că n-am fost în stare să cumpărăm nici măcar o rolă de tapet.

Richard, placidul soț al lui Beth, se hotărâse să părăsească slujba comodă de la compania unde lucra și-și pornise propria lui afacere.

Jamie cunoștea din experiența problemele care se puteau lvi și înțelegea că aranjatul casei era ultimul punct pe lista priorităților.

— Am să văd mâine dimineața casa, îi promise ea verișoarei ei și zâmbi văzând-o mulțumită.

— Te invidiez, spuse Beth oftând. Ești întotdeauna așa fermecătoare.

Ridicând din umeri, Jamie îi răspunse nepăsătoare:

— Nu-i decât o fațadă, Beth. Atâta tot. E necesar pentru afaceri să ai un aspect strălucitor și costisitor, dar să știi că eu nu m-am schimbat.

Ridicându-și ochii albaștri spre cei aproape violeți ai celeilalte, Beth spuse serioasă:

— Știu că nu te-ai schimbat, Jamie. A trecut ceva timp de când n-ai mai fost la Queensmeade, nu-i așa?

Simțind o undă de dezaprobare în vocea verișoarei ei, Jamie avu grijă să-și elimine din voce

orice urmă de emoție.

— Valea Yorkshire este destul de departe de Londra. Văzând o licărire ciudată în ochii, lui Beth, o cuprinse neliniștea. S-a întâmplat ceva rău acasă? Ce este, Beth? Întrebă ea repede. S-a întâmplat ceva rău cu mama, cu Mark?

Când începuse să-l numească Mark pe tatăl său vitreg? Străinii puteau crede că folosea numele lui de botez ca să-l țină la distanță, ca să facă diferența dintre tatăl vitreg și tatăl ei na tunai, dar asta nu era adevărat. Ea luase acest obicei de la Jake, aproape fără să-și dea seama.

Pe atunci Jake era Dumnezeuul ei; o creatură magnifică și care îi inspira respect, căreia avea privilegiul să-i poată spune frate. Gura ei se crispa de amărăciune. Era incredibil că putuse să fie așa de naivă.

— Nu trebuia să-ți spun nimic, zise Beth vinovată. E vorba de Mark, Jamie. Suferă de dureri de piept de câțva timp, iar doctorul a spus că are ceva la inimă... nu prea grav deocamdată, dar i s-a spus să ia lucrurile mai ușor... să nu-și mai facă atâtea griji. Mama ta încearcă să-l convingă să se retragă și să-l lase pe Jake să se ocupe de companie.

N-avea rost să se prefacă și să pretindă că n-o dureau faptul că trebuia să primească vestea asta de la verișoara ei, dar nu era nimeni vinovat de această durere decât ea însăși. De fapt, până la urmă ea fusese cea care în mod eliberat se depărtase de casa ei și care intenționat își făcuse o carieră împingând asta până la limită. Dar cel puțin dădea telefon acasă regulat ca să vorbească cu mama ei.

— Mama ta n-a vrut ca tu să fii îngrijorată, îi spuse Beth plină de înțelegere, văzându-i ochii îndurerați. Știe cât ești de legată de unchiul Mark.

— Hmm. Nu știu cum Dumnezeu o să-l poată convinge s-o ia mai încet.

Beth se luminează la față.

— Jake a spus exact același lucru. E caraghios cum voi doi aveți aceleași reacții în același timp, dar dacă sunteți împreună nu cădeți niciodată de acord, indiferent despre ce e vorba. Mi-aduc aminte că la nunta mea erați gata, gata să vă luați la bătaie.

Jamie pleacă ochii, studiindu-și gânditoare unghiile înainte de a lua sticluța de oă.ca să aplice ultimul strat.

— Da, spuse ea cu grijă, concentrându-și aparent întreaga atenție asupra unghiilor. Întotdeauna a fost așa.

— Nu, n-a fost.

Lui Jamie îi tresări inima când observă ușoara provocare din vocea lui Beth.

— De ce nu vă mai vedeți voi doi, Jamie? insistă Beth. Asta îi doare teribil pe mama ta și pe unchiul Mark. Și unul și altul vă iubesc atât de mult pe amândoi. Oricând se adună întreaga familie e clar că ori tu, ori Jake veți fi acolo... dar niciodată amândoi. E aproape ca și când totul ar fi fost cu grijă plănuț dinainte.

— Ei bine, nu este așa, îi spuse Jamie cu asprime, scuzându-se apoi cu un zâmbet când văzu chipul îndurerat al verișoarei ei. Îmi pare rău. Am ridicat puțin tonul. Nu suport să călătoresc avionul. Mai ales peste Atlantic. Cred că încă mai sufăr de rău de avion.

Rău de avion? Durere și umilință ar fi fost mai aproape de adevăr, dar acele emoții aparțineau unei ființe de mult moarte și îngropate pe care ea nu voia s-o dezgroape pentru nimic în lume.

Observând părul roșcat închis, mățos și strălucitor al verișoarei sale oare era aplecată asupra unghiilor, Beth schimbă, plină de tact. Subiectul și întrebă cu invidie în glas:

— Cum Dumnezeu reușești să-ți faci unghiile așa?

— Nu-i greu. E nevoie numai de un ochi format, de o mână sigură și de exercițiu, îi răspunse Jamie, zâmbind în timp ce aplica ușor ultimul strat de oje. Și în fond cine o să mă angajeze ca decorator dacă vede că nu-s în stare nici măcar să-mi fac unghiile?

— Dar eu nu reușesc nici măcar să le las așa de lungi, ca să nu mai discutăm despre datul cu lac.

— Ei bine, doar știi că eu duc o viață mondenă, glumi Jamie ridicând ușor dintr-o sprânceană.

Nu era drept ca unei singure persoane să i se dea atât de mult, gândi Beth, oftând din cauza risipei de calități feminine înglobate în verișoara ei care pe deasupra declara cu răceală că nu avea de gând să se mărite și că nu crede în dragoste.

Poate că Jamie nu era frumoasă, în felul general acceptat, dar avea ceva mai mult decât frumusețe. Privind-o, aveai impresia că privești într-o apă foarte adâncă și foarte liniștită; așa că te trezeai ținându-ți respirația și așteptând să apară un cât de ușor va! pe suprafața netedă. Jamie avea o aură de calm și liniște, dar nu fusese mereu așa. Beth își mai amintea încă de adolescența băiețoasă care fusese Jamie. Cățărându-se în copaci, făcând întreceri, acoperită tot timpul de tăieturi, zgârieturi

și julturi. Pe atunci ochii ei violeți râdeau, gura plină era mobilă iar mișcările ei ca argintul viu.

La zece ani era teribil de invidioasă pe verișoare ei de paisprezece ani și pe apropierea dintre ea și fratele ei vitreg. Cu toate că era la universitate, Jake tot își mai petrecea cea mai mare parte a timpului liber cu tânăra lui soră vitregă. Erau apropiați într-un fel pe care ea, ca unic copil, ar fi vrut să-l imite, dar, undeva, pe parcurs, se întâmplase ceva cu această apropiere, și acum... ce? Acum, ori de câte ori pomenea de Jake în prezența lui Jamie simțea brusc cum verișoara ei se închide în sine. Când pronunța numele lui Jamie într-o discuție cu Jake, gura lui lua o expresie cinică și ochii îi deveneau reci și goi.

— Mondenă? Întrebă Beth, încercând să-i ascundă lui Jamie ceea ce gândea. De când? Oh, eu știu că asta e impresia pe oare vrei s-o lași, Jamie, dar muncești mult. Prea mult, după cum crede unchiul Mark.

— Mark e un dulce, dor e puțin conservator în privința femeilor. El crede că ar trebui să fim toate ca mama și să ne ocupăm numai de soț, casă și familie.

Jamie își ascunse expresia ochilor, plecându-și pleoapele cu gene lungi ca un evantai peste pomeții înalți și proeminenți. Toate astea îi dădeau, fără s-o știe, un aer de vulnerabili tate. Odată, de mult, și ea își dorise de la viață altceva decât să iubească și să fie iubită.

— Încearcă să iei calciu. Se întoarce spre Beth, zâmbind ușor și alungându-și din minte trecutul.

— Calciu? Beth părea foarte dezorientată.

— Pentru unghii, îi explică Jamie ușor ironică.

— N-am făcut încă planuri pentru weekend, spuse Beth schimbând subiectul. M-am gândit că ai să te culci devreme astă seară și mâine vor veni la cină niște prieteni... Abia aștept să le-o prezint pe verișoara mea cea deșteaptă. Și... vine și Jake, desigur, adăugă Beth în treacăt. Ah, am uitat să-ți spun că familia ultimei lui prietene locuiește foarte aproape de noi. E o fată drăguță, cam tânără pentru Jake, cu toate că asta era de așteptat. Foarte frumoasă și foarte ambițioasă.

Slavă Domnului că se uita în altă direcție, gândi Jamie încercând să-și potolească bătaile inimii. Jake... va veni aici... primul impuls era să plece imediat, dar era prinsă într-o cursă și știa asta. Dacă ar pleca, Beth ar ghici tot. Una era ca toată familia să știe că ea și Jake se antipatizau, dar...

— Jamie, îți este rău? Ai pălit îngrozitor.

— Toți roșcații sunt palizi, răspunse Jamie aiurea, ascunzându-se în spatele unei măști sofisticate. Dacă Mark e bolnav, mă mir că Jake ore timp să plece în weekend.

— Oh, el bine, presupun că-i vorba și de afaceri. Se pare că Brierton Plastics va fuziona cu campania tatălui Amandei. De fapt, așa s-au cunoscut Jake și Amanda. Nu e niciun secret că părinții ei speră că se vor căsători, dar eu personal cred că Amanda e prea tânără – are nouăsprezece ani – și nu-i decât un copil. Nu credeam că asta va alege Jake. Înțelegeți tu. Beth strâmbă din nas. Sigur, unchiul Mark ar vrea să-l vadă însurat. El și mama ta se plâng tot timpul că tu nu prea pari să vrei să le dăruiești nepoți.

— Da, pare puțin ciudat, răspunse Jamie indiferentă, rugându-se ca Beth să nu simtă ce-i în

sufletul ei. Jake căsătorit... Durerea a sfâșia în ciuda scutului pe care îl construise de-o lungul a șase ani. Ce se întâmpla cu ea? Știuse că ziua aceasta va veni. Acum șase ani știa că Jake vrea să se căsătorească, își dorea un fiu care să-l urmeze în afacerile pe care tatăl lui le condusesese cu atâta succes. Jake era și ambițios și hotărât. Ea știa asta. Și era crud, foarte, foarte crud, dar ea era acum deasupra durerii. Acel Jake pe care îl cunoscuse și iubise nu existase niciodată. Nu existase decât o fațada în spatele căreia își ascunsese adevăratul chip.

Așa cum își spusese mereu în ultimii ani, își spuse din nou că cel puțin ea avusese norocul să descopere adevărul înainte de a fi prea târziu, înainte de a fi prinsă în capcana unei căsătorii bazate pe ambiție și lăcomie.

Acum nu mai era naivă ca la optsprezece ani și cunoștea destul viața ca să realizeze că Jake nu era singurul care voia să se căsătorească din interes, dar cruzimea lui deliberată de a o înșela în încrederea ei...

— Oh, Doamne, sună telefonul. Stai aici și odihnește-te puțin. Am să-ți fac un ceai.

Singură în camera de oaspeți pe oare i-o dăduse Beth, Jamie se îndreaptă spre fereastră și privi afară la peisajul de țară, dar fără să-i vadă frumusețea. Oare fata aceea, Amanda, știa cum este Jake cu adevărat sau fusese și ea păcălită? Zâmbetul acela cald și ironic, ochii aceia verzi și reci care deodată puteau deveni fierbinți și te ardeau ca focul, gura aceea care știa să...

Închizând ochii ca să-și limpezească gândurile, se agăță de pervazul ferestrei. Oh, Doamne, doar

trecuse de asta, trecuse peste toate. Acum nu mai era fetița prostuță pe care Jake o înșelase cu atâta cruzime. El nu mai avea acum puterea s-o mai rânească în vreun fel.

Dar atunci de ce-i bătea inima mai repede? De ce oare își amintea cu o claritate înspăimântătoare senzația pe care i-o dădea gura lui lipită de a ei?

Singura ei salvare era convingerea că cel puțin nu mai știa nimeni cât fusese de proastă. Nimeni nu știa că fuseseră amanți; că Jake îi șoptise cuvinte de dragoste și îi promisese că se vor căsători, pentru ca mai târziu Jamie să afle de la amanta lui că el voia s-o ia de soție numai pentru că știa că tatăl lui urma să-și împartă averea între ei, dându-i și ei exact la fel de multe acțiuni ca și lui Jake. La început nu voise să creadă în afirmație nedovedite ale Wandei și își imaginase chiar că de fapt îl bârfește pe Jake din gelozie. Dar când se dusesse ia Jake, în apartamentul lui ca să-i spună ce se întâmplase, primul lucru pe care îl văzuse, după ce trecuse de ușile lăsate deschise, fusese imaginea lui Jake și a Wandei, unul în brațele celuilalt.

Desigur, Jake o văzuse și o strigase dar ea nu se opri și fugise disperată la mașină. Condusesse de la New York la Queensmeade ca și când ar fi urmărit-o diavolul însuși.

Mark și mama ei erau plecați în vacanță atunci – o lună de vacanță în Bermuda – și din cauza asta ea și Jake nu spusese nimănui nimic despre planurile lor. Voiau să păstreze surpriza până la întoarcerea părinților lor. Pe atunci lucra temporar la o firmă de decorațiuni interioare, dar prea rănită și umilită ca să mai dea ochii cu Jake, se

răzgândise de a se duce acasă, știind că el ar fi venit după ea și o luase spre autostrada care duce spre sud.

Slujba ei nu era prea bine plătită, dar avea alocația de la Mark și destui bani în contul personal din bancă pentru a-și putea plăti o cameră într-un hotel ieftin destul timp ca să-și reorganizeze viața.

Trimisese o scrisoare scurtă patronului ei în care explica faptul că voia să lucreze la Londra, și una mai lungă părinților ei în care le expusese planurile ei de viitor. A treia scrisoare era pentru Jake și-i spunea că făcuse o greșală, că nu era încă pregătită să se așeze la casa ei și că își dorea libertatea și să-și facă o carieră. Fusesse prea rănită și prea mândră ca să pomenească de Wanda.

Când părinții ei se întoarseră din Bermuda, trei săptămâni mai târziu, ea se înscrișese deja la un curs pentru învățarea tehnicilor de pictură și design, pe care acum se baza activitatea ei; găsisse o cameră împreună cu încă două fete, la panoul de la colegiu; își tăiasse părul lung până la umeri; își schimbase felul de a se îmbrăca, înlocuind stilul ei de fetiță simplă și sportivă cu cel al unei femei reci și sofisticate care voia să devină.

Părinții ei fuseseră puțin surprinși, dar ea le explicase motivul pentru care luase această hotărâre așa brusc, spunându-le că se gândea! a asta de luni de zile dar că abia atunci, când ei se aflau în Bermuda, se decisese.

La început se supăraseră puțin; Mărie în special dorea ca ea să rămână aproape de casă. Nu era nevoie ca ea să-și câștige existența și cu toate că de nu știu câte ori în acele luni ar fi dat orice ca să se poată întoarce acasă, gândul că trebuia să dea

ochii cu Jake o oprise. În seara în care îl găsisese cu altcineva, făcuse un legământ: să nu-l mai vadă niciodată până în momentul în care nu va mai simți nimic pentru el... absolut nimic.

Următorii șase ani fuseseră foarte plini. La colegiu se împrietenise cu un alt student, Ralph Howard, și Ralph era acum asociatul ei în afaceri. Se înțelegeau foarte bine, iar relația lor era comodă și fără pretenții. Unii dintre prietenii lor credeau că fuseseră amanți, dar nu era așa. Ralph era pentru ea fratele pe care nu-l avusese niciodată, iar relația cu el era total diferită de adorația pe care o avusese pentru Jake.

Munca lor asiduă dăduse roade așa că acum erau niște oameni de afaceri, de succes și cu o viață mondenă foarte bogată. Multe din petrecerile pe care le dădeau sau la care mergeau aveau drept scop afacerile. Jamie știa că formau un cuplu reușit dar bizar. Ralph era înalt și blond și avea ochii veseli și albaștri. Arăta mai mult a jucător de rugby decât a orice altceva; era musculos și avea oase mari. Îl amuza întotdeauna când vedea că alți bărbați a tratează pe Jamie ca pe un vas de porțelan. Scundă și cu oase mici și picioare subțiri, părea mult mai firavă decât era de fapt.

Ea nu infirmase niciodată credința celorlalți care erau convinși că ea și Ralph sunt amanți.

Era o cale sigură de a-i ține! a distanță pe alții fără a-i ofensa. Știa că Ralph era curios în legătură cu viața ei sentimentală – sau absența ei – dar îi respectase întotdeauna tăcerea. El nu știa nimic despre trecutul ei. Ea nu-i pomenise niciodată de Jake, cu toate că el cunoștea istoria familiei ei; despre căsătoria mamei sale cu patronul acesteia

care era pe atunci văduv și avea un fiu în vârstă de unsprezece ani. Beth și Richard îl cunoșteau pe Ralph, care venise cu Jamie la botezul lui Sarah. Jake fusese nașul, dar în afară de scurtul moment când el i ținuse copilul și apoi îl trecuse lui Jamie, în rest se ținuseră departe unul de altul.

Crispându-se puțin, Jamie se gândi co trebuie să fie greu să-ți fie descoperit brusc adevăratul chip, așa cum pățise Jake. Dar greu sau nu, asta nu-l oprise să o privească rece și disprețuitor, după cum își amintea acum. Aroganța lui era cu adevărat de necrezut! Oare el se gândise vreodată ce s-ar fi întâmplat dacă ea s-or fi dus la Mark să-i spună că fiul lui o sedusese și o lăsase intenționat să creadă că o iubea și o dorea când de fapt tot ce dorea el era partea ei din averea tatălui lui?

Dar ea nu putuse să facă așa ceva. Și mama ei și Mark îl adorau pe Jake și adevărul i-ar fi frânt inima lui Mark. Mai presus de toate, Mark era un om cu adevărat cinstit, iar descoperirea că fiul lui nu era la fel l-ar fi rănit cumplit. Așa că ea tăcuse și se străduise să-și croiască o viață nouă, să-și găsească noi țeluri, să-și spună și să și creadă că ceea ce dorea cu adevărat de la viață era o carieră și încă de succes.

Amurgul de toamnă târzie se transforma repede în întuneric, reamintindu-l cât de puțin rămăsese până la sfârșitul anului. Cunoscuta durere provocată de gândul la evenimentele din trecut era amplificată acum de o sumbră disperare. Trecuseră, slavă Domnului, șase ani de atunci, și tot nu se simțea mai bine. Tot ce reușise să obțină era abilitatea de a se închide în sine și de a se preface față de restul lumii că durerea ei nu există.

Alte fete de vârsta ei suferiseră traume similare și își reveniseră; cunoscuseră alți bărbați, își întemeiaseră alte relații. De ce oare ea nu reușise niciodată să găsească pe altcineva care să-l scoată pe Jake din inima ei?

Poate că sentimentul că a fost trădată era mai puternic din cauza faptului că Jake nu era numai prima ei dragoste și primul ei amant, ci și persoana cea mai apropiată de ea și deci trădarea lui nu-i răpise numai iubitul ci și fratele, prietenul, stâncă de care se sprijinise întotdeauna.

Lucrurile erau înrăutățite de faptul că îl iubise nebunește și crezuse în el atât de sincer încât nu s-a lăsat convinsă nicio secundă de afirmațiile Wandei. În definitiv, știuse că înaintea ei mai existaseră alte fete în viața lui; era cu opt ani mai mare decât ea, fusese la universitate și, în plus, faptul că era un bărbat cu o evidentă aură de magnetism sexual, făcea ca o viață de celibatar să fie o imposibilitate pentru el.

Păcat de biata fată care se va mărita cu el, gândi Jamie plină de amărăciune. Jake nu-i va rămâne credincios prea multă vreme, cu atât mai mult cu cât ea nu e decât o naivă fată de nouăsprezece ani.

Cu toate că nu observaseră atunci când făcuseră dragoste, reconstituind acum totul, realizează că întotdeauna existase o urmă de reținere în felul în care el o atingea, o ușoară crispă care venea probabil din faptul că, fără nicio îndoială, lipsa ei de experiență îl enerva. Pe atunci nu fusese conștientă de asta și nu se gândise decât la marea ei bucurie de a avea dovada că el o iubea. Simpla atingere a degetelor lui pe pielea ei o umplea de

plăcere și fericire și în naivitatea ei crezuse că și el se simțea la fel și că motivul pentru oare făcea atunci dragoste era același cu al ei, adică faptul că nu mai putea aștepta ca să-și împlinească iubirea.

El avusese multă răbdare cu ea și fusese foarte atent și blând, dar de fapt de ce n-ar fi fost, gândi ea acum, plină de amărăciune. Nu ar fi servit scopurilor lui să o sperie și desigur că avea întotdeauna la dispoziție femeii ca Wanda care să-i ofere satisfacția pe care ea nu i-o putea da.

Cutremurându-se puțin, Jamie se întoarse de la fereastră, dureros de conștientă de faptul că gândurile ei luaseră o cale periculoasă. Lăsase trecutul în urma ei și acolo și trebuia să rămână. Cu toate că în brațele lui Jake se înfiorase de plăcere și își dorise mângâierile lui, niciunul din bărbații cu care se mai întâlnise în ultimii șase ani, nu-i trezise nici cel mai ușor interes sexual. Era ca și când acea parte din ea înghețase sau poate pur și simplu nu mai exista, gândi ea dezorientată, dar în definitiv ce altceva era sexul decât o altă poftă? Își pierdea oare cineva timpul gândindu-se de ce n-are poftă de mâncare? La fel cum unii se mulțumeau numai cu câteva ore de somn pe noapte, în timp ce alții aveau nevoie de opt ore, așa și ea putea trai fără sex. Era ceva simplu și banal.

Poate că așa era, dar o voce timidă din adâncul sufletului ei o întrebă: Dar dragostea? Iubirea? Buzele ei tremurară. Dar, de fapt, ce era dragostea? Emoția aceea periculoasă ca un delir pe care Jake o trezise în ea? Dacă da, atunci era mult mai bine fără ea. Dar nu reușise această performanță de a scăpa de emoția aceea, își

reaminti ea; chiar și numai numele lui Jake pronunțat de altă persoană era suficient pentru ca mușchii să i se contracte și pulsul să i se accelereze. Motivul pentru care îl evitase cu atâta asiduitate, din momentul în care fugise atunci, nu era faptul că îl ura ci faptul că era îngrozită că se va trăda în fața privirii lui experimentate iar el va afla că este încă vulnerabilă. Cât timp Jake nu știa că ea încă îl mai iubește, se simțea mai în siguranță cu toate că nu-și dădea seama de ce. Și în plus, ce importanță puteau avea sentimentele ei pentru el? Doar nu încercase niciodată să ia legătura cu ea sau să-i ofere vreo explicație.

Primise totuși o scrisoare de la el, care sosise puțin după ce îi trimisese acel bilet, dar ea nu o citise. Oare el crezuse minciuna ei care spunea că plecase pentru că era prea tânără ca să se mărite? Oricum, mândria ei fusese călcată în picioare, iar faptul că el nu făcuse nicio încercare de a se Justifica era o dovadă sigură că afirmațiile Wandei fuseseră adevărate.

Iar a doua zi urma să-i vadă pe el și pe prietena lui. Avea oare tăria să dea ochii cu el? Avea altă alternativă? Dacă pleca, Beth avea toate motivele să facă speculații și în plus nu avea de ce să se teamă. Nimeni din familie nu știa despre scurta luna de extaz pe care el i-o dăruise înainte ca minciunile și înșelătoriile să-i despartă. Numai ea și Jake știau despre acele seri petrecute în apartamentul acestuia când ea uita de toate în brațele lui și îi simțea mâinile pe piele, când el îi spusese că nu așteptase decât ca ea să crească și să-l vadă ca pe un bărbat și nu doar ca pe un frate vitreg.

Se făcuse întuneric. Oare de când stătea așa privind în gol? Se uită la ceas. Aproape de o oră. Probabil Beth se întreba de mult ce face.

Cel puțin i se acordaseră câteva ore ca să se pregătească. Privi spre valiza pe care o lăsase pe pat, se îndreptă spre ea și o deschise. Venise direct la Bristol după o scurtă oprire în apartamentul ei din Londra, cu ocazia căreia făcuse un duș apoi din nou, bagajele.

La New York avusese suficient timp liber ca să facă ceva cumpărături. Gândindu-se la a ceastă vizită cumpărase o bluză pentru Beth și o drăgălașă păpușă pentru fina ei.

Se apucă să despacheteze cu mișcări automate și cu mișcări îndelung exersate. În valiză se afla noua rochie, de la casa de modă Calvin Klein, pe care și-o cumpărase la New York. O luase cu ea sub un impuls de moment. Era un jerse de mătase albastru închis, care nu părea cine știe ce, dar care se mula pe corpul ei și reflecta neobișnuita culoare a ochilor ei. Era o rochie sofisticată care aproape merita să fie descrisă drept sexy. Se decise să o îmbrace în seara care urma. Oricare erau sentimentele ei personale, nu voia ca Jake să nu se convingă de faptul că vechea Jamie dispăruse. Așezând rochia pe umerăș se felicita pentru experiențele care o învățaseră de-a lungul anilor cum să desfășoare un flirt ușor fără să se angajeze prea mult. Dacă-și cunoștea bine verișoara, atunci Beth se gândise deja la un eventual partener pentru ea, pe care urma să i-l prezinte ia cină.

În mod normal s-ar fi purtat rece și distant cu el, dându-i de înțeles că nu era dispusă să se implice în vreo relație, nici măcar pentru o seară, dar seara

care urma...

O auzi pe verișoara ei care o striga din ușa dormitorului și după ce își compuse o expresie de calm și seninătate, se duse să deschidă ușa.

— Sarah s-a trezit, îi spuse Beth, ținând în brațe fetița cu ochi albaștri pentru ca Jamie să o poată vedea mai bine.

— Doamne, ce mult a crescut!

După câteva secunde de nehotărâre, fetița începu să zâmbească.

— E ora de baie, îi explică Beth, privind cu drag la cămășuța imaculată și pantalonașii de cașmir ai copilului. Îmi pare rău că sunt o gazdă așa săracă. Dacă vrei să coborî în sufragerie...

— Ceea ce vreau să fac, îi spuse Jamie, ferm, este să te ajut să-i faci finuței mele baia. Fa definitiv, spuse ea cu și mai multă blândețe atingând cu vârfurile degetelor pielea fină a copilului, sunt nașa ei. Da, și tocmai mi-am amintit că i-am adus un mic dar de la New York.

Alungându-și-l pe Jake din minte, Jamie întinse mâinile și o luă pe Sarah din brațele mamei sale.

— Haide, îi spuse ea fetiței. E timpul ca tu și cu mine să începem să ne cunoaștem mal bine, tânără domnișoară.

CAPITOLUL 2

— Jamie, ești un înger, spuse Beth cu răsuflarea tăiată, privind vaza cu flori pe care Jamie tocmai o așezase pe masa din sufragerie.

Draperiile lungi de catifea fuseseră trase; Jamie strânse din buze în timp ce controla aranjamentul floral.

— Cu Sarah de care trebuie să am grijă, niciodată nu-mi mai rămâne timp pentru detalii ca florile, spuse Beth mișcată, Richard va avea un șoc atunci când o să vadă ce avem la masă. Mă tem că tot ce reușesc eu să pregătesc este ceva foarte simplu. Îți sunt cu adevărat foarte recunoscătoare pentru tot ce ai făcut. Dar mă simt teribil de vinovată. Trebuia să te odihnești aici.

— Mi-a făcut plăcere, spuse Jamie plină de sinceritate. E multă vreme de când n-am mai fost lăsată să mă desfășor într-o bucătărie.

— Sigur, uitasem că mama ta te-a învățat să gătești. Nu-i de mirare că te descurci atât de bine.

— Adecvat dar nu inspirat, îi răspunse Jamie, respingând complimentul,

Sufrageria casei, lui Beth și Richard ea de mărime potrivită, dar foștii proprietari fuseseră cel puțin originali în alegerea decorului. Pereții și tavanul erau crem, fără a pune în valoare încântătorul tavan înalt și superba cornișă.

— Camera asta e groaznic de mohorâtă, comentă Beth pe un ton critic și strâmbând din nas. Toată casa trebuie redecorată, dar eu nici nu știu de unde să încep.

— O să stăm mâine liniștite de vorbă, promise Jamie.

— E Richard, exclamă Beth, când se auzi soneria de la ușă.

— Cred că ar fi mai bine să mă duc sus și să mă pregătesc, spuse Jamie, zâmbindu-i cald soțului verișoarei ei când acesta intră în cameră. Lui Jamie îi plăcea Richard care semăna cu un ursuleț rotofei, dar care în realitate era un om de afaceri foarte abil, care își adora soția și fițița.

Lăsându-i singuri, Jamie urcă repede în camera ei. Într-o oră și jumătate Jake urma să fie acolo. Deja inima ei bătea repede și neregulat. Degetele îi tremurau când deschise ușa dormitorului. Nu-l va lăsa să observe cât este de afectată. Va fi rece și indiferentă față de el. Trebuia să fie.

— Vai, splendidă rochie! Beth făcu ochii mari în timp ce o cerceta pe verișoara ei, admirând cu invidie jerseul de mătase care se mula pe trupul suplu al lui Jamie. Cum Dumnezeu reușești să te menții așa de supla? Întrebă ea necăjita. Eu am cel puțin șase kilograme în plus.

— Dacă-i așa, atunci mie așa îmi plăci, îi răspunse Richard soției lui, intrând în bucătărie și sărutând-o pe Beth. Mmm, ce bine miroase.

— Ei bine, poți să-i mulțumești lui Jamie. Ea s-a ocupat de mâncare în seara asta, îi spuse Beth.

Jamie știa că urmau să fie opt în total. Jake și prietena lui, doctorul din localitate și soția lui, fratele acestuia care locuia la ei în urma unui accident de circulație, Jamie, Beth și Richard.

Beth îi spusese foarte puține despre subiectul Ian Parsons, explicându-i că era geolog și lucra în străinătate și că fusese implicat într-un accident de circulație în care soția lui își pierduse viața.

— Ian a fost rănit foarte grav, dar acum e iar pe picioare. Accidentul a avut loc acum optsprezece luni și de atunci locuiește cu Sue și Chris. E mai degrabă tăcut și retras, o avertiză ea pe Jamie. Sue zice că se consideră vinovat pentru moartea soției sale. Erau pe punctul de a se despărți când s-a întâmplat nenorocirea și el crede că dacă nu s-ar fi certat, soția lui n-ar fi ciocnit mașina.

Jamie era în bucătărie și se ocupa de primul tel

de mâncare pe oare îl pregătise, când auzi soneria de la intrare.

Ușa bucătăriei era deschisă și ea o auzi pe Beth deschizând-o pe cea de la intrare, iar pielea i se făcuse ca de găină când recunoscuse vocea joasă și tăragănată a bărbatului care-i răspunse lui Beth la caldele salutări. Jake sosise!

Se bucură că, fiind în bucătărie, nu era nevoită să iasă și să-l salute. Dar în definitiv nu acesta era motivul pentru care se oferise să pregătească ea masa? Putea să-i păcălească De alții, dar pe sine nu.

— Ce bine miroase, îl auzi ea pe Jake repetând, fără să știe, complimentul lui Richard. Uitase cât de catifelată și totuși ironică putea fi vocea lui. O durea tot corpul și simți o dorință puternică de a deschide ușa din spate și de o fugi.

Ca și când ar fi știut, Beth intră în bucătărie iar Jamie se încordă toată dându-și seama că nu are la dispoziție decât foarte puține secunde ca să-și pregătească apărarea.

Toți patru Intrară în cameră. Jamie era cu spatele la ei, prefăcându-se că toată atenția îi era concentrată asupra gătitului, deși în realitate nu era conștientă decât de prezența lui Jake. Putea aproape să simtă mirosul trupului său, gândi ea febril, știind datorită unui al șaselea simț că el era cel care se afla cel mai aproape de ea. Trebuia să se întoarcă și să dea ochii cu el.

— Jake. Jamie îi zâmbi convențional și mai mult politicoș decât cu plăcere. Mi s-a părut că ți-am recunoscut vocea.

Ea nu-i întinse mâna și în loc de asta luă o lingură și își făcu de lucru.

Jake era ca un câmp magnetic, gândi ea înnebunită, forțându-se să-i susțină privirea rece și cinică. Asta o făcu să-și piardă toată energia și rezistența. Ultima oară când îl văzuse fusese la botezul lui Sarah dar atunci stătuse foarte puțin, plecând cu mult înainte ca petrecerea să se termine, sub pretextul că trebuia să prindă un avion spre Statele Unite. Atunci avusese la dispoziție săptămâni de zile ca să se pregătească, săptămâni în care își învățase simțurile să-i înregistreze prezența și apoi sa o ignore.

Deodată simți că tremură și că are un fel de fierbințeală. Ochiul lui verzi se îngustaseră și privirea lui îngândurată se plimba încet peste rochia ei de mătase care se mula pe sâni și pe coapse.

— Nu-i așa că Jamie arată superb?

Chiar și Beth părea afectată de tensiunea care domnea în bucătărie, și avea vocea ascuțită și respirația întretăiată.

Fără să-și ia ochii de la ea, Jake spuse cu răceală:

— E prea slabă.

Vorbea despre ea ca și când ar fi fost total incapabilă să aibă emoții și sentimente. O duru atât de tare încât se simți sfâșiată în bucăți.

Nu trebuia să-l lase să se poarte așa cu ea. Lui Jake îi plăcuse întotdeauna să o domine și să-i dicteze, știa asta, și i-ar fi plăcut să facă la fel și acum, numai pentru simpla plăcere de a o umili. Nu putea să accepte asta. Trase adânc aer în piept, reamintindu-și că acum era o femeie de afaceri foarte sofisticată, și nu un copil care-l adora în tăcere, și punând jos lingura se întoarse spre fata frumoasă și blândă care stătea neliniștită între

Jake și Beth,

— Nimeni nu pare să aibă de gând să ne facă cunoștința, spuse ea zâmbind. Eu sunt Jamie, și cred că tu trebuie să fii Amanda.

Fata, pentru că asta era, gândi Jamie cercetându-i pielea curată și gura de copil, zâmbi nevinovat.

— Mă bucur să te cunosc; am auzit atâtea despre tine de la mama ta și de la tatăl lui Jake.

Pe Jamie o cuprinse o durere neașteptată și devastatoare. Când Beth spusese că Jake are de gând să se așeze, ea nu o crezuse cu adevărat, dar era evident că Jake o dusesse pe Amanda și la Queensmeade.

— Amândoi sunt foarte mândri de tine, continuă vocea cu respirația tăiată, devenind ceva mai puternică atunci când adăugă: Te invidiez. Mi-ar place să fac ceva la fel de interesant ca tine. Tata nici măcar nu mă lasă să merg la universitate. Spune că aș lua locul altcuiva și că oricum nu va trebui niciodată să muncesc. Amanda oftă, în timp ce peste ochii ei albaștri se lăsă o umbră. Deodată, împotriva voinței ei, Jamie se simți atrasă de ea.

Clopoțelul de la ușă sună din nou, iar Jamie se întoarse iar spre aragaz, în timp ce Beth îi conducea pe toți înapoi în hol.

Trecuse, și ea supraviețuise, dar nu se putea relaxa. Nervii ei erau încordați și o durea toi trupul și sufletul.

Auzi din nou ușa bucătăriei și spuse tremurând:

— Beth, mă tem că am cea mai teribilă durere de cap. Vrei să supraveghezi tu mâncarea până mă duc sus să iau o codeină?

— Beth e ocupată să servească invitații cu băuturi. Cuvintele laconice și nepăsătoare n-aveau

importantă. Important era faptul că Jake se afla acolo, în bucătărie cu ea. Un moment rămase încremenită, simțind cum o pândește primejdia, dar era prea zăpăcită ca să ghicească din ce direcție urma să vină.

— M-a trimis să te întreb ce bei.

O ușoară batjocură îi sublime cuvintele.

Oh, Beth, gândi Jamie nefericită. Te amesteci în ceva ce nu înțelegi.

— Cred că e de părere că odată ce suntem nașii lui Sarah, ar trebui să ne înțelegem mai bine.

Slavă Domnului că avea scuza că supraveghează mâncarea și nu trebuia să se întoarcă să-l privească.

El îi ignoră comentariu! și îi spuse sec:

— Mark e îngrijorat din cauza ta. Știi că nu se simte bine?

— Da. Bine că tremurul vocii ei putea fi pus pe seama grijii pentru tată! ei vitreg. Beth mi-a spus aseară. Cât de grav e, Jake?

Se văzu nevoită să se întoarcă și să-l privească, dar aproape sări înapoi văzându-i mânia și dispreț din ochii reci.

— Că mult îți mai pasă, spuse el tăios. De când nu te-ai mai dus să-l vezi, Jamie? Un an, optsprezece luni?

— Am fost ocupată, am...

— Prostii! Degetele lui se înfipseră în brațul ei într-un moment în care nu era atentă. N-ai venit acasă pentru că nu suportai să mă vezi pe mine, nu-i așa? Nu-i acesta adevărul?

Ea simți că nu mai suportă durerea, șocul și umilința generate de faptul că el știa ce simte față de el. Dar uitându-se în ochii lui descoperi doar

mânie în ei, nu batjocură sau dispreț cum se aștepta.

Trase adânc aer în piept, încercând să-și stăpânească nervii.

— Ești ridicol, Jake, îi spuse ea fără expresie.

— Da? Dovedește-o, o provocă el aspru. Vino acasă de Crăciun.

Refuzul îi veni pe buze, dar nu reuși să-l citească. Trecuseră șase ani de! a ultimul Crăciun petrecut acasă. Șase ani. Și ce mult îi plăceau Crăciunurile cu familia.

— Măcar o dată în viață nu mai fi așa groaznic de egoistă și pune pe altcineva pe primul plan, îi ceru Jake brutal. Tata e un om bolnav, Jamie, și îi este dor de tine.

Ea îl privi în față dezarmată. Gura lui era crispată și ochii umbriți. Părul lui des și foarte negru arăta ca și când avea nevoie să fie tuns Pare obosit, observă ea, ieșind o clipă de sub puterea magnetismului căruia îi fusese atâta timp sclavă și reuși să-l privească, dar ca pe o altă simplă și vulnerabilă ființă omenească. El îi dădu drumul și impulsivă, ea simți nevoia să-l atingă, să mângâie și să îndepărteze cutele de pe fruntea lui, dar imediat amărăciunea luă locul compasiunii. Era ușor pentru el se o critice și să o condamne. El nu trebuie să îndure tortura ei dacă se ducea acasă și dacă petrecea Crăciunul sub același acoperiș cu el.

— Eu...

— Dacă din cauza mea îți faci griji, îi spuse el încruntându-se cu răceală, n-ai motive. Mandy va fi și ea acolo, așa că nu va trebui să-ți petreci tu timpul cu mine.

— Eu...

— Să fii acolo, Jamie, o avertiză el. Nu pe mine mă pedepsești dacă nu vii, să știi. Ochi lui erau plini de furie și batjocură. Arăți tu oa o femeie de afaceri sofisticată, îi spuse el repezit, dar în sinea ta tot un copil cârcotaș și răzgâiat ai rămas.

Ea îl privi cum părăsește bucătăria, cu un nod în gât din cauza plânsului reprimat cum îndrăznește să-i vorbească așa și s-o acuze? Lăsând la o parte groaznica cruzime de a trece peste tot ce-l făcuse ca și când nici n-ar fi existat! El știa de ce se ținuse ea departe, de ce nu putea îndura să se întoarcă în locul în care fusese nebună de fericire, dar o trata ca și când ea s-ar fi comportat ca un copil capricios și atât. Să-l pedepsească? Nimic din ce-ar putea ea să facă nu l-ar putea pedepsi. Oare el credea că nu-și dă seama de asta?

După ce terminară cina și ceilalți musafiri plecară, Jake anunță ca din întâmplare:

— Apropo, v-a spus Jamie că anul acesta de Crăciun vine cu noi la Queensmeade?

Peste masă, ochii lui o avertizară că e mai bine să nu-i contrazică afirmația. Beth îi privea îmbujorată și emoționată.

— Mătușa Margaret va fi teribil de încântată. Oh, Jamie, i-a fost așa de dor de tine. Desigur, și noi o să mergem. Poți să vii cu noi cu mașina dacă nu vrei să mergi cu mașina ta. Știu că mai sunt două luni până atunci, dar...

— Jamie va veni împreună cu mine. Trebuie oricum să trec prin Londra s-o iau pe Mandy.

Cu alte cuvinte, nu voi avea posibilitatea să-mi găsesc o scuză în ultimul moment, gândi Jamie amărâtă, evitând să se uite la el.

Mandy ședea chiar lângă ea și auzindu-l pe Jake,

fața i se luminează de un zâmbet mulțumit.

— Sunt așa de bucuroasă că vii și tu, îi șopti ea lui Jamie. Jake e așa de sever uneori. Făcu o mutră necăjită și apoi se înroși văzând expresia mirată a lui Jamie. Tata e un om foarte bogat; el e de părere că femeile nu se pot descurca în probleme financiare... E mai de modă veche. Vrea ca eu să mă mărit și se pare că-l consideră pe Jake candidatul ideal. Nu cred că ar trebui să-ți spun toate astea.

Jamie observă privirea puțin nervoasă pe care fata i-o aruncă lui Jake, care stătea de vorbă cu Richard.

— Îmi place Jake, dar e teribil, nu-i așa? Uneori am impresia că nici nu știe că sunt cu el. Și nu mă iubește.

— Atunci n-ai motive să-ți faci griji, nu-i așa? Întrebă Jamie. Se simțea ca și când ar fi nimerit în mijlocul unei farse macabre. De ce Dumnezeu se hotărâse Mandy să i se confeseze tocmai ei? Privi chipul fetei și observă că neliniștea și nesiguranța ei încă nu dispăruseră.

— Jake vrea să se însoare, își dorește un fiu. Un nepot pentru tatăl lui, cred, și... Ei bine, e așa de greu să-ți susții punctul de vedere în fața lui, nu?

Oh, da, așa este, recunosc Jamie în sinea ei. Jake putea să fie îngrozitor de hotărât și de încăpățânat dacă cineva i se opunea și, ea putea înțelege bine cum de această fată tânără și mai degrabă timidă putea fi zăpăcită de el, mai ales dacă respectiva căsătorie era aprobată și de părinții ei.

— Nu mă simt suficient de matură ca să mă căsătoresc, se confesa ea lui Jamie. Vreau să fac

ceva cu viața mea, nu știu încă ce, dar cu siguranță nu vreau să mă mărit. Sigur, la început m-am simțit măgulită că Jake părea oarecum interesat de mine, dar el nu mă vrea cu adevărat.

— Săptămâna viitoare merg cu mama la Londra după cumpărături. Pot să trec pe la tine să te văd? Eu n-am cu cine să pot să vorbesc, iar tu ești sora lui Jake. Trebuie să-l cunoști foarte bine.

Destul de bine ca să știe că această copilă n-ar fi în stare să-i reziste lui Jake dacă acesta și-ar întoarce întreaga forță, voință și personalitate împotriva ei. Bunul simț îi spunea să nu se amestece pentru că asta ar însemna și mai multă bătaie de cap pentru ea. Nu avea deloc poftă să audă confidențele copilărești ale lui Mandy, dar privind chipul nenorocit al fetei simți că șovăie și un moment mai târziu scria pe o hârtie adresa și numărul de telefon cu toate că în același timp își spunea că nu face bine ce face.

— Tu și Mandy păreți să vă înțelegeți foarte bine. Ce părere ai despre ea?

Jamie nu trebuia să privească peste umăr ca să înțeleagă că Jake stătea în spatele ei. Acel radar delicat funcționa ca de fiecare dată când el se apropia de ea.

Se uită spre cealaltă parte a camerei, unde Mandy stătea de vorbă cu Beth, înainte de a răspunde.

— Cred că este fermecătoare, spuse ea scurt, în cele din urmă.

— Presupun că vrei să insinuezi că e mult prea fermecătoare pentru mine.

Jamie nu avea nevoie să se uite la el ca să-și dea seama că avea întipărită pe chip o expresie

amuzată și batjocoritoare.

— Prea fermecătoare. Prea inocentă și mult prea vulnerabilă, Jake, spuse ea cu maximum de răceală în glas. Dar sunt sigură că nu-i nevoie să-ți spun eu toate astea. Ceea ce mă îngrijorează puțin e și faptul că e și foarte inteligentă. Ce-ai să faci care când va descoperi totul?

— Cățea I Insulta era laconică, fără furie sau emoție. Tot singură, nu-i așa?

Întrebarea era nepăsătoare, rănind-o pentru că sublinia singurătatea vieții ei.

— Așa îmi convine mie, îi spuse ea cu răceală.

— Tot femeia ambițioasă care face carieră. Credeam că ți-a mai trecut. E ciudat că eu nu mi-am dat niciodată seama când erai în creștere, că ai atâta ambiție.

— De ce s-o fi făcut? Nici eu nu ți-am cunoscut o mulțime de trăsături.

Ei îi veni în față, încruntându-se la ironia ei.

— Ca de exemplu? o întrebă el aparent calm.

Era prea mult. Îndurase deja prea multe pentru o singură seară; capul o durea îngrozitor. El știa foarte bine ce făcuse; și atunci de ce voia s-o facă să spună ea? îi făcea plăcere s-o secată din minți?

— Nu vreau să vorbesc despre asta. Se ridică repede în picioare, resimțind foarte acut apropierea lui și crezând că se sufoca, intrată în panică, încercă să treacă pe lângă el dar descoperi că trupul lui îi bloca drumul. Închise ochii din cauza cumplitei dureri de cap și întinse o mână ca să se sprijine de ceva. Totul îi scăpa de sub control și se învârtea nebunește în jurul ei. Singura realitate pe care o mai percepea era vocea fermă a lui Jake și se agăța de această voce ca un înecat de frânghia

salvatoare, lăsându-se moale în brațele lui care o prinseră imediat. Minte i se înceteșoșo complet.

Era vag conștientă de faptul! că cineva o susține și apoi de bătăile accelerate ale inimii lui Jake. O putea auzi pe Beth punând întrebări neliniștite și pe Jake străduindu-se să o calmeze.

— Nu-ți face griji, întotdeauna s-a extenuai așa. Probabil e și răul de avion care are o Influență. Care e camera ei, Beth?

Apoi, în timp ce închidea ochii și se lăsa cuprinsă de fericirea de a se afla în brațele lui, îl auzi spunând:

— Nu, e-n regulă, rămâi aici. Nu cred că a leșinat cu adevărat. A pierdut numai contactul cu realitatea. O să-și revină.

Urcau scările și Jake se mișca repede. O mai dusesse așa o dată, de mult, prima oară când făcuse dragoste cu ea. Deodată stomacul îi fu cuprins de o durere puternică. Nu voia să-și amintească de a. Sta acum. Ce emoționată și totuși speriată fusese și ce blând și tandru se purtase Jake. Dar nu avea rost să-și amintească de asta, nu fusese decât o iluzie, ceva creat anume ca s-o înșele și nici mândria, nici respectul ei pentru sine nu-și reveniseră. Încă de pe urma faptului că el reușise cu succes s-o păcălească.

Într-adevăr, dacă n-ar fi fost Wanda, ea n-a fi aflat niciodată și acum ar fi fost deja de cinci ani căsătorită cu Jake și ar fi fost mama copiilor lui. Dar oare de ce nu se simțea ușurate ci groaznic de necăjită? Oare ar fi proferat să nu afle nimic și să se mărite cu el în orice condiții? Supărată pe propria ei slăbiciune, încercă să-și alunge amintirile. Se aflau acum în dormitorul ei. Deschise

ochii cu grijă dar îi închise repede la loc văzând cum se clatină camera cu ea. Era numai vina ei, gândi amărâtă. Nu mâncase aproape nimic în timpul zborului spre New York și foarte puțin, de atunci. Nu era deci de mirare că nu avea putere și rezistență.

Trecutul și prezentul începură să se contopească, desprinzând-o de realitate, zăpăcind-o până când nu mai fu sigură decât de faptul că se află în brațele lui Jake. Simți cum o depune pe pat și deschise ochii, clipind în momentul în care întâlnește privirea verde și rece a ochilor lui.

— Jake.

Tot trupul îi tremura din cauza efortului de a-i pronunța numele; lacrimile o orbeau pentru că nu putea izgoni răceala jignitoare din ochii lui. Avea din nou optsprezece ani și era îndrăgostită la disperare. Se întinse spre el, implorându-l și scâncind când îl văzu îndepărtându-se și ținând-o la distanță cu atâta brutalitate încât i se păru că îi va fărâma oasele.

— Ce vrei tu de la mine, Jamie?

Vocea lui era neobișnuit de aspră ca un sever ecou al vechii dureri care o zăpăcea.

Își trecu limba peste buzele uscate în timp ce stomacul i se crispa de nervi. Își simțea capul greu ca un om beat și era incapabilă să rostească vreun cuvânt care să aibă sens. Undeva, într-un colț îndepărtat al minții ei tulburate se năștea ideea că e pe cale să facă o prostie, dar nu era în stare să asculte de asta. Nu putea să se gândească fa cât de mult tânjea și îl dorea pe bărbatul care se afla lângă ea și caro o privea de parcă ar fi avut un motiv foarte serios ca să o sugrume.

Confuzia îi cuprinse mintea, ducând-o înapoi, în trecut. Ochii îi erau elocvenți și rugători în timp ce privea chipul lui.

— Jamie, pentru numele lui Dumnezeu! Degetele lui se desprinseseră de pe mâinile ei ca și când pielea ei l-ar fi ars. De-a ce naiba te joci tu acum?

El se îndepărta acum de ea iar ea nu voia să-l lase să plece. Panica și durerea creșteau și își înfingeau sălbatic ghearele în sufletul ei; se simți deodată goală pe dinăuntru. Speriată, îl strigă plină de dorință.

Întunericul se despică pentru o clipă și simți deodată trupul lui fierbinte lipit de al ei, gura lui acoperind-o pe a ei, răspunzând repede geamătului implorator al vocii ei. Fără să se gândească la nimic, Jamie se dăruie cu voluptate plăcerii de a-l atinge și de a-l săruta. Limba ei desena febril binecunoscutul contur al buzelor lui, în timp ce inima i se zbătea cu putere în piept.

— Jamie?

Sunetul ezitant al vocii lui Beth o trezi brusc. Privi confuză în jur, mirată să descopere că afară se luminase.

— Cum te simți? Beth se apropie temătoare de pat. Aseară voiam să chem doctorul, dar Jake a spus că nu e nevoie. Moi spunea că ai mai avut asemenea crize și când erai mai mică.

— Da, așa e, răspunse ea absentă, încercând să-și așeze în ordine imagini pe care și le amintea parțial. Jake o dusesese sus în brațe în seara trecută, fusese furios pe ea și se certaseră; fața ei se înroși și simți că ia foc brusc, în momentul în care și altceva îi reveni în memorie. Probabil mintea îi juca feste. Nu se putea să-l fi sărutat cu adevărat...

Închise ușor ochii și o trecu un fior.

— Jamie?

— Sunt bine, doar puțin slăbită...

— Jake spune că adormiseși când a plecat de lângă tine, aseară. Mi-a spus să nu te mai deranjez. Bine că a fost el aici. N-am știut că poți avea asemenea atacuri.

Jamie ar fi vrut să-i spună că nu are de obicei asemenea crize și că leșinul ei a fost provocat de o puternică durere de cap și de încordarea generată de prezența lui Jake, dar hotărî, înțeleaptă, să nu spună nimic. Inima îi bătea încă foarte tare, iar mintea îi era tulburată de amintirea vagă a gurii lui Jake lipită de a ei și de încercarea, bazată pe măiestria învățată de la el, de a-i îndulci trăsăturile crispate ale feței. Doamne Sfinte, cu siguranță că nu putuse să facă așa ceva! Precis memoria îi juca feste. Cum avea să dea din nou ochii cu Jake?

Alte amintiri începură să iasă la suprafață. Jake o determinase să accepte să meargă acasă de Crăciun. Dar de ce? Se putea ca e să-i dorească prezența așa cum și ea o dorea pe a lui? Motivase spunând că lui Mark și mamei el le era dor de ea. Buzele ei se crispară. Oare de asta voia el ca ea să meargă acasă, sau numai pentru ca să o tulbure în continuare?

— Ce părere ai despre Amanda? Întrebă Beth, nerăbdătoare, așezându-se pe marginea patului în timp ce Jamie se străduia să se ridice. E drăguță, nu-i așa?

— Mult prea drăguță, replică Jamie prompt, dorindu-și să nu fi fost așa de repezită când văzu expresia surprinsă a lui Beth. Îmi spunea aseară că nu o entuziasmează prea tare ideea de a se

căsători, indiferent cu cine, îi spuse ea lui Beth, ca o explicație. Am impresia că e înspăimântată de gândul că tatăl ei și Jake o vor obliga să se mărite.

— Oh, nu, nu cred? Jake n-ar putea face așa ceva. De ce s-o facă? dacă vrea să se însoare poate găsi o mulțime de femei fericite să se prezinte la cel mai mic semn al lui.

— Foste iubite, vrei să spui? spuse Jamie sarcastic. Beth, Jake e prea mândru pentru asta. El vrea o soție pe care s-o poată domina; o fată inocentă, neatinsă de vreun alt bărbat nici fizic, nici spiritual. Sunt sigură că el crede că Amanda ar fi o soție excelentă, din punctul ăsta de vedere. E doar un copil și, în plus, tatăl ei e un om foarte bogat.

— Știu că tu și Jake nu prea vă înțelegeți, dar nu pot crede că gândești chiar așa despre el, se supără Beth. Știu că poate fi încăpățânat și arogant, dar...

— Niciun dar, Beth, îi spuse Jamie obosită. Jake are capul așezat destul de bine pe umeri ca să decidă ce anume vrea de la viață și apoi să și obțină fără să se mai împiedice de detalii banale ca emoțiile și sentimentele.

Beth sări în picioare, uluită de tonul amar al verișoarei ei.

— Venisem numai să văd dacă te-ai trezit. Acum am să mă duc să-ți fac un ceai. Ești sigură că te simți bine?

Aprobând din cap, Jamie se întoarse cu fața spre pernă. Numai bine nu se simțea. Nimic nu o mai proteja împotriva realității de a-l fi văzut pe Jake. Era la fel ca de fiecare dată, dacă nu chiar mai rău. Se înfiora și încercă să-și alunge din memorie

tulburătoarea amintire a brațelor lui. Ce nesăbuită fusese dacă putuse să l se arunce în brațe, să se lipească de el, să se dea de gol în cel mai umilitor mod posibil. Simți că îi apar broboane de sudoare pe frunte și că i se strânge stomacul provocându-i o durere puternică. Te rog. Doamne, fă ca ironica și vaga amintire să aparțină trecutului mai îndepărtat, sau și mai bine, să nu fie decât o iluzie. Nu voia și nu putea îndura chinul de a fi conștientă că Jake știa că anii de rece indiferență față de el nu fuseseră decât o fragilă barieră în spatele căreia își ascunsese dragostea.

CAPITOLUL 3

Trecuse, slavă Domnului, încă o zi. Oftând ușor, Jamie încuie ușa biroului în urma ei și se grăbi să iasă în întinericul rece al serii de început de noiembrie.

Fuseseră foarte ocupați în ultima vreme, dar nu acesta era motivul pentru care cute adânci îi brăzdau fruntea și pentru care avea privirea încordată. Până și Ralph, partenerul ei, observase că nu era rece și calmă ca de obicei. Pentru asta trebuia să-i mulțumească lui Jake, gândi ea supărată, și gura ei dulce și feminină se strâmbă.

Cu o săptămână înainte primise o scrisoare de la mama ei care îi spunea cât de fericiți erau ea și Mark pentru că ea urma să meargă acasă de Crăciun. Probabil le spusese Jake.

Să mai ai încredere în el. Făcuse în așa fel încât să nu-și mai poată găsi nicio scuză pentru a nu se duce acasă. Oare cât de bolnav era Mark? Jamie se încruntă mai tare. Ori de câte ori o întreba pe

mama ei de starea tatălui ei vitreg, primea răspunsuri liniștitoare, dar evazive. O ușoară angină – așa descriesese mama ei starea lui Mark – dar dacă era mai mult decât atât, dacă... Spaima și panica îi cuprinseseră inima la gândul că i se putea întâmpla ceva tatălui ei vitreg, că putea fi ceva mai grav decât i se spunea și că putea să-l piardă. Știa că nu și-ar putea-o ierta niciodată, dacă Mark murea înainte ca ea să-l mai vadă o dată.

Chiar și așa situația era imposibilă. Măcar dacă Jake n-ar fi locuit așa aproape de Queensmeade. El preluase conducerea fabricii și venea foarte des la Queensmeade ca să discute afaceri cu tatăl lui. Jamie își propusese ca, dacă nu știa precis că el nu era acolo, să nu se ducă acasă, pentru că nu putea îndura să dea ochii cu el în locul în care odată cunoscuse atâta fericire prostească.

Era tipic pentru aroganța lui Jake să se aștepte ca ea să dea uitării trecutul și să se poarte ca și când nimic nu s-a întâmplat. Dacă Wanda nu i-ar fi deschis ochii, ca să poată vedea adevărul, acum ar fi fost măritată cu el și ar fi fost prea târziu. Plănuiseră să le spună părinților despre dragostea lor, când s-ar fi întors din vacanță. Jake se gândea la o nuntă de Crăciun. Ce naivă fusese să creadă că o iubea cu adevărat, și ce priceput se arătase el în a-și ascunde sentimentele reale.

Ceea ce o duruse cel mai tare nu era faptul că îl iubise ci faptul că avusese atâta încredere în el, că îl adorase și îl admirase toată copilăria ei. Fusese așa fericită că se întâmplase minunea ca acest semizeu, pe care-l venerase toată viața, să o iubească pe ea, încât nu-i venise ideea să se întrebe dacă era posibil ca un bărbat de douăzeci

de ani, plin de experiență, să se îndrăgostească de o adolescentă fără experiență, pe care pe deasupra, o cunoștea de-o viață.

Dar dacă Wanda nu i-ar fi spus adevărul, ar fi fost mai bine? se întrebă ea cinică, eschivându-se. Îi plăcea munca ei, dar partea financiară a afacerii, atât de necesară pentru ca treaba să meargă, era ceva ce prefera să lase pe seama lui Ralph. Oare n-ar fi fost la fel de mulțumită să-și restrângă puțin afacerile și să-și petreacă restul timpului ca soție a lui falie și ca mamă a copiilor lui?

Nu era o ambițioasă și nu fusese niciodată, ceea ce nu însemna însă că se considera inferioară sau făcută să fie servitoarea vreunui bărbat. Mama ci îi demonstrase că era posibil pentru o femeie să fie în același timp feminină, fără să-și piardă independența sau respectul de sine. Văzuse cu ochii ei cum cu toată bogăția și puterea lui, Mark era la fel de dependent de mama ei, ca și ea, poate chiar mai mult. Orice sentimente nutrea un om față de altul, fa un moment dat asta îl făcea vulnerabil, dependent. O parte din cunoștințele ei feminine s-ar distra mult pe scama ei dacă i-ar putea citi gândurile, cugetă ea aiurea coborând din metrou și unindu-se cu mulțimea de oameni care se grăbea spre scările rulante.

Vântul se întetise de când plecase de la birou și acum îi învăluia rece, mâinile geale, în timp ce se îndrepta grăbită spre mica ei locuință victoriană. O cumpărase cu o mic, a suma de bani pe care i-o lăsase tatăl ei pe când lucra încă, într-o întreprindere falimentară, aproape o ruină.

Intră în holul micuț și aprinse luminile. Carpeta albastră îi liniști și alină privirea, iar pereții galben-

pai alungară răceala nopții mohorâte de noembrie.

Deoarece casa era mică, Jamie optase pentru aceeași combinație de culori peste tot, profitând de cunoștințele pe care le avea ca să obțină contractul ideal în fiecare cameră.

Ca întotdeauna când ajungea acasă, urcă mai întâi sus, în dormitorul ei, ca să se dezbrace de costumul protocolar pe care-l purtase la serviciu.

Ca și restul casei, dormitorul era decorat în galben și albastru, doar că aici galbenul era mai deschis, aproape ca untul, și cuverturile și draperiile erau împodobite cu floricele colorate vesel. Niște draperii lungi atârnau pe inele de metal, din tavan, de jur-împrejurul patului. Erau albastre și se asortau perfect cu culoarea carpetelor. Jamie își pierduse câteva săptămâni ca să găsească acea nuanță deosebită de albastru care se potrivea atât de bine cu carpa. Era foarte mulțumită de efectul obținut, cu toate că știa că dormitorul era mult mai feminin decât credeau majoritatea oamenilor, că era.

Pe unul din pereți, dulapurile erau mascate cu măiestrie de niște lambriuri cu motive florale. Aplicele de pe pereți învăluiau camera într-o lumină aurie și caldă.

Casa nu avea decât două dormitoare, dar fiecare avea o baie proprie. Pentru a ei, Jamie optase pentru auriu și galben ca să se asorteze cu camera ei, în timp ce camera de oaspeți era mai tradițională, cu alamă și mobilă din lemn de mahon care mergeau foarte bine cu tavanul înalt.

Ritualul de scară era întotdeauna același, și o frapă, în timp ce făcea duș, faptul că începuse să aibă tabieturi, aproape ca o fată bătrână. Alungă

acest gând - nu avea deloc intenția să se căsătorească - se șterse și se îmbracă repede într-un halat verde-aprins.

Coborî apoi în bucătărie unde își pregăti repede o omletă și o cană de cafea, pe care le puse pe o tavă și le duse în camera de zi, care servea și drept birou.

Se ghemui într-un fotoliu confortabil și începu să mănânce, privind absentă la televizor.

Numai aici, pe teritoriul ei, reușea să se relaxeze, dar nici măcar aici nu se mai simțea în siguranță ca altădată. În siguranță? Gândul o făcu să se încrunte. De ce Dumnezeu se temea? De Jake? Cu siguranță că nu era cazul. Desigur, o silise să accepte să meargă acasă de Crăciun, dar nu pentru el. Jake nu-și dorea compania ei. Nu avea de ce să se teamă de el nici din punct de vedere sentimental, nici sexual, pentru că știa foarte bine că el n-o dorea.

Nu, numai de ea însăși trebuia să se teamă, recunosc Jamie. De asta și de spaima că nu-și va putea ascunde sentimentele în momentul în care îl va vedea. Acesta era motivul adevărat pentru care nu se putea întoarce acasă; nu era vorba de resentimente sau antipatie ci de faptul că oricât s-ar fi străduit, pur și simplu nu și-l putea scoate din suflet.

Tocmai era pe punctul de a se hotărî să se culce devreme, când auzi clopoțelul de la intrare.

Se încruntă puțin pentru că nu aștepta pe nimeni. Imaginea lui Jake îi apăru în minte, ca și când gândindu-se la el, l-ar fi putut aduce în fața ușii.

Dar nu era Jake cel care se afla în pragul ușii. Era

Amanda, iar Jamie abia reuși să-și ascundă dezamăgirea când fata izbucni în rugăminți fierbinți de a fi lăsată să între în casă.

Jamie se trase automat mai în spate și făcu ochii mari când observă blugii uzi și jacheta flească, ale fetei. Părul ei blond era lipit de cap. Reamintindu-și de propunerea ei de a o vizita când avea să vină la Londra împreună cu mama ei, după cumpărături, lui Jamie îi trecu puțin uluiala. Dar din cât îl cunoscuse ea pe părinții Amandei, nu-și putea imagina că mama ei era genul de femeie care să-și ia fiica la cumpărături îmbrăcată în niște blugi tociți și într-un hanorac decolorat și vechi.

— Trebuia să vin. N-aveam unde să mă duc în altă parte. Un fior îi întrerupse cuvintele frenetice, iar Jamie simți cum uimirea inițială se transformă în neplăcere. Acum, uitându-se cu mai multă atenție, constată că Amanda era în pragul isteriei. Când tremura, când plângea.

Cu multă blândețe o conduse în camera de zi și o așază lângă foc în timp ce ea se duse sus, ca să aducă niște prosoape curate și uscate.

— Usucă-ți părul și scoate-ți hainele astea ude, îi spuse ea calmă, dându-i un halat de baie și prosoape. Eu am să mă duc să pregătesc o cafea.

Când se întoarse cu cele două căni, Amanda stătea ghemuită lângă foc, îmbrăcată cu halatul de baie. Când îi dădu cafeaua, Jamie observă că fetei îi tremurau mâinile. Studiind-o, constată că slăbise și că avea o încordare în ochii ei albaștri, pe care înainte n-o avusese.

— Înțeleg că nu te afli la Londra împreună cu mama ta, oa să faceți cumpărături, spuse Jamie, așezându-se în fața ei.

Amanda îi aruncă o privire vinovată și disperată înainte de a răspunde, clătinând din cap.

— Nu. Am... am fugit de acasă.

Fugise de acasă? Doamne, dar de ce era așa surprinsă? se întreabă Jamie ironică. Trebuia să fi ghicit asta din momentul în care-i deschisese ușa,

— Înțeleg. Părinții tăi știu că ești aici?

Din nou Amanda clătină din cap.

— Nu. Nici nu vreau să știe, pentru că altfel or să vină după mine, și tata o să mă oblighe să mă mărit cu Jake.

Amanda plângea în timp ce Jamie încerca să priceapă.

— Să te oblighe...

— Da. Ne-am certat groaznic săptămâna trecută din cauza asta. Îmi place de Jake, Jamie, dar nu vreau să mă mărit cu el. Deocamdată nu vreau să mă mărit cu nimeni. Vreau să fiu liberă, să călătoresc, să devin cineva. Tata nu vrea să înțeleagă că eu nu vreau să devin o păpușă răsfățată, îmbrăcată. În haine de mătase, ca mama. Eu nu sunt genul ăsta. Vreau să fiu independentă.

— Ei bine, eu te înțeleg, o liniști Jamie, întrebându-se în sinea ei cum de putuse tatăl Amandei să fie atât de prost încât s-o facă pe fiica lui să plece de acasă, disperată.

— Mi-ai spus de ce tatăl tău e așa nerăbdător ca tu să te măriți cu Jake, spuse ea încet, dar Amanda, știi, asta nu depinde de el. Jake are un cuvânt de spus în toată treaba asta, dar sincer, nu cred că te va forța să te măriți dacă nu vrei.

— Așa credeam și eu, spuse Amanda necăjită, dar aseară când i-am mărturisit ce simt, mi-a spus

doar cât de mult are nevoie de o soție care să-i dăruiască tatălui său un nepot. Fata se înfioră. A fost groaznic, Jamie. Până atunci, mi-a plăcut întotdeauna de el, chiar și când... Se înroși puțin. Ei bine, am fost destul de atrasă de el. E foarte diferit de ceilalți băieți pe care îi cunosc. Poate că nu m-ar fi convins, dar când a început să-mi povestească despre tipul de soție pe care și-o dorește... Se cutremură iar. Era pur și simplu demodat!

— I-ai povestit despre presiunile tatălui tău?

— Am vrut, dar n-am putut. Nu pot să mă mărit cu el, Jamie. Nu vreau. N-am avut la cine să mă duc. A trebuit să vin la tine. Începu din nou să plângă. Jamie se uită la capul ei plecat, cu inima plină de amărăciune. Cum de voia Jake să se însoare cu copilul acesta? Pentru că Amanda nu era decât un copil.

— Te rog, lasă-mă să rămân aici!

— Nu cred că am altă alternativă. Îi răspunse Jamie sec. Nu te pot arunca afară noaptea, nu?

Fu răsplătită cu o îmbrățișare impulsivă.

— Știam eu că ai să mă înțelegi.

Jamie își permise un zâmbet rece.

— Poți rămâne în noaptea asta, Amanda, dor mâine va trebui să le spunem părinților tai unde ești. Precis sunt îngrijorați din cauza ta, îi spuse ea. În sinea ei se gândi că dacă părinții fetei nu observaseră până atunci cât de imatură și nepregătită pentru căsătorie era fiico lor, atunci fuga ei le-o va arăta precis.

— Au să mă silească să mă întorc și să mo mărit cu Jake.

— Nu neapărat, îi spuse Jamie, după care îi reaminti calmă: în definitiv, oi peste optsprezece

ani.

— Jamie, vrei să vorbești tu cu ei? se rugă Amanda. Tu ai putea să-i faci să înțeleagă. Pa tine te-ar asculta.

Oare? Jamie se îndoia, dar văzând că oaspetele ei neașteptat se afla din nou în pragul isteriei, spuse liniștind-o:

— Când o să le spunem moine unde ești. Am să le propun să vină aici, și...

— Și atunci ai să le spui că nu vreau să mă mărit cu Jake?,

— Nu. Tu ai să le spui, Amanda, spuse ea ferm, după care trase adânc aer în piept și adăugă cu nesăbuiță: dar nu uita că ai peste optsprezece ani și dacă vor continua să încerce să te silească să te măriți cu el, ei bine, eu am două dormitoare, și...

— Vrei să spui că pot să vin să stau cu tine. la Londra?

Întrebându-se de ce se băgase în toată nebunia aceea, Jamie repetă ferm:

— Vom discuta mâine despre asta.

Când se apucă să spele cești le de cafea era deja ora unsprezece și în ciuda protestelor ei, era evident că Amanda era obosită, le-ar face bine părinților ei să se frământa o noapte, decise Jamie încăpățânată și în afară de asta, nu se simțea în stare să suporte un părinte nervos la ora aceea din noapte.

În timp ce căuta prin dulapurile ei o pereche de blugi pentru a doua zi, o întrebă brusc pe Amanda:

— Cum ai ajuns la Londra, Amanda?

Amanda pu răspuns imediat și asta o făcu pe Jamie să o privească cercetător.

Fata părea foarte vinovată.

— Cu autostopul, răspunse ea în cele din urmă.

Jamie se cutremură. Fata era mult mai rebelă decât crezuse. Cum de-i trecuse lui Jake prin cap să se însoare cu ea? Nu era genul care să accepte să devină o soție docilă și blândă, cum voia el. Niciodată.

— Nu te mai uita așa la mine, se rugă Amanda. Te asigur că era un om foarte de treabă ce! care m-a luat cu mașina.

— Ești sigură? Intensitatea propriului glas o miră pe Jamie. Și dacă nu era, Amanda? Sau asta ar fi fost o altă metodă ca să-i pedepsești pe părinții tăi?

Fata avu bunul-simț să roșească făcând o mutră tristă, în timp ce frământa nervoasă cordonul halatului în mâini.

— Ei bine, n-am de gând să-ți fac morală, admise Jamie rece. Bine că ești aici, în siguranță. Încearcă să dormi puțin și mâine dimineață o să vorbim cu părinții tăi.

Doamne, în ce se băgase? se întrebă Jamie, așezându-se în pat. Se simțea cu mult mai bătrână decât Amanda și nu era numai simplă și puternică gelozie ceea ce simțea gândindu-se la faptul că ea nu fusese soția potrivită pentru Jake. Jake... Cu siguranță că n-o să-i mulțumească pentru că se amestecase în problemele lui, recunosc ea puțin îngrijorată, dar avea altă alternativă? N-o putea alunga pe Amanda. N-o lăsa conștiința s-o facă pachet și s-o trimită părinților ei, când biata fată venise la ea să-i ceară ajutor.

— Bună, ți-am făcut o cafea.

Jamie o văzu pe Amanda stând pe marginea patului cu părul blond strâns într-o coadă și cu o

expresie fericită și relaxată, întipărită pe chip. Asta o făcu să se sprijine într-un cot și să-și amintească ceea ce se întâmplase în seara precedentă. Oh, bine cel puțin că Amanda își revenise și își recăpătase puterile.

— Cât este ceasul? Jamie se încruntă când își privi ceasul. Am să dau telefon să anunț că nu mă duc azi la birou și după aceea o să-i sunăm pe părinții tăi, spuse ea, fixând-o pe Amanda cu o privire hotărâtă.

Suspinul de ușurare cu care Caroline Farmer primi vestea că Amanda este în siguranță și bine-sănătoasă, spulberă sentimentul de vinovăție al lui Jamie, sentiment generat de faptul că nu-i sunase încă din seara precedentă. Din cealaltă parte a camerei, Amanda o privea cu ochi umbriți și circumspecți, iar când Jamie îl ceru la telefon pe tatăl ei, ochii fetei se umplură de teamă.

De-a lungul anilor, Jamie învățase cum să se poarte cu oamenii furioși, care te intimidau și, foarte repede, tonul ei glacial și calm reuși să spulbere tirada plină de mânie a lui Gerald Farmer.

Îi explică cu mult calm care era motivul exact pentru care fugise Amanda și apoi își căutase adăpost în casa ni, adăugând în final că ar fi mai bine, atât pentru el cât și pentru fiica lui, dacă el și Caroline înțelegeau să vină imediat la Londra și să discute problema.

De la celălalt capăt al firului urmă un nou bombardament furios din care se putea desprinde întrebarea și chiar afirmația că nu e treaba lui Jamie.

— Nu, tocmai, că nu este, îi răspunse ea rece. Dar vă reamintesc faptul că Amanda este

considerată adultă și că eu i-am oferit posibilitatea să locuiască la mine dacă ea va hotărî că nu vrea să se întoarcă la dumneavoastră.

— N-are niciun ban și de la mine n-o să vadă nimic!

— Nu-i nimic, îi spuse Jamie, tăindu-i vorba. Sunt în stare și dispusă să o susțin financiar până când va avea o slujbă.

Conversația se încheie cu un accept morocănos din partea lui de a veni la Londra.

— Ai fost fantastică, o aplaudă Amanda. Atât de rece și de calmă. Aș vrea să pot fi ca tine. Ai să mă lași cu adevărat să rămân aici?

În sinea ei, Jamie spera că nu se va ajunge la așa ceva. În spatele izbucnirii de furie a lui Gerald Farmer descoperise o dragoste sinceră pentru fiica lui, iar dacă putea fi convins că o fiică se descurcă în afaceri la fel de bine ca un fiu, atunci Jamie bănuia că problema se va rezolva satisfăcător, pentru toată lumea. Cu excepția lui Jake, desigur. Jake nu avea să fie deloc încântat să-și piardă presupusa-viitoare-soție.

— Părinții tăi vor fi aici în câteva ore, îi spuse Jamie Amandei – și te sfătuiesc să-ți petrec acest interval de timp punând la punct un plan concret pe care să-l prezinți tatălui tău. Spui că vrei să fii independentă și să-ți faci o carieră, Amanda. Dovedește-i asta. Scrie pe o foaie de hârtie ce ambiții ai și cum speri să le faci să devină realitate. Arată-i că ești capabile să-ți conduci și să-ți aranjezi propria viață.

Patru ore mai târziu, epuizată psihic dar evident ușurată, Jamie privea de la fereastră cum familia Farmer pleca împăcată, acasă.

Întâlnirea decursese exact cum anticipase, iar calmul și hotărârea Amandei reușiseră să spulbere mânia tatălui ei și să-l determine să ia loc și s-o asculte.

Jamie asistase la discuție în tăcere, gata să intervină numai în cazul în care Amanda i-ar fi cerut ajutorul. În rest fusese numai un simplu observator. Așa cum îi explicase Amandei. Înaintea sosirii părinților, tatăl ei fusese convins de maturitatea fiicei lui, datorită faptului că aceasta își susținuse singură punctul de vedere.

După cum bănuise Jamie, ca majoritatea oamenilor puternici, obișnuiți să domine, tatăl Amandei reacționase favorabil atunci când cineva îi ținuse piept și cu toate că se străduise din răspuțeri să o ascundă, Jamie observase că de fapt era mândru de calmul și hotărârea fiicei lui.

Abia după ce toată lumea plecă, gândurile lui Jamie se întoarseră la Jake. Fără sprijinul tatălui Amandei îi va fi imposibil s-o forțeze să se mărite. Oricum urma să fie furios pe Jamie, pentru rolul jucat în desfășurarea evenimentelor.

Dar oare nu era teamă, fiorul pe care-l simți pe șira spinării? Spre deosebire de tatăl Amandei, Jake nu ridica niciodată tonul; nici n-avea nevoie s-o facă, reflectă ea nervoasă, o simplă privire a ochilor lui reci era suficient de distrugătoare ca să mai fie nevoie de cuvinte. Jamie își înălță puțin capul. Trecuseră zilele când îi dădea socoteală lui Jake, dar plecând de la fereastră, nu putu să nu-și amintească cum se simțise când Amanda îl spusese că Jake vrea să se însoare cu ea.

Era stupid să fie geloasă. În definitiv, ea ar fi putut să-i devină soție dacă ar fi vrut, iar. Rolul

Amandei în viața lui ar fi fost la fel cu rolul ei. Jake nu susținuse că o iubește pe Amanda; pretinsese că pe ea o iubește.

Strângând din dinți, Jamie intră în bucătărie și începu să spele căniile de cafea. Inteligența ei îi spunea că făcuse bine atunci când îl părăsise pe Jake cu ani în urmă și că refuzase să-l mai vadă și să-i răspundă la scrisori, atunci când el îi aflase adresa. Făcuse bine când refuzase o căsătorie bazată numai pe vorbe goale și cinism, dar sufletește... ah, aceasta era altă poveste. Sufletește era încă vulnerabilă față de el așa cum fusese întotdeauna, motiv pentru care se străduia atâta să nu fie nevoită să-l vadă. Tot de aceea era așa de speriată de această vizită acasă, pe care urma s-o facă de Crăciun.

Oare o ajutase pe Amanda numai din generozitate sau fusese, măcar parțial, motivată atitudinea ei și de gelozie?

Dar ce importanță avea? Amanda era hotărâtă să nu se mărite cu Jake cu mult înainte de a veni la ea să-i ceară ajutorul. Dar oare Jake va înțelege asta? se întrebă ea neliniștită Tatăl Amandei promisese că-i va comunica lui Jake că nu-și va sili fiica să se mărite împotriva voinței ei, iar Jamie își dădea seama că Farmer nu, va uita să menționeze rolul jucat de ea în desfășurarea evenimentelor, ceea ce însemna că mai devreme sau mai târziu, Jake urma să regleze conturile pentru vina ei de o se fi amestecat în problemele lui personale.

Hei, ce-i cu tine? se întrebă ea. Doar nu ți-e frică de el. Ce poate să-ți facă? Nu e decât un bărbat.

Decât un bărbat... propriile cuvinte păreau să-și bată joc de ea. Decât un bărbat, poate, dar din

punctul ei de vedere Jake era BĂRBATUL, singurul bărbat din lume și dacă fusese sigură de asta până atunci, vizita recentă la Beth, i-o dovedise.

Nu era nevoie decât să-l vadă pentru ca stăpânirea ei de sine să se clatine și toate simțurile să răspundă cu nerușinare la simpla lui prezență. Dorința fizică pe care i-o inspirase la optsprezece ani părea să fi crescut de-a lungul celor șase ani care se scurseseră de atunci

Viața de celibatar nu era un lucru bun, decise ea zăpăcită; prea îți chinuia mintea, sufletul și trupul. Ar fi trebuit să-și găsească mai mulți amanți, unul după altul, dar era prea mândră și prea dificilă pentru asta. Era ridicol dacă se gândea la pasiunea fizică atât de intensă pe care o avusese față de Jake. Era ciudat cum putea să fie atât de pasionată față de un bărbat și totuși, extrem de rece cu toți ceilalți. Era o ciudățenie în felul ei de a fi, care o enerva, cu oare se putea împăca foarte bine de fapt, dar numai până în momentul în care dădea ochii cu Jake în carne și oase. Atunci totul se schimba: îi bătea inima mai repede, simțea în ea o tensiune, iar pielea îi devenea sensibilă și nerăbdătoare să simtă atingerea lui.

Munca, își spuse ea hotărâtă. Munca era panaceul universal; doar asta îi putea reduce durerea. Muncă, muncă și iar muncă.

CAPITOLUL 4

— Ce naiba ai avut toată săptămâna asta? o întreabă Ralph, mai în glumă, mai în serios. Muncești de parcă ar fi intrat zilele în sac.

— Am un surplus de energie, îi explică Jamie,

aplecându-se asupra hârtiilor de pe birou! ei. Știi cum e, oamenii vor să-și termine treburile până la Crăciun.

— Știi cum e, fu Ralph de acord, dar până acum nu te-am mai văzut în starea asta. Ești așa de harnică încât începi să mă îngrijorezi. Trebuie să te odihnești, Jamie. Dacă nu... Ralph clătină din cap și o privi atent. Eu cred că ai necazuri cu un bărbat.

— Vezi-ți de treburile tale.

El înghiți acest sfat cam dur și zâmbi ușor.

— Aha, deci am dreptate! Bine-ai venit în lumea muritorilor de rând, draga mea. Începusem să cred că nu ești om. Cine e tipul? Eu îl cunosc?

— Dacă facem niște jonglerii cu contractele astea două, ar trebui să rezolvăm cu Benson până peste două săptămâni. Ei...

— Aha, înțeleg, nu vrei să-mi spui, nu-i așa? Hm, înseamnă că-i ceva serios, atunci. Se uită la ceas. Sper să mai ții minte că în seara asta e petrecerea la familia Johnson. Am promis că vom fi acolo.

Jamie se încruntă puțin. Uitase și Ralph avea dreptate. Promiseseră să meargă la inaugurarea casei din Chelsea a unui tânăr cuplu, casă pe care o decoraseră ei. Howard Johnson lucra pentru o companie independentă de televiziune, iar soția lui, Elena, se ocupa cu reclamele. Amândoi fuseseră încântați de ceea ce Jamie și Ralph făcuseră pentru ei, iar Jamie știa că petrecerea putea duce la noi contracte. Chiar și așa însă, simți nevoia să-i sugereze lui Ralph să se ducă singur.

— Oh, nu, să nu spui nu, o avertiză el, citindu-l cu ușurință gândurile. Astea sunt afaceri, iubirea mea, iar afacerile sunt pe primul plan, mai ții minte? Tu ești cea care a spus asta. Uite, spuse el

ceva mai serios, trebuie să mergem amândoi, altfel, familia Johnson se va simți jignită.

— Da, vor să ne arate lumii ca pe ultima lor descoperire.

Ralph ridică din umeri și sesizând tonul ei caustic, o privi îngândurat.

— Ei bine, dragostea mea, așa sunt afacerile. Și până acum asta nu te-a deranjat.

— Știu. Iartă-mă că mă port așa, dar mă simt cam obosită.

— Ca o lumânare care arde de la ambele capete? sugeră el sec, dar cu toate că o acuzase că ar fi un bărbat în viața ei, nu putea vedea niciun semn de satisfacție fizică pe chipul ei, semn la care de altfel, s-ar fi așteptat Dimpotrivă, părea încordată și epuizată: slăbise, observă el absent și tot trupul ei radia o încordare care îi amintea de un arc întins la limită. Ceva nu era în regulă, dar o cunoștea destul de bine pe Jamie ca să-și dea seama că n-o să i se confeseze. Nu era genul ei.

Dacă se îndrăgostise cumva de cineva, oricum asta nu-i aducea nicio plăcere. Poate era vorba de un bărbat însurat? Dar nu, nici asta nu era în firea ei. Deodată, își dădu seama cât de puțin îi cunoștea viața particulară, în ciuda celor șase ani în care lucraseră împreună.

— Vrei să vin să te iau, diseară? sugeră el. Ca să nu conduci tu?

— Mulțumesc, trebuie să recunosc că în momentul ăsta nu mă simt în stare să fac față traficului din Londra.

— Pentru asta au fost creați asociații, i spuse el zâmbind. Să vin să te iau la șapte treizeci? Se uită din nou la ceas. Uite, e patru jumătate, deja. De ce

nu-ți închei tu ziua de lucru acum ca să te duci acasă să te odihnești puțin? Nu mai ai nimic de făcut aici. Totul e terminat, și...

— Voiam să-i scriu lui Spencer și lui Fortune, ca să! e confirm că suntem de acord cu datele fixate de ei.

— Am să fac eu asta, îi răspunse Ralph ferm. Tu mișcă-te acasă. N-o să fie deloc mai bine dacă apari în seara asta la familia Johnson, așa cum arăți acum.

Jamie știa că el are dreptate. Oamenii din lumea tinerilor Johnson țineau foarte mult la aspect și cu toate că firma mergea destul de bine, nu-și puteau permite să piardă potențiale contracte.

În loc să se ducă direct acasă, sub un impuls de moment, Jamie sună la coaforul Myfair, unde se ducea regulat, o dată la șase săptămâni.

Avu noroc, pentru că află că fata care o coafa de obicei, avea o oră liberă. Când Jamie îi spuse că dorea o schimbare, coafeza o studie o clipă și apoi răspunse:

— Nu scurt, dar mai tineresc, mai liber.

O oră mai târziu, Jamie părăsea salonul de înfrumusețare, nefiind sigură dacă făcuse bine sau nu. Avea părul scurtat până la umeri, iar în creștet era și mai scurt tăiat și dat cu gel. Îi dădea un aer mai puțin formal, ușor neglijent, degajat și foarte tineresc. Când întrebuse îngrijorată dacă nu e puțin cam prea tineresc pentru ea, coafeza începuse să râdă și îi spusese că de fapt vechea coafură era prea sobră pentru ea.

După ce luase hotărârea să-și facă o carieră și să fie independentă ca să se elibereze de umilința de a se căsători cu Jake pentru că nu avea încotro,

fusesse nevoită să se maturizeze repede. În anii aceia în care se străduise să pornească afacerea, nu avusese timp de joacă. În definitiv avea numai douăzeci și patru de ani, își reaminti ea în timp ce se îndrepta spre casă. Atunci de ce oare se simțea așa de bătrână? Avea succes și era independentă și avea toată viața înaintea ei și totuși de ce se simțea goală pe dinăuntru și obosită? De ce nu se putea elibera de acei dor teribil pentru Jake? Nu regreta că nu se căsătorise cu el, dar o mică parte din mintea ei nu putea să nu se gândească la cât de diferită i-ar fi fost viața dacă n-ar fi aflat niciodată adevărul și s-ar fi măritat cu el. Dar îl aflase, își spusese ea intrând în apartament. Aflase și luase singura decizie pe care o putea lua. Făcând asta, își păstrase respectul pentru sine, dar își frânsese inima.

Ralph veni să o ia fix la șapte și jumătate și făcu ochii mari când observă noua coafură și rochia modernă pe care o purta. Jerseul subțire se mula provocator pe trupul ei în timp ce culoarea rozaurie îi sublinia magic bogăția părului.

— Oh! unde e tânăra obosită care a plecat azi după-amiază de la birou?

— Deci îți place? Ea își duse timid mâna spre păr.

— Ți-aș demonstra cât de mult îmi place, dar mă tem că am întârzia la petrecere, îi spusese el zâmbind.

Fuseseră întotdeauna foarte buni prieteni, fără nimic sexual între ei, iar când Jamie îi aruncă o privire de avertisment, el ridică mâinile și spusese:

— Bine, bine, știu că eu sunt fratele pe care nu l-ai avut niciodată, dar în seara asta arăți teribil de sexy, Jamie, și eu nu am să fiu singurul bărbat care

va observa asta.

— O nouă coafură și niște haine frumoase mă transformă deodată într-un sex-simbol, asta vrei să spui, nu-i așa? îl ironiză ea.

Ralph clătină din cap.

— Nu tocmai; să spunem însă că întotdeauna ai avut acest potențial, dar acum e prima oară când îl sublimezi. Ție, ți s-a întâmplat ceva de curând, Jamie. Nu știi sigur ce, da' să-ți spun ceva. Dacă în seara asta bărbații îți vor cere numărul de telefon, să știi că nu a vor face numai pentru afaceri.

— Am douăzeci și patru de ani, Ralph, nu șaisprezece, îi spuse ea rece, și sunt capabilă să deosebesc oile de lupi.

— Calculatorule! Privirea lui era disperată Ceva din ochii ei îl făcu să nu meargă ma departe.

În timp ce deschidea portiera mașinii, Ralph oftă ușor. Jamie însemna foarte mult pentru el. Mai demult sperase ca relația lor să evolueze altfel, dar de-a lungul anilor începuse s-o privească mai mult ca pe un prieten și partener de afaceri, decât ca pe o femeie. În seara aceasta însă, total neașteptat, vechea lui dorință pentru ea reînviase brusc și Ralph se enervă puțin din cauza indiferenței ei evidente. Își dungă starea aceea însă, se sui în mașină și porni motorul. Jamie era total detașată de el, fusese așa întotdeauna și la fel avea să fie și în continuare cu toate că era evident că exista o altă persoană capabilă să pătrundă în sufletul ei. Dar oare cine era?

Petrecerea era în toi când ajunseră ei, iar în clipa în care văzu eleganța celorlalte femei invitate, Jamie realizează că fata care o coafase, avusese dreptate. Femei mai în vârstă decât ea aveau

coafuri cu mult mai tinerești decât, o ei.

Howard Johnson le deschisese ușa și acum își făcea loc prin mulțime ca să ajungă la bar.

— Dați-mi voie să vă ofer ceva de băut și să vă prezint măcar o parte din invitați. Ei se cunosc destul de bine unii cu alții. Elena, o strigă el pe soția lui, care discuta însuflețită cu un grup foarte vesel, au sosit Jamie și Ralph.

Elena Johnson își întrerupse conversația și se îndreptă spre ei. O sărută puțin teatral pe Jamie, dar pe Ralph îl sărută cu moi multă căldură decât ar fi trebuit.

Văzându-l pe Ralph răspunzând cu entuziasm avansurilor ei, Jamie se întrebă ducă toți bărbații erau la fel: oportuniști, interesați și foarte egoiști.

Jamie se trezi cu un pahar de șampanie în mână și condusă departe de Ralph, spre grupul pe care tocmai îl părăsise Howard Johnson,

Prezentările fură făcute atât de repede încât Jamie nu reținu decât foarte puține nume; apoi se auzi din nou soneria de la ușă și Howard o părăsi.

Conversația din jurul ei se desfășura într-un ritm frenetic și avea drept subiect situații și evenimente din lumea mass-mediei. Sortându-și șampania, Jamie era mulțumită să stea de-o parte și să observe tot ce se petrecea în jurul ei.

— Gata s-o iei la goană? Vocea lui Ralph acționează ca o întrerupere binevenită a monologului pe care îl îndurase până atunci. Oprind critica puerilă a interlocutorului ei, critică îndreptată împotriva celui care îi decorase dormitorul, Jamie se scuză scurt.

— Mulțumesc pentru că m-ai salvat, îi șopti ea lui Ralph în timp ce le căutau pe gazdele lor.

— Hm, mi s-a părut mie că ai o privire plictisită.

Brațul lui o protejă de apropierea altor invitați; era cald și puternic. Reacția lui automată era reacția normală a oricărui bărbat, dar degetele lui pe pielea ei nu o impresionau absolut deloc. Dar dacă Jake ar fi fost în locul lui... De ce Dumnezeu se distrugea în felul asta, gândindu-se tot timpul la el și chinuindu-se? Doar luase o hotărâre cu șase ani în urmă și până acum ar fi trebuit să se liniștească.

De fapt crezuse că așa era, dar numai până când îl văzuse din nou la botez și apoi în weekend-ul petrecut la Beth.

— La ce te gândești când ai privirea aia în ochi? o tachină Ralph când ieșiră afară.

Când ea clătină din cap, el ridică ușor din umeri.

— Bine, bine, păstrează totul pentru tine, Jamie, dar să știi că pe mine nu mă poți păcăli. Ceva sau cineva te sâcăie.

În timp ce o conducea acasă cu mașina, Ralph sporovăi despre petrecere și despre oamenii întâlniți acolo, neluând, aparent, în seamă răspunsurile ei monosilabice. În timp ce el parca mașina în dreptul casei ei, Jamie observă o altă mașină care staționa la câțiva metri mai departe.

— Hm, drăguț, comentă Ralph, privind-o, ultimul tip de BMW. Ai vecini bogați.

În loc să coboare din mașină, el se întoarse ușor spre ea și prinzând-o nepregătită, o trase spre el și își apăsă gura pe a ei înainte ca ea să poată protesta.

Ralph era un bărbat atrăgător, iar Jamie observase la petrecere că multe femei îl priveau cu insistență, dar în brațele lui nu simțea nimic, nici excitație, nici dorință, absolut nimic.

Când trupul lui înregistra lipsa ei de reacție și de

dorință, îi dădu drumul fără grabă, încruntându-se ușor în timp ce se priveau unul pe celălalt.

— N-a fost o idee bună, comentă ei trist, trecându-și degetele prin păr cu un gest de puști. Presupun că ar fi trebuit să-mi dau seama dinainte.

— Da, așa ar fi trebuit, confirmă Jamie glacial, întrebându-se de te nu putea fi la fel de indiferentă cu Jake. Ralph era un bărbat atrăgător și experimentat, un bărbat pe care orice femeie l-ar vrea drept amant, dar, pur și simplu ei nu-i provoca nicio reacție. Era ca și când atunci când o atinsese, Jake o fermecase și o făcuse să nu mai reacționeze la apropierea altui bărbat și oricât ar fi încercat să se elibereze de vraja lui, îi era imposibil.

— Am să plec acum. Ea coborî din mașină lăsându-l pe Ralph să o ia de braț și să o conducă spre ușa apartamentului.

— Rămânem prieteni? întrebă el.

Intră înăuntru și aprinse lumina. Oglinda din hol îi reflectă imaginea, șocând-o pentru o clipă. Își duse mâna spre păr, încruntându-se puțin, propria imagine din oglindă fiind înlocuită

— Prieteni, fu Jamie de acord, aplecându-se și sărutându-l scurt, pe obraz, înainte de a descuia ușa.

De o amintire șocant de bine conservată, a lui Jake răsucindu-i șuvițe de păr pe deget și privindu-le în timp ce făceau dragoste. Șocul amintirii îi făcu rău și trupul începu să-i tremure, reacționând! a simpla aducere aminte a felului în care el o atingea.

Ca întotdeauna când se gândea la acele săptămâni când fuseseră amanți, se rușina de

propria ei incapacitate de a rămâne rece la acele amintiri. Era o proastă. Ar fi trebuit să-și găsească imediat după Jake un alt amant și atunci poate n-ar mai fi suferit atât. Problema era că ea nu cunoștea pe nimeni care să se poată compara cu el și nici nu avea vreun etalon după care să măsoare plăcerea pe care ei i-o dăruise. Și acum părea să fie prea târziu. Se crezuse deasupra nevoii de sex, liberă de focul sălbatic al pasiunii și dorinței, dar adevărul se dovedise a fi altul în ziua aceea, la botezul lui Sarah. Fusesse suficient să-l vadă ca să simtă o dorință la fel de puternică precum o agonie.

Auzind soneria de la ușa, sări în picioare și deschise ușa de la intrare.

— Ralph, ce... Cuvintele îi înghețară pe buze sub efectul șocului de a vedea cine se afla la ușa. Jake!

— Ah, deci totuși îți mai amintești numele meu? Gura lui se strâmbă batjocoritor în timp ce intra în casă. A trecut atâta vreme de când nu l-ai mai rostit încât începusem să mă îndoiesc.

— Ce... ce faci aici?

El ridică din sprâncene și căldura pe care Jamie o simțise la început în stomac, se transformă în gheață. Fusesse așa de cufundată în amintirile din trecut, încât uitase prezentul.

— Amanda, spuse ea direct, răspunzând la propria întrebare.

— Exact. Ușa se închise automat în urma lui. Iar ea se îndreptă spre camera de zi, simțindu-l că o urmează foarte de aproape.

— Ai noroc că m-ai găsit acasă, îi spuse ea caustic, străduindu-se să-și revină în urma șocului de a-l vedea. Am fost plecată toată seara.

— Știu. Vocea lui era seacă, dar parcă ma era și

o undă de altceva. Ce? Mânie, cel mai probabil. Lui Jake nu-i plăcea să-și piardă vremea așteptând. Nu-i plăcuse niciodată.

— Te-am văzut când te-ai întors. Nu-i tocmai o pasiune, nu-i așa?

Ea tresări, ochii mărimdu-i-se la insinuarea lui, dar apoi își înclină capul, ascunzându-și gândurile de el. Deci el credea că ea și Ralph erau amanți. Și ce dacă?

— Nu mai suntem adolescenți, Jake, îi răspunse ea, adoptând un ton de fină ironie pe care de fapt îl folosisese întotdeauna în prezențe lui, știind că acesta este cel mai bun mod de a se proteja. Când Ralph și cu mine vrem să ne cufundăm în pasiune, de obicei n-o facem pe locurile din față ale unei mașini.

— Poate că nu. Dar oricum n-a intrat în casă. N-a rămas peste noapte.

— Ceea ce e la fel de bine, îi răspunse Jamie pe un ton acid. De ce ai venit aici, în seara asta, Jake? Întrebă ea direct. N-are rost să mă învinovățești pe mine pentru că Amanda nu vrea să se mărite cu tine. Ea își înălță capul și îl privi disprețuitoare. Să știi că nu e o proastă. Știa că nu o iubești și că voiai numai s-o folosești. La fel cum oi vrut să foci și cu mine, de fapt

El se crispă și făcu un pas în direcția ei. Prinsă în capcana ochilor lui strălucitori, era prea târziu ca să mai dea înapoi. Degetele lui îi prinseră brusc mâinile iar pieptul se ridica și se contracta rapid sub sacou! de la costumul elegant pe care îl purta.

— Nu mă împinge prea departe, Jamie, o avertiză el brutal și aspru. Tu câteodată...

Răbufnirea lui de pasiune aspră și violentă o

excita șocant de puternic, în tâmp ce mintea ei încerca să ignore semnalele trupului.

— Nu mă mai provoca, îi spuse el mai blând, scuturând-o puțin când ea deschise gura ca să nege acuzațiile lui. Oh, da, asta faci, și o știu, blestemată să fii, mai spuse el, neputându-și opri cuvintele. Într-a zi ai să mă împingi mai departe decât crezi. Și-atunci ce-ai să faci? Ai să strigi „viol”? o întrebă el brutal văzând-o înroșindu-se și pălind alternativ. Dar n-ar fi viol, nu-i așa, Jamie? Mă dorești, indiferent cât îți este de nesuferit să recunoști asta. Aș putea să te duc în dormitor și să fac dragoste cu tine acum, știi foarte bine că...

— Nu!

Vocea ei era anormal de ridicată și de ascuțită, fața îi ardea, șocul alimentându-i furia. Cum putea el să cunoască efectul pe care-i avea asupra ei?

— Ce ți-a spus Amanda?

Această schimbare bruscă de subiect o șocă Amanda... Deci de-asta venise el, din cauza Amandei.

— Că o forțezi să se căsătorească, îi spuse ea direct, masându-și brațele care o dureau, imediat ce el îi dăduse drumul. Mânia lui se transformase acum într-o atenție concentrată și că tu și tatăl ei ați pus-o în situația de a nu avea altă alternativă decât aceea de a se mărita cu tine.

— Tatăl ei?

Jamie se afla acum pe un teren mai sigur puțin.

— Oh, haide, spuse ea batjocoritor. Să nu-mi spui că nu știai că tatăl Amândoi voia ca ea să se mărite cu tine.

— A făcut unele! e aluzii fine. Recunoscule. Jale. Nepăsător.

— Iar tu ți-ai dat seama că ți s-a lăsat ocazia ideala de a-l dăruia lui Mark un nepot și în același timp de a-ți asigura tu însuși moștenirea.

— Asta e ceea ce crezi tu? Amanda este o fată deosebit de atrăgătoare. Puteam s-o doresc pentru calitățile ei.

Jamie simți o durere asemănătoare cu cea provocată de o mie de cuțite înfipite în carnea ei, dar se stăpâni, spunându-și că nu trebuia să-l lase să o domine.

— Asta credea Amanda, spuse ea direct. Nu părea să creadă că ții vreun pic! a ea.

— Și atunci a venit fuga la tine. Zâmbetul lui era o capodoperă de amuzament sardonic. Ce mult trebuie să te fi bucurat, Jamie! I-ai spus, oare, cât de altruista fost gestul tău?

— Nu i-am spus nimic, replică ea tăios. Și cu siguranță că n-am încurajat-o, dacă asta voiai să insinuezi cumva, Jake.

— Nu, dar nici nu cred că mi-ai lăudat caracterul, nu-i așa? Întrebă el dulce. Ești o femeie foarte deșteaptă, Jamie. Ai reușit să-l zăpăcești până și pe tată! ei. El mi-a spus că e de părere că Amanda e prea tânără ca să se mărite. E a doua oară când mă lași fără soție, Jamie. Sclipirea din ochii lui o enervă.

— Ai fi putut să te însori, dacă voiai. Jake, îi spuse ea cu respirația întretăiată. Cu cineva ca Wanda.

El clatină din cap și răspunse politicos și rafinat:

— Nu cred. Wanda nu era făcută din aluatul potrivit pentru o soție.

— Pentru că nu o puteai domina la fel de ușor ca pe o adolescentă fără experiență, asta vrei să

spui? Ai o problemă de personalitate, Jake, îi spuse ea disprețuitoare. Niciun bărbat adevărat nu are nevoie să-și dovedească masculinitatea, dominând un copil.

— Fii atentă, Jamie. Vocea lui era măsurată și nefirească, dar ea prinse nota de mânie din glasul lui. Simțea o plăcere intensă înțelegând că reușise să-i distrugă aroganța și stăpânirea de sine.

— Nu mă amenința, Jake, spuse ea ironică. Nu mai am optsprezece ani.

— Așa se pare. Dar cât de serioasă e această relație cu...

— Ralph? propuse Jamie dulce și ușor batjocoritoare. Ce s-a întâmplat, Jake? atacă ea plină deodată de o plăcere dulce-amară. Voia să-l rănească așa cum o rănise și el odinioară și totuși, în același timp ar fi vrut să șteargă trecutul și durerea și să redevină fata care credea din tot sufletul că el o iubește. Te temi că aș putea să-i dăruiesc eu, prima, un nepot lui Mark?

El se schimbă la față, iar furia pe care ea o citi în ochii lui, o reduce la tăcere. Ceea ce fusese la început doar simplă Ironie, devenise acum o armă periculoasă, la care se temea să renunțe.

— Deci ai să te măriți cu el, Cuvintele fură rostite pe un ton ridicat și tăios. Efortul de a-și stăpâni mânia făcea să i se contracte mușchii feței. Lui Jamie i se uscară buzele de spaimă

— Există vreo lege care să-mi interzică asta?

Glumele și batjocura ei frizau deja nebunia dar acum nu se mai putea opri.

— Vrei să ai totul, Jamie, nu-i așa? spuse el încet și aparent blând. Dar eu n-am să te las.

— Ce te face să mă urăști atâta?

El se apropie de ea. Iar ea își coborî pleoapele instinctiv, dar degetele lui îi prinseră bărbia și o strânsă cu putere, forțând-o să-i privească în ochi.

— Toată lumea crede că ești o doamnă elegantă, controlată, stăpânită, nu-i așa? Ar fi bine să te vadă acum, sau și mai bine, imediat după ce ai făcut dragoste.

— Dragoste? Vrei să spui sex? izbucni Jamie vrând să scape de privirea lui cercetătoare. Fiecare terminație nervoasă a ei era conștientă de el și de excitația periculoasă, aprinsă de furia care îi cuprinsese. Chiar și acum, când îl ura pentru tot ce-i făcea, îl dorea și tot trupul îi era încordat de nevoia de a-l simți aproape.

— Spune-i cum vrei, îi spuse Jake printre dinți. Oricum i-ai spune, realitatea e aceeași. Emiți aceleași suspine de plăcere, cu el, cum făceai cu mine, Jamie? Întrebă el cu blândețe, dar scrutând-o în continuare cu privirea.

Îi era imposibil să mai respire; tot trupul îi era. Tensionat și nu se putea mișca.

El o privea așteptând ca ea să facă un pas greșit. Străduindu-se să se calmeze, Jamie căută febril răspunsul ironic cel mai potrivit.

— Vrei să spui că încă îți mai amintești? Întrebă ea în cele din urmă. Mă uimești, eu credeam că m-ai uitat de mult, fiind prea ocupat de celelalte femei care au urmat după mine.

— Ești prea modestă. Gura lui se crispa neplăcut. Mult prea modestă. Privirea lui se plimba pe trupul ei și, spre enervarea sa, Jamie simți cum sfârcurile i se contractă sub privirea lui. El își mișcă mâna și un val de teroare o înghiți. Nu trebuia s-o atingă.

Disperată, se trase înapoi.

— Aș vrea să pleci. Jake.

— Sunt sigur că ai vrea. Zâmbetul lui era neprietenos, dar el o eliberă totuși. Foarte bine, am să plec, dar nu uita ce-am aranjat pentru Crăciun, Jamie.

— Crăciun! Ea tresări și făcu ochii mari. Nu pot să călătoresc cu tine.

— Pentru că nu vine și Amanda? Nu fi ridicolă. Sau te gândeai să-l iei cu tine pe prietenul tău ca să obții binecuvântarea părintească?

— Ralph? Bineînțeles că nu! După ce rostise cuvintele abia, înțelese ce greșeală făcuse. El îi oferise scuza ideală pentru a refuza să meargă cu el și ea ratase ocazia.

Zâmbetul lui triumfător și batjocoritor o over tiză că nu-i scăpase asta.

— Și desigur, nici nu-ți trece prin cap să o dezamăgești pe marna ta și pe tată! meu, nu? bolborosi ei dulce. Ei abia așteaptă să te vadă acasă, Jamie. De dragul lor ar trebui să facem un front comun, fericit, nu crezi?

Ea deschise gura ca să-i spună exact ce crede, dar apoi o închise la loc. Cum naiba putuse să fie așa fraieră ca să cadă în capcana lui și să promită că va merge acasă? Dar acum era prea târziu ca să dea înapoi, iar el, blestematul de el, știa asta.

— Știi, uneori aproape că uit că nu mai ai optsprezece ani, o tachină Jake cu blândețe, îndepărtându-se de ea.

— Ne vedem la ușă, fu replica lui Jamie.

Ei o urmă fără ezitare, oprindu-se numai în momentul în care ea începu să descuie ușa

— Mai e ceva, spuse el trăgănat

— Ce?

— Asta. Brațele lui o înlănțuie înaintea ca ea să se poată mișca, lipind-o de trupul lui cald, așa încât fiecare mișcare, pe care ea ar fi încercat s-o facă, ar fi apropiat-o și mai mult de el. Gura lui o găsi pe a ei cu o siguranță și precizie enervante.

Ea încercă să nu-i răspundă la sărut; refuză să cedeze propriilor simțuri și plăcerii nebune care i se împrăștia în tot corpul, relaxându-i mușchii încordați.

Trecuseră șase ani de când el o ținuse ultima oară în brațe. Șase ani, dar trupul ei își amintea senzația și gustul corpului lui Jake, ca și când ar fi fost ieri.

Cu abilitate și hotărâre el îi smulse reacția pe care ea se luptase să n-o aibă și apoi, exact în momentul în care trupul ei începuse să se relaxeze în brațele lui, el îi dădu drumul și o îndepărtă de el.

Prima ei senzație de frustrare dureroasă fu repede înlocuită de șocul de furie provocat de faptul că el îi zâmbea, expresia ochilor lui afirmând limpede că fusese perfect conștient de excitația ei.

— Ori Ralph e un amant mult mai slab decât meriți, ori performanța mea a fost mai bună decât îmi amintesc eu, o ironiza el. Dacă n-ar fi niște afaceri urgente care mă așteaptă acasă, aproape că ar merita să mai rămân puțin ca să descopăr care e varianta reală.

Ea încercă să-l lovească, dar degetele lui îi prinseră mâna ridicată. Vocea lui era rece când o avertiză:

— Să nu faci asta. Nu are să-ți placă reacția mea. Poți să mă urăști cât vrei, Jamie, îi spuse el în tâmp ce se pregătea să plece, dar nu poți să negi faptul

că din punct de vedere sexual, încă te mai excit.

Ea închise ușa în urma lui și apoi se rezemă de ea încercând să-și calmeze trupul care tremura. Cum putuse să se trădeze așa în fața lui? Cum putuse să fie așa de proastă? Ar fi trebuit să-și imagineze că așa va fi. Era evident că era furios din cauza Amandei, și devenise periculos de supărat și de aceea venise, ca să se răzbune pe ea. Și reușise, recunoscuse ea obosită.

CAPITOLUL 5

— Ești o fota deșteaptă. Mă bucur că măcar o dată în viață te porți rezonabil.

Rezistând tentației de a arunca cu valiza în el, Jamie îl lăsa pe Jake să i-o ia și să i-o pună în portbagajul splendidului BMW pe care îl văzuse parcat în fața casei ei în seara când venise de la petrecerea familiei Johnson.

Fu tentată să-i spună lui Jake că faptul că mergea cu el la Queensmeade nu avea nimic de-a face cu el personal, dar rezistă tentației.

Până în ultima clipă fusese hotărâtă să găsească un motiv să nu meargă, dar în seara precedentă, totul se schimbase. Mama ei îi telefonase ca să-i spună cât de fericită este că ea va merge acasă de Crăciun. Spusese cu vocea tremurătoare: „Ar putea fi ultimul Crăciun al lui Mark”. Asta zdruncinase hotărârile lui Jamie din temelii și abia după câteva secunde reușise să-și recapete glasul și s-o întrebe pe mama ei ce voia să spună cu asta. Se. Părea că starea inimii lui Mark era mult mai proastă decât se bănuise, iar șansele lui de viață se învârtteau în termenul de câteva luni. Mama ei mai spusese:

„Mă bucur teribil că vii acasă, Jamie. I-a fost tare dor de tine”. Vorbele acestea îi spulberaseră orice tentativă de a nu se duce acasă, de Crăciun.

„Nu trebuie însă să pomenști totuși de boală în prezența lui”, o avertizase mama ei. Nu suportă ca cineva să vorbească despre asta. El încearcă din răspuț să dea impresia că totul este... normal.

Jamie putea înțelege asta și i se puse un nod în gât. Mark era tatăl lui Jake, dar și ea îl iubea foarte mult. Deodată deveni conștientă și se simți vinovată pentru cât de puțin îi văzuse pe mama ei și pe Mark, de când plecase de acasă. Poate că i-ar fi vizitat mai des, dar Jake era mereu acolo.

— Ai de gând să stai acolo toată noaptea? Strângând din dinți, ea se sui în mașină. N-avea de gând să discute cu Jake temerile ei legate de Mark. Nu putea descoperi nimic pe chipul lui care să arate că își făcea griji pentru tatăl lui, dar apoi de ce și-ar fi făcut? Jamie își opri șirul gândurilor, dându-și seama că este nedreaptă. Jake îl iubea pe Mark; ea știa asta.

— Mama spune că Mark e mult mai grav bolnav decât au crezut inițial.

Jake se întoarse spre ea în timp ce pornea motorul mașinii. Avea chipul trist. Părea mai bătrân și mai obosit. Riduri adânci, pe care

Jamie nu le observase până atunci, îi brăzdau fruntea. Fără Mark, întreaga povară a firmei Burden Industries avea să cadă pe umerii lui Jake și cu toate că din punct de vedere tehnic preluase totul încă de mai mulți ani, Jamie știa că încă se mai consulta cu Mark în multe probleme și atunci când avea de luat decizii majore.

— Da, răspunse el scurt, avertizând-o astfel că ar

fi mai bine să-și vadă de treabă, dar ceva o făcu să continue.

— Nu se poate face nimic? Operație? Sau medicamente?

— Există un medicament nou, dar deocamdată este încă în faza de testare. Dacă ar mai putea supraviețui încă douăsprezece luni, atunci...

— Poate supraviețui douăsprezece luni, Jake? îl întrebă ea, privindu-l cum înscrie mașina în traficul intens.

— Poate... dacă i se dă stimulentele potrivite. De data asta lui Jamie îi deveni foarte dar că Jake nu voia să discute despre Mark.

— Abia așteaptă să te vadă. Vorbele lui, rostite cu o voce joasă, o luară prin surprindere. Gura lui Jake se strâmbă cinic. Haide, Jamie. Știi bine că tu ai fost întotdeauna favorita lui.

Ea nu putea nega asta. Mark își iubea fiul, dar pe ea o răsfățase mai mult decât pe Jake

— I-a fost tare dor de tine.

Vorbele acestea rostite încet o făcură să se simtă dureros de vinovată, dar Jake era cel care ar fi trebuit să se simtă așa, nu ea. Jake era motivul pentru care fusese nevoită să plece de acasă și să rămână departe. Jake era cel care îi spulberase visele naive și îi arătase realitatea crudă. Plecase de acasă pentru că Jake îi frânsese inima. În scrisoarea aceea ea spusese că e prea tânără ca să se mărite, că dorea să fie liberă și să-și ducă propria viață, nestingherită de un soț și de eventuali copii.

Îi plăcea ceea ce face și era mândră de contribuția ei la pornirea afacerii, dar era suficient de cinstită cu ea însăși ca să recunoască faptul că

fără ajutorul lui Ralph în problemele financiare, ar fi fost nevoită să aibă o activitate mult mai redusă. Cariera ei era ceva ce s-ar fi potrivit destul de bine cu responsabilitățile vieții de familie, iar când văzuse ce fericită era Beth, o invidiase cu adevărat.

Ce bine ar fi fost să găsească pe cineva care să îl înlocuiască pe Jake, cineva care s-o iubească. S-ar fi căsătorit cu plăcere. Fațada sofisticată pe care o afișa nu era totuși decât o fațadă. Semăna prea mult cu mama ei ca să-i placă într-adevăr existența solitară. N-o durea atât faptul că era singură; mai mult se consuma din cauza potențialului ei de a crea un cămin fericit, potențial care acum se irosea.

Îi era dor de spațiile largi de acasă, de căldura oamenilor, iar o eventuală întoarcere n-ar fi făcut decât să-i sporească insatisfacția. Dar ce alternativă avea? Putea găsi destule lucruri de făcut pentru care să rămână la New York, în timp ce întoarcerea acasă însemna să-l vadă pe Jake, iar asta nu putea îndura. Era suficient să-l vadă, ca să simtă un amestec dureros de dispreț pentru sine și de disperare. Îl dorea într-un mod care o făcea să-i fie rușine și să-și dorească să nu-l fi văzut niciodată cu Wanda, să nu-i fi ascultat vorbele. Dacă s-ar fi măritat cu el...

Încercă să nu se mai gândească. Ce se întâmpla cu ea? Dacă s-ar fi măritat cu Jake, mai devreme sau mai târziu, ar fi trăit o amară deziluzie. Era o prostie să tot ofteze după un vis naiv care de fapt, nici nu existase. Adevărul era că încă îl mai iubea și că această dragoste o împiedica să aibă relații cu alt bărbat.

— Sunt în spate un termos și niște sandvișuri. Drumul o să dureze ceva timp și n-aș vrea să mai oprim, dacă nu te deranjează.

Ea clătină din cap și apoi spuse repezită:

— De ce să prelungim agonia? Cu cât ajungem mai repede, cu atât am să fiu mai mulțumită.

Observă cum buzele lui Jake se crispează și își înăbuși un oftat. Era o reacție automată acum la ea, să rămână totuși în defensivă. I se părea oricum nefiresc ca după ce odată fuseseră așa naturali și spontani unul cu celălalt. Să petreacă acum ore întregi în compania lui, fără să vorbească. Acum era suficient ca să-l audă vocea, co să simtă mii de înțepături pe tot corpul.

— Nu cedezi niciodată, nu? Pe care dintre noi încerci să-l convingi, Jamie, pe mine sau pe tine însăși?

E! era prea dur, iar ea simți cum i se contractă stomacul de nervi.

— Nimănui nu-i place să fie forțat să facă ceva ce nu vrea, replică ea. Numai pentru că toată lumea se supune nesuferitei tale aroganțe, nu înseamnă că și eu am să fac la fel.

— Arogant? Așa crezi tu că sunt?

Se aflau pe linia de centură a Londrei acum și se îndreptau spre autostradă. Ea simți că el o privește, dar nu întoarse capul ca să-i întâlnească privirea.

— Și nu ești așa? plusa ea hotărâtă. Ar fi fost mai bine să nu spună nimic și să-l ignore. Nu voia să se certe cu el. Știa din experiență că Jake era un maestru în a întoarce totul în favoarea lui.

Văzând că el nu-i răspunde, îi aruncă o privire fugară, conștientă de expresia disprețuitoare din

ochii lui.

— Altădată îți plăcea, îi reaminti el dulce. Te excita faptul că eu mă purtam ca un... stăpân.

Jamie resimți șocul plin de umilință și furie. Cel mai rău era faptul că nu putea nega ceea ce spusese el. Chiar își amintea că ea folosise exact aceleași cuvinte când afirmase asta.

— Fără îndoială că la optsprezece ani așa credeam, replică ea, înghițindu-și mânia și înlocuind-o cu o subtilă ironie. Din fericire, de atunci am mai învățat câte ceva.

— Vrei să spui că așa crezi tu, o corectă Jake politicoasă. Nicio femeie nu respectă un bărbat care se lasă mânuit ca o marionetă, Jamie, și dacă ești cinstită trebuie să recunoști că asta-i adevărul.

O părticică din ea recunoscuse că el avea dreptate, dar nu putea să-i spună asta și lui.

— Eu cred că într-o relație normală, femeile și bărbații trebuie să fie parteneri egali, îi răspunse ea rece. Părerea ta e de acum demodată, Jake. A trecut vremea în care bărbatul putea să calce în picioare gândurile și părerile femeii, numai pentru simplul motiv că el e bărbat.

— Sunt de acord. Acceptarea criticii ei o uimi. Dar eu tot sunt de părere că majoritatea femeilor își doresc bărbați care să le poată dovedi că sunt bărbați, dacă e nevoie. Trebuie să se poată baza pe ei în momente de criză.

El avea din nou dreptate, dar ea nu voia să recunoască.

— Există o deosebire între forță și aroganță, Jake, reuși ea să spună, bucuroasă că se apropiau de autostradă și știind că Jake va trebui să se concentreze asupra drumului în loc să marcheze

puncte în meciul dintre ei.

Numai când se mai calmă puțin, realizează că îi făcuse plăcere să se contrazică cu el. Ea îl privi pe ascuns, conștientă de siguranța mișcărilor lui. Cei șase ani nu-l schimbaseră deloc din punct de vedere fizic. Tot mai emana acea atractivitate sexuală care o fermecase la optsprezece ani. Era îmbrăcat lejer, ca pentru drum, într-o cămașă bej și în niște blugi decolorați.

Jake frână brusc, iar Jamie întinse mâinile automat, ca să nu alunece de pe scaun. Fu șocată în momentul în care simți coapsa lui sub degetele ei tremurătoare. Își retrase imediat mâna, dar simțurile ei apucaseră deja să înregistreze căldura cărnii lui și oasele și mușchii puternici.

— Îmi pare rău, se scuză el scurt. Am crezut că pot să trec.

Ea nu se putea uita la el. Dacă ar fi făcut-o, el ar fi putut să-i citească în ochi adevărata stare. Atingându-l, îi reveniseră în minte o mulțime de amintiri: pielea lui elastică, felul în care îl dezmiardase și plăcerea pe care el o învățase să i-o dăruiască. Senzația cărnii lui sub degetele ei îi era așa de adânc întipărită în minte încât acum toată mintea îi era plină de imaginea lui. Era șocată de dorința ei fierbinte de a-l atinge mai departe ca să-i redescopere trupul atât de masculin.

— Te simți bine? Vocea lui era puțin repezita. Te-ai făcut albă ca varul.

— Din cauza șocului.

— Pentru că m-ai atins din greșeală? întrebă el batjocoritor. Asta n-o mai înghit, Jamie. Nu mai ai optsprezece ani și chiar când aveai... Vocea lui se

pierdu în atmosfera tensionată din mașină, atmosferă care devenise de nesuportat.

— Nu pentru că te-am atins, protestă ea cu greu. M-a șocat faptul că ai frânat brusc. Nu te-ai schimbat deloc, Jake, tot mai crezi că toată lumea se învâртеște în jurul tău.

— Lumea ta, se învâртеa în orice caz, în jurul meu, mai demult.

Cuvintele lui fură urmate de o liniște grea și apăsătoare. Era uluitor de crud. Nu se putea apăra nimic. Tot ce spunea era perfect adevărat.

— În sufletul tău, nu ești genul de femeie care face carieră, Jamie, adăugă el direct. Tu ai nevoie de un bărbat, de copii.

Ea deschise gura ca să-i spună că se înșală, dar își dădu seama că nu putea.

— Mă așteptam să spui asta, zise ea amar, într-un târziu. Cu siguranță, ești de părere că locul femeii e acasă.

— Nu neapărat. Unele femei au nevoie să facă o carieră, altele lucrează pentru bani. Nu sunt contra lor, așa cum crezi tu, Jamie. Am spus că tu nu ești cu adevărat dedicată carierei. Îți faci prea multe griji, spuse el brutal, după care adăugă: și se vede. Ai aproape zece kilograme în minus și ești așa de încordată și cu nervii întinși la limită, încât mă tem că n-ai să mai poți suporta.

Ea era așa de abătută încât nu găsi un răspuns potrivit. Mai rău *era* făptui că știa că ceea ce spusese el era adevărat. Speriată și zguduită, închise ochii, lăsându-se legănata de mișcarea regulată a mașinii,

O trezi brusc senzația că mașina încetineea. Avea mintea încețoșată și trupul o durea puțin. Când

deschise ochii, observă că se întunecase complet.

— De ce ne-am oprit?

Jake își deschidea centura de siguranță, dar când se întinse spre a ei, ea încercă să se apere.

— Ești speriată ca un animal de pripas, îi spuse el sardonice. Oare de ce?

— Unde suntem, Jake?

— La numai zece minute de casă.

— Atunci de ce ne-am oprit?

— Ca să-ți pot da asta.

Cu o mână îi prinse încheietura mâinii stângi și cu cealaltă extrase din buzunar o cutiuță mică. I se tăie respirația când el deschise cutiuța și ea putu vedea sclipirea diamantelor. Recunoscă imediat inelul; îl aleseseră împreună la York, cu foarte puțin înainte ca ea să împlinească optsprezece ani.

Ochii ei trecură de la inel: la chipul lui. Parțial în umbra, era imposibil de citit. O cuprinse o tensiune puternică, iar trupul i se încorda dureros.

— Jake, ce Dumnezeu îți imaginezi că faci?

Ea se înfiora când simți aurul rece alunecându-i pe degetul inelar. Vocea ei care ar fi trebuit să fie disprețuitoare și sfidătoare, suna de fapt rușinos de slabă și tremurătoare.

— Nu e evident? Întrebă el ironic și făcu o mișcare care îi permise lui Jamie să-i vadă expresia feței, expresie oare o făcu să-i înghețe sângele în vine.

— Ce fel de joc e ăsta? Jamie își umezi buzele, abia îndrăznind să respire.

— Pentru mine, nu. Tata e pe moarte, Jamie, îi spuse el încet. Vrea să mă vadă însurat și își dorește un nepot. Datorită ție, asta nu se va întâmpla, nu-i așa?

— Te referi la Amanda? Se simțea speriată și slabă. Pielea îi ardea acolo unde degetele lui încă mai erau încleștate. El îi.. Masa absent mâna, simțindu-i în vine pulsul. Pentru o clipă, mișcarea încetă. El se încruntă și o privi în ochi.

— Amanda? Da, spuse el. De două ori m-ai lăsat fără soție, Jamie. Nu se va mai întâmpla a treia oară.

Lui Jamie îi fură necesare câteva secunde oa să înțeleagă. Când pricepu, îl privi consternată și îngrozită, înainte de a izbucni agitată:

— Doar nu vrei să spui că te aștepți ca eu să mă mărit cu tine?

— Oh, ba da, asta vreau să spun. Tata e pe moarte, Jamie, îi reaminti el brutal. Nu-mi pot permite să mai pierd timpul.

— Ești nebun! strigă Jamie, disperată. Gura lui se strâmbă ușor.

— Nu cred că mama ta sau Mark vor spune același lucru.

Ochii ei îi cercetau chipul căutând un semn care să-i indice că totul nu era decât o glumă proastă și bine elaborată, dar nu descoperi nimic decât hotărâre și încăpățănare.

— Nu mă poți sili, îi spuse ea înnebunită Nu mă poți sili să fac asta, Jake.

— Nu târându-te la altar, dar există și alte căi.

Știa că el o va atinge și se trase înapoi cu trupul înghețat și înspăimântat.

— De ce eu? protestă ea în timp ce mâinile lui îi cuprinseră umerii și o traseră spre ei.

— Pentru că Mark te iubește, pentru că ești aici și pentru asta.

Gura lui se apropie cu brutalitate de a ei,

redeșteptând mii de amintiri pe care ea le ignorase până atunci. El o trase mai aproape de el în timp ce-i mușca buza de Jos, cerându-i astfel să se abandoneze atingerii lui erotice.

Ea își ținu dinții încleștați, chinuindu-se să reziste și să nu-i răspundă. Gura lui o părăsi pe a ei, ceea ce o făcu pe Jamie să resimtă un șoc și... deziluzie. Mâinile lui îi cuprinseseră talia. Jamie încremeni când își dădu seama că degetele lui îi traseră tricoul în sus. În momentul în care ea reuși să-și elibereze mâinile ca să-l îndepărteze de ea, era deja prea târziu. Palmele lui îi cuprinseseră sânii încă acoperiți de sutienul delicat de mătase. Apoi, ușor, el înlătură și această fragilă barieră.

Furia și dorința se luptau în ea; excitația puternică amenința să-i zdruncine autocontrolul. Nu trebuia să cedeze. Nu avea voie să-l lase să vadă cât de ușor o putea aduce în starea de a-l dori mai mult decât orice pe lume. Reuși să-și elibereze o mână și-și strânse pumnul, lovindu-l apoi cu putere în piept. El se aplecă puțin și găsi cu buzele sfârcul ei proeminent. Contactul intim al gurii lui cu trupul ei, o făcu să se simtă pătrunsă de un val de plăcere păgână. Degetele lui se jucau nervoase cu sânii ei, făcând-o să gâfâie și să se înfioare. În atâtea nopți de când se despărțiseră, își amintise aceste dezmierdări ale lui... Dar parcă nu fusese chiar așa. Înainte fusese mereu blând. Acum nu era. Acum gesturile lui erau aproape violente și, spre surprinderea ei, trupul ei părea să răspundă la ele. Sfârcurile i se încordară nerăbdătoare sub gura lui fierbinte și se împingeau spre limba lui, dorind să-l simtă asprimea.

Degetele lui se îndreptară spre celălalt sân,

tremurând când îl descoperiră. Gura lui găsi.

Locul de pe gâtul ei unde pulsul i se simțea cel mai clar.

— Nimic nu s-a schimbat, larme, îi șopti el la ureche. Încă te mai doresc și tu mă dorești pe mine.

Ea deschise gura ca să nege această evidență, dar se înfiora sub asaltul sărutării lui. Era vag conștientă că el se mișcă și că o trage peste el așa încât să stea deasupra și lipită de trupul lui. El se descheiase la cămașă, iar ea îi simți înfiorându-se când își apăsă sânii goi pe pieptul lui fierbinte.

O durere insuportabilă îi cuprinse stomacul când trupul ei deveni conștient de bărbăția lui și de dorința de a o satisface. Mâinile lui se plimbau pe spatele ei, lipind-o de el. Respirația lui era accelerată și greoaie. Degetele lui alunecară spre coapsele ei, pe care le cuprinseră cu voluptate.

Gura lui se desprinsese de a ei, iar vocea lui sună aspră în urechea ei, uimind-o puțin:

— Te doresc, Jamie. Spune-mi că mă dorești și tu.

Trecutul era uitat, corpul ei răspundea fericit atingerilor lui. Dorința pe care Jamie o simțea acum, era complet matură.

— Jake... Cuvântul îi părăsi buzele împreună cu un geamăt de capitulare, dar și ca o implorare. Buzele ei se deschiseră nerăbdătoare să-i primească sărutul. Nu se putea gândi la felul în care el o făcea să se simtă și la extazul de a fi în posesia lui. Apoi, brusc, el o eliberă și o așeză pe locul ei, aranjându-i în treacăt, hainele.

— Acum să-mi spui că nu vrei să te măriți cu mine, sugeră el dulce.

Ea se înroși, umilită.

— Mă dorești, Jamie și te doresc și eu, îi spuse el, văzând că ea nu răspunde. Aș fi putut să te am chiar aici, în mașină și nici n-ai fi încercat să mă oprești.

— Faptul că te doresc fizic, nu înseamnă că vreau să mă mărit cu tine, Jake, reuși ea să spună în cete din urmă. El râse amuzat și ironic.

— Da, dar vezi, eu sunt mai de modă veche, o tachina el. Singura modalitate de a-ți obține trupul, este cea legală.

Oare de când știa el cât este de vulnerabilă în fața lui? se întrebă Jamie, speriată. Și trebuie să fi știut, altfel n-ar fi îndrăznit niciodată s-o atingă așa. I se rupea inima dându-și seama că el era gata să-i folosească vulnerabilitatea, înlocuind-o pe Aman da cu ea, numai pentru că se hotărâse să se însoare.

— Nu poți să-mi faci una ca asta, Jake.

Cuvintele îi țâșniră de pe buze în timp ce amărăciunea și disperarea își făceau loc în sufletul ei. Căsătorie... căsătorie cu Jake. După atâția ani se întorseseră la asta. Se închisese cercul. Dar cel mai uimitor și îngrozitor lucru din tot ce se întâmplase, era felul în care se simțea ea. Voia să se mărite cu el, recunoscă învinsă, sau ce! puțin, o parte din ea, voia.

— Nu-ți fac ție una ca asta, îi spuse el clar. Fac asta pentru Mark. Încearcă, pentru variație, să te mai gândești și la altcineva în afară de tine. Jamie. Tata e un om foarte bolnav și nimic n-o să-l bucure mai mult decât căsătoria noastră E ceea ce și-a dorit întotdeauna, adăugă el încet.

Jamie îi aruncă o privire plină de venin.

— Motiv pentru care m-ai cerut fără îndoială, și prima oară, de soție!

El își coborî pleoapele ca și când ar fi vrut să-și ascundă adevăratele gânduri. Un mușchi al feței îi zvâcnea nervos.

— N-avem timp în seara asta să ne certăm în legătură cu trecutul, Jamie, oricât de mult ți-ar place lucrul ăsta.

— Nu ne putem căsători, șopti ea în cele din urmă, dându-și seama că degeaba se opune.

— Putem și o vom face. Cuvintele lui Jake căzură asupra ei ca niște lanțuri grele, făcând-o prizoniera voinței lui.

Dar nu cumva era și o parte din voința ei care spunea că dorește să devină soția lui Jake? Ambiguitatea propriilor ei sentimente o înspăimânta. Își privi înelul de pe deget și îl atinse pe furiș. Nu se mișca. Se potrivea perfect și era imposibil de scos. Asta o făcu să intre în panică. Auzi clic-ul de la centura de siguranță a lui Jake și realizează că el avea de gând să pornească din nou mașina.

— Nu se poate să vorbești serios! strigă ea disperată.

— Mă cunoști destul de bine.

— Nimeni n-o să creadă că ne iubim. Mama...

Privirea pe care el i-o aruncă, era de nepătruns, dar vocea lui sună blând, când șopti cuvintele care urmau.

— Mama ta nu e oarbă, Jamie.

— Ce vrei să spui? Ea îl privi neîncrezătoare, știind că nu se luptă numai cu el ci și cu ea însăși. Ar fi foarte ușor să cedeze, să-și spună că n-are altă alternativă, ' să se mărite cu el și să-și

petreacă apoi tot restul vieții dorindu-și ca el să o iubească. Dar asta nu putea îndura, recunoscuse ea, știind că îl iubea, indiferent de atitudinea lui. De câte ori o va atinge va fi nevoită să se străduie să-și ascundă sentimentele față de el, și era clar că el o va atinge. Jake nu mințise când spusese că o dorește. Pielea ei se umezi de transpirație; tentația de a întinde mâna și de-a lua ceea ce i se oferea era atât de mare încât încercarea de a o înăbuși îl provoca dureri aproape fizice.

— Dă-ți singură seama.

Vocea lui suna total nepăsătoare; întreaga lui atenție era îndreptată spre drum și spre conducerea mașinii. Jamie încercă febrilă să înțeleagă ce anume voise Jake să spună. Voia să sugereze că mama el știuse de dragostea el pentru el? Că își dăduse seama cât de disperat de îndrăgostită era de el? Da, poate că așa era. Adolescenții nu sunt foarte pricepuți în a-și ascunde sentimentele și cu siguranță că la începutul relației lor, ea fusese cea care făcuse primii pași, cea care îi căutase în mod deliberat compania, purtând hainele cele mai frumoase și făcând tot posibilul ca el să o poată vedea ca pe o femeie frumoasă și nu doar ca pe sora lui mai mică.

Și reușise, dar în anii care urmaseră, ajunsese la concluzia că tot ce simțise el pentru ea, nu fusese decât dorință. N-o iubise niciodată cu adevărat, dar văzuse în ea materialul potrivit din care să-și formeze o soție maleabile care să-l adore, care în plus, să-i ofere și posibilitatea de a reuni moștenirea tatălui său.

Mașina înainta acum mai repede și dacă nu se

hotăra să sară din ea și să fugă, nu avea altă alternativă decât să accepte situația impusă de el. Acționase inteligent, recunoscuse ea cu amărăciune, așteptând până. Atunci ca să-i spună. Dar n-o putea forța să se mărite cu el chiar dacă o făcuse să se logodească cu el și să joace în această farsă. Începu să se mai relaxeze. O prinsese cu garda jos, dar va găsi ea o cale să scape din capcana lui. Logodnele se mai puteau și desface, în definitiv. Ceva mai liniștită acum, Jamie se așeză mai comod și își aranjă tricoul. Degetele îi încremeniră când își aminti senzația care i-o provocase gura lui când îi sărutase sânul. Tot stomacul se încorda în timp ce încerca să nu se mai gândească la asta.

— Mai avem numai cinci minute. Vocea lui Jake era calmă, dar ea nu se lăsă înșelată. Oare ce gânduri machiavelice îl mai treceau prin cap?

Chiar și pe întuneric peisajul i se părea familiar, dar simți o tensiune în tot corpul când Jake frână în dreptul porților.

Mark cumpăraseră casa atunci când cumpăraseră fabrica de lângă York. Era singurul loc pe care Jamie îl putea numi acasă. Era prea mică atunci când murise tatăl ei ca să-și mai amintească ceva din viața ei de dinainte de a veni să locuiască aici. Casa era în stil victorian și era mai degrabă solidă și confortabilă decât elegantă. Jamie observă că mai multe ferestre erau luminate.

— Am să parchez mașina în spate, îi spuse Jake. N-am s-o mai folosesc în seara asta.

Intrară prin bucătărie, Jamie înainte și Jake urmând-o și ținând-o strâns de mână. Ea sperase că el va rămâne în urmă ca să aducă bagajele, dar era foarte simplu de înțelese de ce n-o făcuse.

Mama ei care la început fusese menajera și bucătăreasa casei, prefera să facă în continuare singură întreaga gospodărie, cu toate că, zilnic, o mai ajuta cineva din sat. Mirosurile plăcute care veneau din bucătărie o transpuseră pe Jamie înapoi,. În zilele copilăriei.

Platouri cu plăcintă cu carne erau aliniate pe masa de lemn, iar mama ei le cerceta cu atenție să vadă dacă erau rumenite exact cât trebuie.

— Jamie, Jake ! Ați venit mai devreme decât mă așteptam.

— Mark? Numele tatălui ei vitreg i se opri pe buze lui Jamie în timp ce o privea pe mama ei cu ochi neliniștiți.

— A avut o zi bună azi, îi răspunse mama ei. E în sufragerie și abia așteaptă să vă vadă pe amândoi. Deodată observă inelul lui Jamie, îi ridică mâna ca să-l vadă mai bine, după care îi privi întrebător.

— În cele din urmă am convins-o.

Jake era un actor înnăscut, reflectă Jamie, auzind vocea lui plină de autocompătimire și autoironie, când răspunse întrebării mute a mamei ei.

Vorbise ca și când presupusele lui sentimente față de ea ar fi fost un lucru de la sine înțeles și asta o făcu să se încrunte ușor. Mama ei spuse cu respirația tăiată:

— Ei bine, ai spus tu că ai să ne faci o surpriză de Crăciun, dar nu mi-am imaginat asta niciodată.

— Nu? Jamie o văzu pe mama ei zâmbind.

— Ei, ba da, oarecum. Hai să spunem că tata și cu mine am tot sperat asta. O să fie nebun de fericire, Jake. Când ai sugerat că te gândești să te logodești, a fost teribil de încântat.

Oare ce-ar spune mama ei dacă ar afla că atunci

când sugerase că se va logodi, Jake avea o cu totul altă mireasă în gând?

— Hai, duceți-vă să-l spuneți. Eu am să fac o cafea.

Imediat ce ieșiră pe hol, Jamie șopti necăjită:

— Nu mi-ai spus niciodată că tatăl tău se aștepta la logodna asta.

— Nu? Înseamnă că numai am vrut. Probabil am uitat. Privirea lui o făcu să simtă că-i ard obrajii.

— De asta m-ai silit să intru în farsa asta. Nu? Întrebă ea. Din cauza mândriei tale rănite. Pentru că nu puteai îndura să recunoști că ai fost refuzat! Fiecare cuvânt pe care-l rostea făcea ca durerea din sufletul ei să devină mai intensă, dar nu se putea opri.

— Presupun că nu-ți trece prin cap varianta că am făcut totul dezinteresat și numai pentru că vreau să-l fac fericit pe tata. Da, e adevărat că am sugerat că acum, de Crăciun, am să mă logodesc, dar nu mândria mea vreau s-o protejez, ci pe tata.

Amândoi se opriseră și stăteau față în față șoptindu-și aceste cuvinte aspre.

— De fapt, oricum, tu ești vinovată că am rămas fără logodnică. Așa că e normal și drept ca tu să-ți repari greșeala. Nu pot să-l dezamăgesc, Jamie, îi spuse Jake încet, furia potolindu-i-se la fel de repede cum i se aprinsese. Iar căsătoria noastră nu-i un lucru chiar așa de rău. Nu neapărat, așa-i?

Lui Jamie îi bătu inima mai tare și privirea lui Jake o hipnotiză. I se părea ei, sau Jake se uita într-adevăr rugător la ea?

Ea înghiți în sec nervoasă dorind să-și întindă mâna și să-l atingă, dar deodată nu mai știu ce voia și ce nu voia de fapt.

— Jake!

Ușa bucătăriei se deschise și mama ei intră în ho! cu o tavă în mână și ridică din sprâncene când îi văzu.

— Abia ne-am logodit, îi explică Jake, zâmbind.

Nevenindu-i să creadă, Jamie simți că se înroșește, mânia crescându-i când văzu cât de natural și degajat putea să fie Jake.

Mama ei deschise ușa camerei de zi ca să poată intra cu toții. Mark stătea lângă foc și citea ziarul. Brusc, ridică privirea și îi văzu.

Slăbise mult, observă Jamie tristă, iar bucuria care i se întipări pe chip când o văzu, făcu să-i renască parcă mal puternic sentimentul de vinovăție. Jake o ținea de mijloc și cu toate că ea știa că nu putea fi adevărat, totuși atingerea lui era ca un sprijin.

— Ei! Doamne, ce surpriză!

Ochii lui Mark alunecară de la Jamie la Jake. După care din nou la Jamie.

— Ți-am adus mai devreme darul de Crăciun, îi spuse Jake tatălui său, împingând-o pe Jamie în față.

— Fiica mea vitregă? Mark ridică din sprâncenele cărunte și semăna în acel moment leit cu Jake.

Îmbrățișând-o pe Jamie, Jake clătină din cap.

— Fiica ta vitregă și viitoarea mea soție.

Încântarea care apăru pe chipul obosit al lui

Mark demonstra că ceea ce-i spusese Jake era adevărat. Copleșită, Jamie ascultă comentariile glumețe, forțându-se să zâmbească și întrebându-se dacă ceilalți observaseră sau nu cât de artificial era comportamentul ei.

— Sper că nu veți aștepta prea mult ca să vă

căsătoriți. Era o afirmație, nu o întrebare. Panica o cuprinsese pe Jamie și i se puse un nod dureros în gât.

— Nu prea mult, răspunse Jake calm. Ceremonia va avea loc cât se poate de curând după Crăciun, după care vom pleca imediat în Elveția.

Elveția? Creierul lui Jamie parcă se blocase, dar deodată își aminti. Cum putuse oare să uite? În fiecare an, Jake își petrecea trei săptămâni în Elveția la schi.

Mama ei servise cafelele. Jamie își luă o ceașcă și începu să bea absentă lichidul călduț. Mark spunea ceva despre șampanie.

— Jamie.

Ea observă că ochii tatălui ei vitreg erau ațintiți asupra ei.

— Știi că nu-i nevoie să-ți mai spun cât de fericit m-a făcut vestea asta, draga mea. Asta mi-am dorit întotdeauna, ca tu și Jake să fiți împreună.

Devenise parcă fragil de când nu-l mai văzuse. Teama și dragostea fierbinte pentru el îi inunda inima. Cum putea să-i spună că totul nu era decât o prefăcătorie, o înscenare, o farsă?

Deodată întâlni privirea lui Jake și văzu în ochii lui conștiința și mândria învingătorului, în timp ce el citi în ochii ei capitularea.

CAPITOLUL 6

Zornăitul crătiților și mirosul plăcut al cafelei o trezi a doua zi de dimineață. Deschise ochii și o văzu pe mama ei care tocmai așeza pe bufetul de lângă patul ei o tavă încărcată cu bunătăți.

— Mamă, nu trebuia, protestă ea simțindu-se

vinovată și ridicându-se. Ești mult prea ocupată oa să mai ai timp să mă răsfeți și pe mine. Își privi ceasul și sări în sus văzând că era trecut de ora zece. Oare cât timp trecuse de când nu mai dormise așa de adânc și de bine? Contrar temerilor ei, noaptea care trecuse fusese ciudat de liniștită.

— Prostii! Meriți să fii puțin răsfățată. Și în plus, foarte rar am ocazia s-o fac.

Din nou o cuprinse sentimentul de vinovăție, cuvintele mamei ei reamintindu-i cât de rar venise acasă.

— Ce face Mark? Întrebă Jamie, schimbând subiectul și sorbind din cafea. Era delicioasă Nimeni nu făcea cafea mai bună ca mama ei.

— Mă tem că nu prea bine. Fața mamei ei se întunecă. E așa de cuminte, face tot ce spune domnul doctor Poster, dar...

— Jake mi-a spus că e posibil să apară un medicament nou.

— Da, dar s-ar putea să mai treacă douăsprezece luni până să între în circulație, cu toate că doctorul Foster spune că testele sunt de natură să ne dea speranțe. Întinse mâna și o mângâie pe Jamie. Nu pot să-ți explic cât de mult înseamnă vestea asta pentru el, Jamie. Uneori cred că s-a însurat cu mine mai mult pentru ca tu să-i devii fiică, decât eu soție. Apoi zâmbi ca să arate că afirmația ei nu era decât o glumă, dar adăugă pe un ton mai serios: Vestea că tu și cu Jake vă veți căsători este exact motivul de care avea nevoie de să se agațe mai tare de viață. Uneori are dureri mari și de asta se teme doctorul Foster cel mai tare. Nu poate să facă nimic ca să-i afine durerea și mă tem că n-o să mai poată suporta și că n-o să moi lupte.

Lacrimile din ochii mamei ei o șocată pe Jamie și o făcură să înțeleagă pentru prima oară că ea și Mark nu erau nemuritori. Întotdeauna mama ei fusese cea care o protejase și o liniștise și acum, prea brusc, rolurile se inversaseră. Cu stângăcie, o mângâia pe cap pe mama ei, neștiind ce să spună. Obișnuitele cuvinte liniștitoare ar fi fost lipsite de sens în actualele circumstanțe.

— Scuză-mă că m-am pierdut cu firea. Dar vestea căsătoriei voastre nu putea veni într-un moment mai potrivit. E ca un răspuns fa o rugăciune. Sigur că Jake mai sugerase, când a aflat că Mark e bolnav, că se gândește să se însoare, dar nu visasem... E un vis secret al lui Mark, care s-a împlinit. Totdeauna a sperat ca voi doi... Trebuie să mă duc să vorbesc cu vicarul, azi după-amiază. Jake e de părere să veniți și voi cu mine, ca să puteți discuta detaliile ceremoniei. Presupun că amândoi doriți o nuntă liniștită, nu?

Ce putea să spună? Cum putea distruge speranța și bucuria mamei ei? Își aminti de toate acele gesturi mici și dezinteresate pe care mama ei le făcuse pentru ea, la toată dragostea și grija de care avusese parte. Acum era rândul ei.

— Ce faci în legătură cu rochia de mireasă?

— Nimic... deocamdată. N-am avut timp. Cel puțin asta, era adevărat. M-am gândit că poate am să găsesc ceva potrivit la York... un costum de mătase, mai degrabă, decât o rochie.

— Hm. Am putea să mergem mâine la York. Oricum aveam de gând să mă duc să fac ultimele cumpărături, înainte de Crăciun. O să dăm obișnuita petrecere înainte și desigur ar fi cea mai bună ocazie să anunțați logodna și data nunții. Vin

și Beth și Richard.

Cercul se strângea în jurul ei, gândi Jamie neajutorată, încercând să răspundă la potopul de întrebări puse de mama ei.

— Am vrut ca tu și Mark să aflați primii, spuse ea încet. Mi-ar place să vină și Beth. Ușa dormitorului se deschise, iar Jamie făcu ochii mari văzându-l pe Jake. Era îmbrăcat sobru, într-un costum închis la culoare.

— Tocmai plecam la fabrică, spuse el. M-am gândit să trec să vă spun „bună dimineața” înainte să plec.

Mama ei se ridică zâmbind indulgent și clipind repede din ochi.

— Ești de acord să mergem la vicar azi, la ora trei, Jake?

— E perfect. N-am probleme complicate de rezolvat, ci numai câteva hârtii de semnat înainte de Crăciun. Ah, mi-am adus aminte. Mâine e petrecerea personalului. Va fi o seară dansantă. Am uitat să-ți spun până acum, iubita mea. Jamie își ținu respirația indignată când auzi dezmiardarea lui., Va trebui să mergem, desigur.

— (mi e imposibil, Jake. N-am luat cu mine nimic potrivit de îmbrăcat.

Un moment toți trei tăcură, iar Jamie observă că mama ei o privea ușor încruntată. Probabil avusese un ton prea vehement, dar era sătulă să fie manipulată de Jake.

— Sunt sigură că vom găsi mâine ceva potrivit, Jamie. O să-ți placă, sunt sigură. Mark și cu mine om fost de fiecare dată, dar anul ăsta...

Văzând chipul trist al mamei el, pe Jamie o cuprinse remușcarea.

— Lui Mark i-ar place să mergeți amândoi. Personalul ar aprecia asta și, oricum, a devenit deja o tradiție.

Jamie înțelese că fusese învinsă. Înghițindu-și supărarea, ridică din umeri și spuse:

— El bine, se pare că voi aveți mai multe voturi. Mama ei deschidea deja ușa, iar Jamie, dorind să scape mai curând de Jake, spuse repede:

— Nu te mai rețin, iubitele. Sunt sigură că ești nerăbdător să pleci.

— Nu la fel de nerăbdător cum sunt să-i urez „bună dimineața” tinerei mele logodnice. Vocea lui era catifelată, iar privirea lui era exact aceea pe care și-ar fi dorit-o orice fată de la logodnicul ei, dar Jamie nu se lăsă păcălită. Așteptă ca mama ei să plece și imediat începu atacul.

— Nu știu ce cauți aici, Jake, dar poți să pleci chiar acum, îi spuse ea tăios. Sau poate ești nerăbdător să te lauzi pentru felul în care ai reușit să mă manipulezi?

Ea îl văzu cum se crispează în timp ce se apropia de pat și deodată își dori să nu fi fost culcată în pat, purtând doar o cămașă de noapte din mătase foarte subțire. Statura lui înaltă, îmbrăcată în negru, o făcu să se simtă extrem de vulnerabilă și nu numai atât, recunoscuse ea, simțind că sfârcurile i se contractă sub cămașa de mătase. Din jacheta lui Jake se vedeau manșetele albe în contrast cu pielea lui bârnă. El se apropia mai mult, iar ea se înfioră involuntar, Jamie era paralizată, dar în loc să se atingă de ea, Jake trecu, pe lângă ea, luă ceașca ei de cafea și îi bău conținutul.

— Hm, nimeni nu face cafea mai bună ca mama ta. Am venit cid. Numai pentru că mama ta se

aștepte să fac asta, îi explică el atâta tot.

Jamie se dezumflă văzând cât era el de rezonabil și din cine știe ce motiv, ea simți o dorință puternică să-l enerveze, să-l facă să reacționeze altfel.

— Pentru tine e ușor, îi spuse ea plină de amărăciune. Nu tu ești cel forțat să-și sacrifice viața. Tu...

Icni când mâinile lui îi cuprinsesă umerii; trăgând-o pe jumătate afară din pat. Cămașa de noapte de satin crem i se mula pe sâni, dar Jake nu părea să observe asta. O scutură cu putere și strânse tare din dinți.

— Când naiba ai de gând să te maturizezi? Întrebă el tăios. Nu-ți este clar că și eu fac un sacrificiu? Nu ți-a trecut deloc prin capi faptul că eu doresc această căsătorie la fel de puțin ca și țiine? Dacă nu ai fi uneltit tu...

— Uneltit? Eu n-am uneltit. Amaneta a venit la mine și nu invers. Și dacă nu vrei să te însori cu mine, atunci de ce ai făcut toată mascarada asta? Ai spus că mă dorești, îi reaminti ea.

Gura lui se relaxa și se modelă într-un zâmbet batjocoritor în timp ce ochii lui cercetau chipul ei roșu.

— Și asta și este, dar nu trebuie să mă însor cu tine ca să-mi satisfac această nevoie.

Aroganța teribilă a afirmației lui îi tare respirația și ia mie făcu ochii mari și furioși în timp ce el râdea și îi mângâia posesiv cămașa de noapte. Degetele Anii se opriră pe unul dintre sâni ei umflați, în timp ce, cu degetul mare, se juca a lente cu sfârcul ei întărit de dorință.

— Aș putea să te am acum, îi spuse el

disprețuitor, și în plus, aş putea să te fac să-ți placă la nebunie fiecare secundă de dragoste, iar după aceea ai veni să cerșești un supliment. Dar nu din cauza as. Ta am să mă căsătoresc cu tine.

— Nu, recunosc Jamie, amărâtă, nedându-și seama cât de bine i se putea citi supărarea pe chip. Te însori cu mine pentru Mark El își coborî pleoapele, ascunzându-și expresia ochilor. Pentru că e tatăl tău și pentru că-l iubești. Ea înghiți în sec, realizând brusc cât de puțin se schimbase. Își dorea în continuare dragostea lui Jake. Această constatare o copleși iar ochii i se umplură de lacrimi.

— Da, aproba Jake serios, dându-i drumul și ridicându-se în picioare. Mă însor cu tine din dragoste.

Era bine prinsă în cursă, realizează Jamie după ce plecă Jake, și nu numai datorită iubirii și loialității ei față de Mark. Dorea să fie soția lui Jake; își dorise asta totdeauna. Dar nu așa, nu fără dragoste. Cu șase ani în urmă fugise de el, jurându-și să nu se mărite niciodată cu un bărbat care n-o iubea, iar acum era gata să aibă loc aceeași căsătorie de care fugise atunci. Ochii i se umplură de lacrimi și i se puse un nod dureros în gât. Se simțea mizerabil. Avea douăzeci și patru de ani, pentru numele lui Dumnezeu, nu șaisprezece; poate că de căsătoria asta nu putea scăpa, dar oare putea să se abțină să-și trădeze sentimentele reale față de Jake?

— E un magazin micuț pe aici, unde am putea găsi câte ceva. N-am cumpărat niciodată nimic de acolo, dar am văzut lucruri foarte frumoase în vitrină. Vânzătoarea e și creatoarea unora din modele. S-a specializat în rochii de mireasă și

toaile pentru ocazii deosebite.

Jamie oftă și o urmă pe mama ei pe una din străzile înguste ale orașului York. Evenimentele se derulau cu o viteză care ei i se părea înspăimântătoare și până și soarta, destinul, părea să facă parte din conspirația împotriva ei. Chiar ieri, imediat ce se întorseseră de la vicar, telefonase Beth și mama ei îi spusese vestea cea mare, fără să mai stea pe gânduri.

Jamie auzise strigătul de emoție al lui Beth, din celălalt capăt al camerei. Desigur, verișoara ei promisese că va păstra secretul, dar deja erau obligați să-i invite pe Beth și pe Richard.

„Ce păcat că Sarah nu e mai mare se plânsese ea înainte de a închide. Ar fi fost o domnișoară de onoare adorabilă.”

„Nu va fi genul acela de nuntă”, îi explicase Jamie ferm, ignorând protestele lui Beth.

Acum îi aruncă mamei ei o privire ușor bănuitoare.

— Nu caut o rochie de mireasă clasică, mamă, îi reaminti ea.

— Oh, știi asta, draga mea, dar putem măcar să vedem ce ne poate oferi Meredith, nu-i așa? Și să nu uiți că trebuie să găsim ceva și pentru seara asta.

Jamie renunță să-i mai repete părerea ei. O enerva faptul că trebuia să meargă la petrecere în seara aceea și oricum, nu era prea sigură că în starea labilă în care se afla, era capabilă să joace rolul logodnicei îndrăgostite de Jake.

Jamie o lăsa pe mama ei să îi explice lui Meredith ce anume doreau să cumpere, dar imediat își dădu seama că făcuse o greșală, când vânzătoarea

apăru cu câteva modele din mătase și dantelă.

— Mamă, nu vreau ceva de genul asta, îi reaminti ea mamei ei. Și în plus, sunt prea tinerești pentru mine.

— Prostii, spuse mama ei hotărâtă. Pentru numele lui Dumnezeu, ai douăzeci și patru de ani. Știu ce simți, Jamie, la fel m-am simțit și eu, dar te asigur că mai târziu o să regreti.

— Toaletele astea or să coste o avere, protestă Jamie când Meredith le lăsă singure o clipă. Nu-mi pot permite așa ceva, mamă.

Zâmbind triumfătoare, mama ei o anunța:

— Asta nu-i o problema. Mark vrea să-ți cumpere el rochia de mireasă. Văzând ce figura face Jamie, mama ei o imploră: Te rog. Draga mea, e foarte important pentru el. Ești și tu fiica lui la fel cum Jake este fiul lui. Doar știi asta.

— Știu că dacă ar fi așa, căsătoria asta ar fi un incest, bolborosi Jamie, știind că pe jumătate, deja cedase. Atinse ușor una din rochii. Mătasea albă era croită pentru o talie inimaginabil de subțire. Corsajul de dantelă era parcă în stil Tudor.

— Încercați-o, propuse Meredith. De fapt este rochia pe care o țin pentru ca miresele să-și facă o idee, dar e o măsură foarte mică. Pot să-i fac orice modificare credeți că e necesară.

Într-adevăr destinul conspira și el împotriva ei, reflectă Jamie copleșită, lăsându-se îmbrăcată cu rochia. Fără îndoială îi venea perfect, contrazicând proprio ei convingere, că nu putea avea o talie atât de subțire.

Privirea mamei ei când o văzu îmbrăcată îi ucise orice idee de a se opune. Era evident că mama ei dorea ca ea să poarte rochia, gândi zăpăcită,

simțind că nu putea să o dezamăgească.

Sperase cel puțin ca, după rochia de mireasă, să găsească ceva mai sobru pentru seara dansantă, dar se înșelase.

— Am exact ceea ce vă trebuie, îi spuse Meredith. E aceeași măsură ca rochia de mireasă, așa că sigur o să vă vină bine. Așteptați o clipă.

Foto dispăru în spatele magazinului și se întoarse cu o rochie pe mono. O ridică puțin ca să poată fi admirată și o întrebă pe Jamie:

— Ce părere aveți?

Rochia era de culoare albastru cobalt și brodată cu modele din mărgelile negre, foarte fine. Era în genul costumelor exotice latino-americane, deși, totuși, puțin, moi respectabilă.

Când. Larme își spuse părerea, Meredith clătină din cap.

— Da, așa mi-a venit ideea. Asemenea rochii sunt încântător de sexy, nu-i așa? Sunt convinsă că veți arăta superb și cu siguranță că efectul va fi pe măsura.

Pipăind materialul subțire, Jamie clătina din cap. Simplul gând de a apărea îmbrăcată așa în fața fii Jake, a făcea să simtă că i se accelerează pulsul, chiar dacă rochia avea mâneci lungi și guler înalt. Nu era nevoie să ai prea multă imaginație ca să prevezi felul în care avea să arate, mulată pe corp. Jamie avea bănuiala că era așa de strâmtă încât nu putea să-și mai pună decât cea mai sumară și străvezie lenjerie de corp.

— Este superbă, dar cred că e puțin cam prea îndrăzneată pentru petrecerea la care vreau s-o port.

— Fleacuri!

Comentariul mamei ei o uimi și o făcu să o privească plină de îndoieli.

— E puțin exagerată, mamă.

— N-ai dreptate. Dacă ai fi purtat-o la Londra, mă îndoiesc că cineva s-ar fi uitat după tine, iar noi nu suntem chiar așa de demodați, aici. Du-te și probeaz-o.

Neavând încotro, Jamie făcu ceea ce i se spuse. Se văzu nevoită să-și scoată sutienul și așa cum prevăzuse, rochia i se mula strâns pe corp. Îi acoperea perfect toată partea din față, dar cu siguranță, nu se putea spune același lucru despre partea din spate, gândi ea, studiindu-se în oglindă. Rochia era decoltată în spate, până la baza șirei spinării, iar partea de jos se înfășură provocator pe picioare, constată ea în timp ce ieșea din cabina de probă, ca să o poată vedea și mama ei.

— Vezi ce voiam să spun?

— Arată superb, pe tine, se pronunță mama ei, ferm. Apoi zâmbi și o tachină: Te temi că

Jake n-o să fie de acord? Știu că are înclinația de a fi gelos, Jamie. Toți bărbații îndrăgostiți sunt geloși, dar sunt sigură că o să fie mândru de tine. Nu-ți dai seama că vrea să te arate tuturor?

Jamie deschise gura ca să-i spună mamei ei cât de tare se înșela, dar o închise repede! a loc. Era prea târziu acum ca să mai dea înapoi. Era implicată deja în această căsătorie, fie că o dorea sau nu și oricum, nu obținea nimic dacă îi spunea mamei ei că, departe de a o iubi, mai degrabă, Jake o dorea.

— Le cumpărăm pe amândouă, o auzi ea pe mama ei spunând, când ieși din cabina de probă.

Petrecură restul după-amiezii la York, făcând

ultimele cumpărături pentru Crăciun și vizitând, la insistențele mamei ei, o florărie care să se ocupe de aranjamentele florale pentru nuntă.

— Zău că facem prea multă zarvă, protestă Jamie când ieșiră din florărie, deși știa că-și pierde vremea. Mamei ei îi plăcea asta, gândi ea, și de fapt, de ce nu i-ar fi plăcut? Cel puțin nu se mai frământa atâta pentru Mark. Mama ei îmbătrânise, observă Jamie. Îi apăruseră riduri noi și parcă își mai pierduse din vechea vigoare. Dar azi, vigoarea îi revenise parcă, îndoit.

Tocmai când erau pe punctul de a pleca, lui Jamie îi veni ideea că toată lumea se aștepta ca ea să-l cumpere lui Jake, un dar de

Crăciun. Desigur, nu avea nimic pentru el. Aproape ajunseră la mașină, când mama ei se opri și spuse:

— Doamne, voiam să sun la coafor ca să fixez o oră, pentru o zi înainte de nuntă. De mâine este închis până după Crăciun. Ar fi mai bine să mă întorc. Uite, continuă ea și, îi dădu lui Jamie cheile de la mașină, așteaptă-mă în mașină.

Era aproape imposibil să găsească un dar de Crăciun și de nuntă, potrivit pentru bărbatul pe care se presupunea că-l iubea, în mai puțin de o jumătate de oră. Dar, incredibil, Jamie găsi foarte repede ce căuta.

Foarte aproape, găsi un magazin de bijuterii mai ales pentru a împodobi mâinile. Produsele erau făcute din aur și pietre semiprețioase. În clipa în care văzu butonii de cămașă, Jamie înțelese că erau exact ceea ce dorise. Nu aveau prețul afișat, dar studiind măiestria cu oare pietrele fuseseră prinse în suportul de aur, Jamie realizează că erau

foarte costisitori.

Două diamante mici, prinse de o parte și de alta, adăugau o notă de distincție. Erau luxoși și neobișnuiți și în plus, pietrele aveau exact culoarea ochilor lui Jake. Era genul de cadou pe care o femeie putea să-l facă unul bărbat foarte important din viața ei, sau pe care o femeie sofisticată l-ar fi cumpărat iubitului ei. Jamie începu să zâmbescă ușor, gândind toate acestea. Dar un lucru era sigur: niciun bărbat nu și-ar fi cumpărat singur, pentru el, așa ceva.

Înainte de a se mai putea răzgândi, Jamie intră în magazin. Erau, așa cum se temuse, foarte costisitori, dar ea simți că trebuie să-l cumpere. Închise ochii, și scoase cartea de credit, spunându-și că merita să dai atâția bani ca să-l vezi pe Jake cum își despachetează cadoul.

Mark și mama el vor crede că este un dar de la o logodnică îndrăgostită, dar Jake va înțelege mai bine gestul ei. Spusese că o dorește, iar butonii spuneau că și ea îl dorește și, mai mult decât atât, că e gata să plătească pentru plăcerea de a-l avea. Cu siguranță că Jake avea să se. Supere foarte tare, dar era timpul să realizeze că nu putea să meargă totul cum vrea el.

Jamie ajunse la mașină înaintea mamei ei și, împreună, puseră cumpărăturile în portbagaj.

Temperatura scăzuse mult în timpul zilei, iar acum era un frig tăios.

— Nu m-aș mira să ningă în seara asta, prezise mama ei, pe drumul spre casă. Se simte în aer.

Mark spuse aproape același lucru, când se aflau toți trei, în fața focului, la ceai. Dacă Jamie sperase că asta îl va face pe Jake să se răzgândească în

legătură cu petrecerea, se înșelase. El apărui imediat după ora șase, iar mama ei îi oferii o ceașcă de ceai.

— Nu e timp, spuse el, privind-și ceasul. Va trebui să plecăm la șapte. Mai bine urc să fac un duș. Dar nu refuz o băutură ceva mai tare, pe care mi-o va aduce încântătoarea mea logodnică.

Jamie se enervă, îmbujorată de tachinarea lui. Ce încerca să facă? Să-i convingă pe părinții lor că erau deja amanți?

— Jake, ajunge l'îl avertiză Mark. O faci să se simtă jenată.

Cu toate că erau logodiți, mama ei nu sugerase că ar putea ocupa aceeași cameră. Părinții lor nu erau demodați și poate că dacă n-ar fi fost frați vitregi, iar logodnica lui Jake ar fi fost o necunoscută, ar fi închis bucuroși ochii, dacă ar fi aflat că întrețin relații sexuale înainte de căsătorie. Poate că mama ei credea că sunt deja amanți – ar fi fost de fapt și normal, dacă s-ar fi iubit – dar ar fi deranjat-o sigur dacă ar fi fost evidentă, latura fizică a relației lor, câtă vreme locuiau încă acasă. Și Jake știa asta. Poate că voia numai să o sâcâie și nu-și dăduse seama ce interpretare a putea da părinții lor cuvintelor lui.

— Jamie, cred că ar fi mai bine să te duci și tu să te pregătești, îi spuse mama ei, întrerupându-i șirul gândurilor.

— Speriată?

— De tine sau de serată? contraatacă Jamie, în timp ce Jake parca mașina în fața hotelului.

De fapt, era foarte nervoasă, dar refuza să-l lase pe Jake să vadă asta. Când el îl deschise ușa mașinii și o privi atent, Jamie se înfioră de frig și

simți că i se întăresc sfârcurile sub materialul subțire al rochiei. Jake nu spusese nimic în momentul în care apăruse îmbrăcată așa, dar ea fusese conștientă de faptul că îi cercetează, în tăcere și în cele mai mici amănunte, corpul.

— Trebuia să-ți iei o haină, o certă el, încruntându-se. Aici nu suntem la Londra, să știi, și poate să se facă foarte frig.

— Am fost silită să vin aici, îi reaminti Jamie, clănțănind din dinți. Dar din nefericire, nu mi-am imaginat că voi ieși în lume, și nu mi-am luat o haină potrivită.

Gura lui se crispă puțin.

— Haide, o să mergem repede până acolo.

Fulgi ușori de zăpadă acopereau deja parcare, iar el își trecu un braț pe după umerii ei, ca să o sprijine și să o protejeze. Senzația pe care i-o dădu stofa fină a mânecii lui pe spatele ei gol era în întregime erotică și o făcu să se înfioare, dar nu de frig.

Ar fi vrut să se îndepărteze de el, dar era conștientă de faptul că asta l-ar provoca să facă alte comentarii Ironice, așa că se lăsă condusă spre hotel, la brațul lui.

Poate pentru că avea alte griji care o preocupau, Jamie constată că serata nu decurse atât de groaznic cum se așteptase. De fapt, ea rămase surprinsă cât de mulți oameni își aminteau de ea de pe vremea când, adolescentă fiind, își petrecea vacanțele lucrând în birourile lui Mark.

Erau toți foarte prietenoși și gata să o accepte ca pe fiica mamei ei și ca pe viitoarea soție a lui Jake. Dansă aproape fiecare dans, dar numai unul cu Jake, iar acum, când erau pe punctul de a pleca,

Jamie se înfioră amintindu-și cu claritate senzația de a fi în brațele lui și de a-i simți mâna lipită de spatele gol în timp ce degetele lui îi mângâiau, aproape insesizabil, șira spinării.

Nu era posibil ca el să nu fi fost conștient de reacțiile ei: sfârcurile i se întăriseră în timp ce tot trupul ei se lăsase moale în brațele lui. Da, o simțise că e excitată, la fel cum ea fusese conștientă de excitația lui, reflectă ea copleșită și tremurând, când ușa hotelului se deschise și o grămadă de fulgi de zăpadă pătrunseră înăuntru.

— E tare urât afară, comentă un bărbat. Nu te invidiez pentru faptul că va trebui să mergi cu mașina acasă, tinere Jake.

Parcarea era în întregime îngropată în zăpadă, iar ninsoarea nu se oprise încă. Jamie păși cu precauție afară și icni șocata când Jake o luă deodată în brațe, spre amuzamentul celor câțiva oaspeți care nu plecaseră încă.

— Nu vreau ca tânăra mea mireasă să facă pneumonie, glumi el în beneficiul auditoriului, dar n-o lăsă jos până nu ajunseră la mașină, unde o făcu totuși, dar atât de încet, încât era evident că savurează plăcerea de a-i simți trupul neajutorat alunecând pe corpul lui.

— Încetează, Jake, zise ea când el o sprijini de capota mașinii și se aplecă peste ea. Nu vreau asta.

— Mincinoaso!

Totuși, el se dădu la o parte și descuie portierele mașinii, dar Jamie nu recunoscă nici măcar în sinea ei că trupul ei tânjea după căldura și virilitatea corpului lui și că el avea toată dreptatea s-o numească mincinoasă.

În timp ce el manevra mașina ca să poată ieși din parcare, Jamie avu răgazul necesar să-și dea seama că era recunoscătoare sorții, pentru că era cu Jake. N-ar fi avut niciodată încredere în nimeni altcineva să o conducă acasă cu mașina pe o asemenea vreme, dar chiar și în condițiile acestea, ea nu riscă să-l atragă într-o discuție. Începu să privească neliniștită pe fereastră la zăpada care continua să cadă formând un strat din ce în ce mai gros.

— Poate ar fi fost mai bine să rămânem la hotel, șopti ea, ezitând puțin când auzi cum derapează cauciucurile pe zăpadă.

— Am încercat, dar nu mai aveau decât o cameră liberă, îi răspunse Jake, laconic. Apo o privi o secundă, zâmbind, după care șopti: Dezamăgită?

Era ca și când ar fi știut ce imagini îi trec ei prin cap, gândi Jamie, necăjită. Cum putea s-o dorească cu adevărat, când tocmai pierduse o ocazie ideală de a-și petrece noaptea cu el?

— Mulți dintre invitații noștri au reținut camere și m-am gândit că dacă noi împărțeam aceeași cameră, asta ar fi dat naștere la bârfă. Aici nu-i Londra, să știi, spuse el superior. Prin părțile astea există anumite reguli de comportament.

— Asta nu te-a oprit mai demult. Imediat ce rostise cuvintele, își dădu seama că greșise.

— Nu m-a oprit să mă culc cu tine, îi explică el ironic, dar nu-mi amintesc să te fi expus genului de bârfe care urmează după o ședere de o noapte la un hotel foarte public. Râse sălbatic și apoi adăugă: probabil mă confunzi cu unul din ceilalți amanți ai tăi. Sper că ai apreciat cum se cuvine tot ce te-am învățat.

Dacă n-ar fi fost la volan, Jamie l-ar fi lovit, dar așa, fu nevoită să-și înăbușe furia și durerea care o cuprinseseră. Deci așa o vedea el, ca pe o femeie care trecea nepăsătoare, dintr-un pat în altul? Ceea ce trăiseră împreună fusese așa de puțin important pentru el, încât nu-și dădea seama că ea...

— Mă tem că asta a fost. Cu mașina nu putem merge mai departe.

Comunicarea lui neașteptată îl întrerupse șirul gândurilor. Mașina se opri fără ca ea să observe.

— Cauciucurile s-au îngropat prea adânc în zăpadă ca să riscăm să mergem mai departe. Am putea derapa. Va trebui să mai mergem pe jos cam o jumătate de milă.

Pe jos? Jamie se holbă la el și înghiți în sec gândindu-se la tocurile ei cui și la spatele gol al rochiei.

— Am o blană de oaie în spate, pe care poți să ți-o pui pe umeri, îi spuse el scurt. Acum haide, cu cât plecăm mai repede, cu atât mai repede ajungem. Când am plecat de la hotel nu mi-am dat seama că ninge așa de tare.

Îi dădu repede jacheta din blană de oaie. Jamie o trase pe ea, bucurându-se că e atât de călduroasă și strâmbându-se din cauza mânecilor prea lungi. Ce! puțin, avea să-i țină cald și nu se va uda. Dându-și seama că tocurile înalte o vor împiedica la mers în loc să o ajute, lăsă pantofii în mașină, gândindu-se că îi va fi mai ușor doar în ciorapi.

Jake era prea ocupat ca să încuie mașina, ca să vadă ce făcea ea, iar în momentul în care el i se alătură, ea mersese deja o bucată de drum.

La început nu i se păru prea rău. Ningeă încă și

fulgii de zăpadă înghețați îi înțepau tălpile și îi udau părul, dar blana de oaie era călduroasă și ea nu se mai gândi la problema cu picioarele.

Când ajunseră în apropierea porților, Jamie realizează că nu-și mai simțea picioarele. Jake mergea acum mai încet, ca să poată înainta în ritmul ei. Se întoarse și o văzu cum face un pas greșit și cum cade apoi, în zăpada înaltă.

Zăpada îi amortiză căzătura, dar impactul o șocă totuși. Trupul ei epuizat și înghețat nu mai voia să se miște. Jamie se înfioră, închise ochii și își dori să rămână acolo unde era. Dar Jake nu o lăasă și o ridică în picioare. În timp ce o scutura de zăpadă, izbucni:

— Ce naiba...?

Jamie îl privi împietrită. Jake se uita, nevenindu-i să creadă, ia picioarele ei goale.

— Nu aveam decât pantofii cu toc cui, mormăi ea speriată. Eu...

— Ești nebună? Tu... Jake clătină din cap și apoi o luă în brațe, în ciuda protestelor ei, că putea să meargă singură.

— Să mergi? Oh, mai degrabă te-ai târî în genunchi, decât să mă lași să te ajut, știu. Fraieră mică! Poți să și degeri. Ea își simți inima bătând în timp ce vocea îi era sugrumată de mânie.

— Să deger? Nu crezi că exagerezi? Acum își putea permite să fie puțin mai răutăcioasă. Parcă se îmbătase cu căldura trupului lui. Cu toate că ceva îi spunea că ar fi trebuit să insiste să fie lăsată să meargă singură, totuși era mult prea plăcut să stea așa în brațele lui Jake, ca să mai facă obiecții.

Fulgii de zăpadă cădeau mai rar acum, iar ea

ridică o mână ca să-l șteargă fața lui Jake, Nu dorea să se termine niciodată drumul. Voia să stea așa, toată viața... Jake clipi și fulgii de zăpadă i se opriră pe gene. Jamie îi atinse cu limba și îi simți cum se tolesc. Cu limba simți că pielea lui e rece.

— Jamie, ce naiba îți imaginezi că faci? Ești beată?

Asprimea vocii lui Jake o readuse la realitate. Oare era beată? se gândi puțin, după care se decise că nu, nu era beată. Băuse numai trei pahare cu vin. Dar era într-o delicioasă stare de euforie.

— Nu sunt beată, îi spuse ea solemn, înfiorându-se deodată, când el o lăsă jos și își dădu seama că ajunseseră acasă. Dar mi-e frig, protestă ea încet. Foarte frig. Și acesta era adevărul. Acum, că nu o mai încălzea trupul lui: Jake, îi tremura tot corpul.

Abia observă când el deschise ușa și aprinse lumina. Desigur, Mark și mama ei se culcaseră deja. Întotdeauna se culcau devreme. Jake încuie ușo și se aplecă în direcția ei, o luă iar în brațe și se îndreptă spre scări.

— Stai aici, spuse el, după ce o depuse pe patul ei. Mă duc să-ți aduc ceva de băut.

Îi era groaznic de frig. Nu numai că îi era frig, dar era de-a dreptul înghețată, gândi Jamie, tremurând. Nu-și dorea decât să facă o baie, cât mai fierbinte.

Se îndreptă nesigură spre baie și dădu drumul la apă. Își scoase hotărâtă rochia în baia plină de aburi.

— Jamie!

Vocea lui Jake o sperie. Uitase că el urma să se întoarcă. Era prea târziu acum ca să-și mai pună

rochia, dar o apucă repede și o ținu în chip de paravan. Atunci Jake deschise ușa.

— Ce naiba faci?

— O baie, îi răspunse ea supărată și foarte demnă. Ce credeai că fac?

Incredibil, dar el nu schiță gestul să plece, în schimb, îi spuse tăios:

— Ei bine, atunci intră în cadă. Hai, intră.

Să între? Cu el stând acolo?

— Ce...?

Ea icni șocată când el trase rochia din mâna ei, după care o dezbracă de chiloți și sutien și o împinse în apa fierbinte.

— Vreau să pleci, protestă ea, furioasă din cauza modului în care se comporta Jake.

— Asta în niciun caz. În starea în care te afli, dacă mă întorc cu spatele, precis ai să te îneci.

— N-ar fi o idee prea rea, răspunse Jamie, sarcastic. Cel puțin, n-aș mai fi silita să mă mărit cu tine. Jake... Jake, ce faci acolo? Vocea ei tremura puternic și demascator. El își scoase sacoul și își suflecă mânecile cămășii. Brațele lui erau foarte musculoase și ușor bronzate. Numai văzându-le, Jamie se simți excitată. El luă buretele, îi prinse o gleznă și începu să-i frece cu putere talpa. Senzația pe care i-o provoca sângele revenindu-i în vine, era amețitoare; dar Jamie strânse din dinți și își înghiți durerea și lacrimile.

— Asta ca să te înveți minte să nu mai pornești cu picioarele goale prin zăpadă, se răsti Jake, urâcios.

Ea îl săgeta cu privirea, uitându-și durerea.

— Și cine-i vinovat? Nu eu am renunțat la o cameră bună de hotel și nu eu am împotmolit

mașina în zăpadă.

— Nu. Sigur, tu nu, nu-i așa?

Vocea lui catifelată o irită. De nervi, uitase că e complet goală, dar acum își aminti brusc și se trăda, înroșindu-se toată.

— Interesant, comentă Jake laconic, studiind cu răceală felul în care i se înroșea pielea. Nu credeam că femeii la vârsta și cu experiența ta, pățesc asemenea lucruri. Cât despre camera de hotel, continuă el, ignorând privirea ei care arunca fulgere, dacă asta te face să fii așa acră...

Ea emise un țipăt de protest când el o scoase din cadă și îi ceru cu respirația tăiată să o lase jos, agățându-se în același timp de el ca să nu alunece.

— Vocea ta îmi spune una, o ironiză Jake ducând-o în dormitorul ei, dar trupul tău îmi spune alta.

Ironia lui o readuse la realitate, deși corpul ei tânjea după al lui când el o depuse pe pat.

— Bine, te-ai distrat destul, Jake, îi spuse ea clar, dar acum s-a terminat. Te rog să pleci.

— Nu înainte de a mă convinge că nu mai ești înghețată și nu mai ai degerături.

Zâmbise când rostise aceste cuvinte, dar lumina din ochii lui o alarmă.

— Mă simt perfect acum, spuse ea ferm, dar imediat strică efectul acestei afirmații, începând să tremure.

— Uite, bea asta. Îi dădu paharul cu whisky pe care îl adusese probabil de jos și rămase lângă ea, privind-o cum îl bea dezgustată. După ce goli paharul, Jamie se întoarce ca să-l pună pe noptiera de lângă pat. Când se mișcă, lampa îi luminează sânul rotund, aurindu-i pielea.

— Așa, l-am băut pe tot, Jake, spuse ea

întorcându-se spre el, dar cuvintele îi înghețară pe buze, când văzu cum o privea el.

— Jake?

I se usca gâtul de emoție, iar trupul îi încremeni sub privirea lui sălbatică. Ar fi vrut să se ascundă de el și cu toate astea era conștientă de excitația ei amplificată de felul în care o privea Jake.

— Jake.

Era mai mult o rugămintă decât o mustrare, recunoscuse ea tremurând și înfiorându-se când auzi vocea răgușită a lui Jake.

— Uitasem cât de feminină ești.

Întinse mâna spre ea și degetele lui abia îi atinseră sânul catifelat. Ar fi putut să se ferească, dar dintr-un motiv necunoscut, n-o făcu.

Motiv necunoscut? Pe cine încerca să păcălească? se întrebă ea amărâtă. Dorise asta și o dorise atâta timp încât dorința devenise o parte din ea. Aproape ca și când toate astea s-ar fi întâmplat altcuiva, Jamie era conștientă de felul în care i se contractară sfârcurile și de tensiunea care îi cuprinse tot corpul înnebunit de dorință.

Cămașa lui Jake era încă udă din baie. Fără un cuvânt, ea se sprijini de el și îi deschise cu degete tremurătoare nasturii. Cuvintele nu mai erau necesare acum, când el își scoase cămașa descheiată și o lipi pe Jamie de el.

Senzația sânilor ei striviți de pieptul lui puternic și tare era un chin plăcut. Felul în care el îi pronunță numele înainte de a o săruta, o făcu să simtă un fior de dorință pe șira spinării.

Trecură momente nesfârșite., în care mâinile și gura lui o aduseră într-o stare de toropeală amețitoare.

— Jamie.

Numele nu-i era decât în dulce oftat pe pielea ei. Bazele lui îi dezmiardau gâtul care parcă îi devenise deodată neobișnuit de sensibil. Ea lăsa capul pe spate sub asaltul lui. Tot trupul înfiorându-se din cauza intensei excitații pe care acum, nu mai încerca să o ascundă.

Simțea degetele lui; Jake mângâindu-i pielea, coborând de pe gât spre sâni, în timp ce cu dinții îi mușca ușor lobul urechii.

Jake desena ușor cu mâna conturul sânilor ei; atingerea lui era delicată ca o subtilă formă de tortură. Ea emise un geamăt de protest și simți imediat că el respiră mai repede și își apropie gura de pieptul ei, atingând cu limba sfârcurile umflate și dureroase. Jamie auzi cum, printre dezmierdări, Jake șoptea ceva.

— Asta viei, Jamie? Asta, nu?

Răspunsul ei nu fu decât un lung geamăt de capitulare. Degetele i se înfipseră în părul lui, lipindu-i capul de corpul ei. Cedase deja plăcerii pe care i-o dăruia gura lui. Când mâinile lui îi alunecară de pe corp și o întinseră pe spate, în pat, nici nu încercă să-l Oprească. Protestă slab numai când buzele lui se desprinseră de sfârcul ei.

— Jake, șopti ea febrilă, când simți că el se îndepărtează de ea.

— Șșș. E-n regulă. El stătea lângă patul ei și își scotea pantalonii. Trupul lui îi era la fel de cunoscut ca propriul, ei trup, dar acum când îl văzu în toată splendoarea lui, i se taie respirație, de dorință. Fără să nai poată aștepta, se ridică spre el, în timp ce toate simțurile e absorbeau realitatea a-l avea alături.

— Jake.

Înțelese că el citire mesajul de dorință din vocea ei și era evident că era foarte excitat. Trupul ei dorea să fie posedat de el. Sa întinse ca să-l poată atinge și rămase uluita când el o apucă brusc de mână și se îndepărtă hotărât de ea.

Ideea de a fi respinsa îi înfipse o mie de cuțite în inimă, dar Jake părea abia conștient de ea, fiind prea grăbit să-și tragă pe el pantalonii și cămașa, pe care o încheie repede la nasturi și o băgă la loc în pantaloni.

— Bagă-te repede în pat, spuse el aspru, trăgând el însuși cuvertura, când văzu că ea nu se mișcă. Jamie!

Se auzi o scurtă bătaie în ușa, după care, ușa se deschise. Când mama ei intră în cameră, Jamie era sub cuvertură, iar Jake lângă ea, cu paharul gol în mână.

— Jake?

Era tipic pentru mama ei să-i ceară explicații mai degrabă lui Jake decât ei, gândi Jamie speriată.

— Nu intra în panică. Am avut probleme pe drum, la întoarcere. Mașina s-a împotmolit în zăpadă și am fost nevoiți să mergem pe jos. Atunci fiica ta s-a hotărât să nu se mai deranjeze să ia și pantofii, așa că am adus-o sus și am trimis-o imediat să facă o baie fierbinte. Tocmai îi adusesem un pahar cu whisky. Cred că acum e bine. O privi îngrijorat pe Jamie. Iar ea încuviință ușor din cap.

— Mă duceam să-mi fac un ceai. N-am putut să adorm și am văzut lumina aprinsă. Ești sigură că ești bine, Jamie?

— Bine, datorită intervenției prompte a lui Jake.

Jamie speră că vocea îi sunase mai relaxată decât era. Era ridicol ca ea și Jake să reacționeze ca niște adolescenți vinovați. Dar nu pentru el făcea asta, recunoscuse ea, ci pentru mama ei. În sinea ei, se îndoia că Jake și-ar fi făcut probleme în alte condiții.

— Ei bine, dacă ești sigură că totul e în regulă... Mama ei se îndreptă spre ușă și Jake o urmă.

— Sunt bine, o asigură din nou Jamie.

— Cred că eu sufăr mai mult decât pacientul, comentă Jake, deschizând ușa ca să iasă mama ei, după care o urmă.

Jamie avu timp să coboare din pat și să-și pună cămașa de noapte, înainte de a auzi a doua bătaie în ușă.

— Ți-am adus o ceașcă de ceai, spuse mama ei intrând în cameră și așezând ceașca pe noptieră. Jake s-a dus la culcare. Mă bucur să constat că ți-ai pus cămașa de noapte, adăugă ea. O să-ți țină cald. Știu ce înseamnă să iubești, Jamie, spuse ea zâmbind. Iar Jake seamănă foarte bine cu tatăl lui.

Oare mama ei voia să spună că nu se lăsase înșelată de povestea lui Jake? Jamie înțelese că mama ei știa bine ce întrerupsese. Dacă ar mai fi vrut să încerce să găsească o soluție de a nu se mărita cu Jake, acum era clar că nu mai avea rost. Acum când mama ei credea că sunt Ornanți, trebuia să meargă mai departe. Nu avea nicio șansă să scape.

CAPITOLUL 7

— Oh, Jake, e superbă! Unde Dumnezeu ai găsit-o?

Își despachetau cadourile, iar Jamie privi peste umărul mamei ei admirând delicata miniatură pe care i-o dăruise Jake. Mama ei făcea colecție, dar aceasta era cu adevărat deosebită.

— Am văzut-o într-un magazin de antichități, pe strada Bond, spuse Jake, zâmbind. Mă bucur că-ți place.

— Îmi place mult.

Văzându-și mama cum îl mângâie pe Jake. Jamie se simți deodată singură, exclusă. Despachetase cadoul ei de la Jake, pe tăcute, când n-o privea nimeni. Realizase cu un sentiment de vinovăție că era ales cu grifă și foarte scump. Pe lângă el, cadoul ei părea ma. Degrabă sărăcăcios.

Când ceilalți vorbeau, Jamie se furișase afară și și-l pusese. Acum îl atinse și simți metalul neted pe gâtul ei. Degetele ti tremurau puțin.

Pe deasupra capului aplecat al mamei ei, simțise că Jake o privește. Valoarea darului ei nu însemna nimic pe lângă costul ridicat al cadoului lui, dar frumusețea lui, atenția cu care fusese ales, o deranjau. Colierul, mai îngust în spate și mai lat în față, era făcut din aur de calitate, care se potrivea cu pielea ei și pe întreaga lui suprafață erau îngropate perle și turcoaze.

Ea observă că era foarte vechi și că fusese probabil făcut la începutul secolului nouăsprezece, când pasiunea pentru tot ce venea din Egipt era foarte mare.

Oricare ar fi fost istoria lui, colierul era superb, foarte fin și neobișnuit. Era exact genul de obiect pe care ea și l-ar fi cumpărat, dacă și l-ar fi putut permite.

De fapt, era genul de dar pe care numai cineva

care-i cunoștea foarte bine gusturile, l-ar fi putut alege.

— N-ai despachetat încă darul de la Jamie, îi reaminti Mark fiului său.

Neuitându-se la ea, Jake murmură:

— Las ce-i mai bun, la sfârșit.

Jake o privi din nou și îi zâmbi. Ar fi vrut să aibă măcar o zecime din talentul lui actoricesc, gândi Jamie amărâtă. Îi era din ce în ce mai greu să joace rolul fericitei viitoare soții. Și lo asta se adăuga amintirea felului ridicol și stupid în care se comportase după se rata dansantă. Doamne, dacă ar fi purtat o pancartă cu un anunț scris cu litere de o șchioapă, cu greu ar fi putut să-și exprime mai clar sentimentele! Încerca să învinovățească vinul pe care îl băuse, dar știa foarte bine că asta nu era decât o slabă scuză, îl dorise atât de mult încât nu mai putuse să se abțină să-i răspundă. Cât timp va mai trece până când e: va ghici că ea simțea pentru el mult mai mult decât simplă dorință fizică?

Ceilalți ieșiseră în tăcere, iar ea se încruntă privindu-l pe Jake. Despachetase darul și acum se uita cu atenție la butoni.

— E un obicei ca o femeie să cumpere dia mante bărbatului pe care îl iubește, le explică Jamie nesigură, părinților ei, dar știa că Jake nu se lăsase păcălit.

El îi dovedi asta, câteva ore mai târziu, când o prinse singură în hol.

— Nu ți-am mulțumit încă pentru cadou spuse el cu voce catifelată. Vrei să-ți plătesc cu bani sau în natură?

— În niciun fel, răspunse Jamie, repede.

Consideră-l o plată pentru ceea ce am primit deja.

— Ești la fel de generoasă, cu toți amanții tăi?

El rosti încet aceste cuvinte, iar ea știa că le merită.

— Genul acesta de generozitate nu e necesar cu ei, replică ea cu dulceață în glas. În definitiv, și ei beneficiază de tot ceea ce m-ai învățat tu.

Ea citi în ochii lui că mersese prea departe, dar înainte ca el să îi poată răspunde, mama ei intră în hol, dându-i posibilitatea să scape.

Din cauza stării lui Mark, Crăciunul decurse foarte liniștit și numai câțiva prieteni foarte apropiați fură invitați. Toți se arătară încântați de logodnă, iar Jamie fu nevoită să suporte să fie tachinată. Ea observă că Jake se detașase de aceste glume, de fapt, bine-intenționate. Jake putea fi foarte retras, când voia. Ochii lor se întâlneau, iar ea înțelese că el urma să-i plătească comentariile făcute în ziua de Crăciun. Se înfiora, supărându-se pe propria impulsivitate.

Ziua nunții veni parcă prea repede. Beth și Richard sosiră cu o seară înainte, chiar înainte de cină. Văzând privirea lui Mark îndreptată spre Richard care își legăna în brațe fiica, Jamie înțelese că Jake avusese dreptate să spună că Mark își dorea un nepot.

— Vino sus și ajută-mă să o culc pe fina ta, îi ordonă Beth, luând copilul adormit din brațele soțului ei în timp ce-i vorbea lui Jamie.

Era o scuză perfectă de a scăpa de prezența lui Jake. Cu totul pregătit pentru nunta de a doua zi. Jamie simțea că are nervii întinși la limită. Devenise așa de sensibilă la prezența lui Jake, încât toți mușchii! se încordau când el intra în

încăperea în care se afla ea. Dacă așa se simțea în casa relativ sigură a părinților ei, oare cum Dumnezeu avea să se simtă când va fi într-adevăr singură cu el? Chiar și faptul că se hotărâse să nu se mai gândească la asta. Demonstra cât de slabă și vulnerabilă era.

— Ei bine, oaie neagră a familiei ce ești, o tachina Beth, punând-o pe Sarah pe pat și începând să o dezbrace. Poți să te superi, continuă ea schimbând-o, experimentată, pe fiica ei, niciodată n-am crezut povestea pe care mi-ai servit-o. Întotdeauna am bănuir că relația ta cu Jake era mult mai strânsă decât lăsaai tu să se vadă. Supravegheaz-o tu până mă duc să-i pregătesc băița.

Jamie îngenunche lângă copilul care gângurea și începu să-l gâdile ușor pe burtă.

— Te măriți cam în grabă, adăugă Beth ceva mai târziu, când Sarah fusese deja înfășată.

— Jake este îngrijorat din cauza lui Mark, îi explică simplu Jamie. Nu e bine deloc.

Expresia feței lui Beth se schimbă brusc.

— Oh, draga mea, îmi pare rău l o compătimi ea, punându-și mâna pe umărul lui Jamie Știu cât de mult îl iubești pe Mark. Îmi pare rău că am fost lipsită de tact. Desigur Jake o vrut să-i facă lui Mark plăcerea de a vă vedea căsătorii, înainte...

— Nu-i chiar așa de grav, Beth, o întrerupse Jamie, văzând cât de mișcată era verișoara ei. Mark e foarte bolnav, dar există o șansă ca, dacă mai poate să lupte câteva luni, să apară un nou medicament care îl poate salva. Noi toți, îi ținem pumnii. Se aplecă și o luă în brațe pe fina ei.

— Putem s-o culcăm acum, îi spuse Beth. O să

adoarmă imediat. Unde te duce Jake în luna de miere? Întrebă ea, deschizând ușa dormitorului și aprinzând lumina.

— În Elveția, răspunse Jamie. În fiecare an îşi petrece acolo trei săptămâni, la schi. Merge mereu la acelaşi hotel, condus de un cuplu de francezi. Există un hotel şi câteva cabane separate.

— Hm, anul ăsta nu cred că o să schieze prea mult, o tachină Beth, privind-o cum roşeşte şi păleşte, alternativ.

Jamie se bucură că din cauza stării lui Mark, seara se încheie repede. Beth era convinsă că ea şi Jake erau îndrăgostiţi nebuneşte unul de altul, iar chinul de a se preface în faţa atâtor oameni, era mai mult decât putea ea îndura.

Nimeni nu-i luă în nume de rău faptul că se ' retrase imediat ce mama ei şi Mark plecaseră la culcare.

Când Jake o însoţi până la uşă, i-o deschise şi apoi o urmă în hol, ea se încordă automat, întorcându-se spre acesta imediat după ce el închisese uşa.

— Nu-i nevoie să te porţi ca un temnicer, Jake, îi spuse ea supărată. N-am să încerc să fug.

O duşmănie înspăimântătoare licări în ochii lui când o privi. Vocea lui era foarte aspră, când spuse:

— Se presupune că suntem foarte îndrăgostiţi unul de altul şi pe punctul de a ne căsători. Beth şi Richard ar fi considerat că e ciudat, dacă nu te-aş fi urmat. E clar că îşi imaginează acum, că ne-am cuibărit în dormitor ca să gustăm puţin din plăcerea care de mâine, va fi ceva absolut legal.

Jamie se înroşi jenată. Beth era atât modernă cât

și vorbăreață. Ea și Richard, fuseseră amănți încă dinainte să se căsătorească și evident își imagina că același lucru era valabil și pentru ea și Jake.

— Sunt foarte obosită, Jake, îi spuse ea. Și acum nici nu sunt în dispoziția potrivită ca să mă contrazic cu tine. În definitiv, începând de mâine, vom avea tot restul vieții la dispoziție, nu-i așa?

Îl părăsi înainte ca el să mai poată spune ceva, aproape alergând pe scări, ca să scape de el.

Odată ajunsă în dormitor, se alarmă constatând că tremura puternic. Patrulă prin cameră câteva minute, întrebându-se cum de reușea Jake să o facă să se comporte ca o adolescentă naivă. La optsprezece ani nu se purta așa stupid ca acum... dar atunci credea că el o iubea la fel de mult cum îl iubea și ea. Dorința ei de a-l provoca, izvora din teamă, înțelese ea acum, așezându-se în fine pe pat. De teamă că Jake ar putea descoperi adevăratele ei sentimente față de el. Nu putea îndura umilința ca el să înțeleagă cât de vulnerabilă era în prezența lui.

Se ridică obosită și se îndreptă spre baie. Tot trupul i se crispă când auzi ușa dormitorului deschizându-se.

Știu precis că era Jake. Sensibilul radar interior care acționa cu atâta precizie în privința lui, îi spuse asta.

El închise încetișor ușa în urma lui, rezemându-se o clipă de ea, în timp ce Jamie privea înspăimântată. Părea destul de relaxat și degajat, rezemându-se indolent de ușă, dar când se mișcă, o făcu mai degrabă violent; avea o aură de periculoasă hotărâre.

— Jake!

— E-n regulă, n-am venit aici ca să ne certăm, o ironiza el, dar în loc să o liniștească, vorbele lui blânde îi amplificară teama. dându-se un pas înapoi, spuse disperată:

— Atunci pentru ce-ai venit? N-am să te las să te atingi de mine, Jake, îl avertiză ea.

— Bine, nu intra în panică. Nu fiindcă nu te-aș dori. Poate că ne-ar face bine la amândoi, adăuga el cu vocea scăzută. Văzând chipul ei dezgustat, el zâmbi ușor.

— Haide, Jamie, spuse el cu blândețe. Ești femeie acum, nu mai ești copil. O femeie cu un corp superb care, fără nicio îndoială, a primit multe omagii fizice. Frustrarea fizică nu este ușor de îndurat, dar asta nu va mai dura mult. Privirea lui se opri pe sâni ei și, înfuriată, Jamie simți că sfârcurile i se umflă și se întăresc, dorindu-și o mângâiere mai concretă.

Jamie începu să tremure, toată mânia și durerea crescând în ea.

— Ieși afară! se răsti ea furioasă. Ai reușit tu să mă silești să mă mărit cu tine, Jake, dar sigur n-o să mă poți forța să mă culc cu tine!

Văzu cum umorul leneș pălește în ochii lui, în timp ce gura i se crispa cu cruzime.

— Ce te face să crezi că voi fi nevoit să folosesc forța? Dar fă cum crezi, Jamie, adăugă el, ridicând din umeri. Am venit aici sperând că vom putea îndrepta cât de cât lucrurile, dar se pare că m-am înșelat. Pe mâine, viitoarea mea soție, o ironiză el, îndreptându-se spre ușă.

Mult timp după ce el plecă, Jamie rămase trează și încordată, spunându-și că niciodată dar niciodată, nu va accepta să-i devină și fizic, soție,

cu toate că își dădea seama că dace el ar fi vrut, erau foarte puține lucruri pe care să nu le facă pentru el. De fapt, pașii cei mai importanți, fusese deja făcuți. I se dăruise cu șase ani în urmă; acum era la fel și așa avea să rămână, mereu.

Jamie auzise că era un lucru obișnuit și frec veni ca miresele să nu-și mai amintească nimic despre ziua nunții. Același lucru era valabil și pentru ea.

Își dădu seama de realitate numai când Mark o conduse în biserică; unde o aștepta Jake. O clipă, își dori să se întoarcă și să fugă, dar chiar în acel moment, Mark îi șopti emoționat:

— Jamie, nici nu știi ce mult înseamnă asta pentru mine, faptul că vă văd, pe tine și pe Jake, căsătoriți. Este exact ceea ce mi-am dorit pentru voi întotdeauna, dar nu m-am așteptat să lăsați să treacă atâta timp ca să-mi împliniți visul, adăugă el, zâmbind fericit.

Și atunci era deja prea târziu. Se afla lângă Jake și preotul începuse slujba.

Abia când se schimba în hainele de drum Jake o prinse din nou singură și îi șopti dulce la ureche:

— Ești o mireasă așa de frumoasă, că ți se taie respirația, doamnă Brierton, cu toate ce trebuie să recunosc că rochia albă a fost ceva neașteptat

Cruzimea cuvintelor lui și vocea neobișnuit de aspră, împreună cu nervii ei întinși la limită, o făcură să izbucnească:

— Tu ești cel care m-a dezvirginat, Jake.

— E adevărat, dar au mai fost atâția alții după mine, chiar dacă nu faptul că nu mai ești virgină m-a determinat să fac această remarcă. Mă îndoiesc că în zilele noastre sunt multe mirese virgine. M-am mirat numai că te-ai îmbrăcat în

haine tradiționale de mireasă. Mă așteptam la ceva mai sobru, mai potrivit cu imaginea de femeie de afaceri strălucitoare pe care ți-ai compus-o.

— Mama a insistat să o cumpăr, îi spuse Jamie. Ea...

— Scuzați-mă că vă întrerup, dar e timpul să te schimbi, Jamie, o anunță Beth, adăugând apoi, zâmbind în direcția lui Jake. Ca să fie moi clar: cu cât se schimbă mai repede și vă urcați în avion, cu atât mai repede o s-o oi numai pentru tine, Jake.

— Hm. În cazul acesta cred că e mai bine să te las să mi-o răpești.

Cât de ușor putea să-și Joace Jake rolul, reflectă Jamie, plecând împreună cu Beth. Ea încă se mai simțea ca într-un coșmar nesfârșit cu singura speranță în suflet, că la un moment dat, se va trezi.

Beth o ajută veselă să se schimbe, iar Jamie se strădui să-i răspundă cât mai potrivit. Valizele ei erau deja făcute și conțineau echipamentul de schi pe care îl lăsase acasă când fugise la Londra. Încă i se mai potrivea, deși era de mult demodat, dar ce mai conta? Altă mireasă ar fi vrut să-i ia ochii soțului ei cu cele mai frumoase haine, dar Jamie știa bine că lui Jake puțin îi păsa cu ce e îmbrăcată. Alesese hainele de călătorie mai mult ca să fie confortabile decât elegante, dar colanții verzi îi scoteau în evidență lungimea picioarelor, iar puloverul gros, verde, era lejer și călduros. Ghetele de piele, ușoare, tot verzi, ca și pantalonii, îi completau ținuta; Jamie se privi scurt în oglindă, se pieptănă repede și își împrăpăță rujul.

Auzi o bătaie ușoară în ușa dormitorului.

— Trebuie să fie Jake, o anunță Beth. Mă duc să

le spun celorlalți că sunteți gata de plecare.

Ușa se deschise și Jake intră ducând în mână o cutie imensă de carton. Ca și ea, era îmbrăcat lejer, într-o jachetă de piele verde, ca și blugii strâmți pe oare îi purta.

— Mă duc să le spun tuturor că veniți, îi spuse Beth și lui, în timp ce ieșea pe ușă. Să nu mai stați mult, îl avertiză ea, zâmbind. Nu trebuie să pierdeți avionul!

Când ușa se închise și rămaseră singuri, se priviră unul pe celălalt, în tăcere. Pe Jamie o izbi faptul că pentru prima oară, Jake nu era foarte relaxat și stăpân pe sine. Chiar și mersul era altfel ca de obicei.

Rămase la oarecare distanță de ea și îi întinse cutia de carton.

— O ofertă de pace și cadoul tău de nuntă. Vocea lui era nefirească și parcă ușor tremurătoare.

Copleșită, Jamie luă cutia din mâna lui. Era ridicol, dar simțea că era gata să izbucnească în lacrimi. Un cadou de nuntă de la el, era ultimul lucru la care se așteptase, sau pe care îl dorise. Totuși, degetele îi tremurau când deschise cutia.

Blana pe care o văzu după ce înlătură ambalajul de hârtie, o făcu să suspine uluită. Jacheta era cu glugă și era probabil ideală pentru schi, deși blana de vulpe, gri-închis, era mult prea luxoasă pentru sporturile de iarnă. O ridică cu mâinile tremurându-i puternic și deodată observă că Jake se încruntase.

— Dacă nu-ți place..

Pentru prima oară, vocea lui acidă nu o răni.

— Îmi place mult, Jake, spuse ea încet. O îmbracă repede, constatând că era măsura ei.

Blana închisă la culoare se asorta perfect cu hainele ei. Deschise gura ca să-i mulțumească, dar chiar atunci, intră Beth.

— Dumnezeule! o admiră ea, cercetând-o plină de invidie pe Jamie. E încântătoare, dar va trebui să-i mulțumești mai târziu, spuse ea zâmbind, pentru că altfel, pierdeți avionul.

Jake conduse el însuși mașina până la aeroport și o lăsă acolo, ca să o poată găsi la întoarcere.

— Va trebui să ne căutăm o casă, când ne întoarcem, spuse el. Deocamdată o să mergă apartamentul, dar odată ce vom avea o familie, n-o să mai fie de ajuns. Parcă mașina și o ajută pe Jamie să coboare. Un hamal veni să le ia bagajele și când Jake o luă de braț, Jamie realizează, pentru prima oară, ce făcuse.

Niciodată nu-i plăcuse să zboare cu avionul și acum, nu era o excepție. Singura ei dorință era să adoarmă și să se trezească numai după aterizare. Decolarea o transforma într-un pachet de nervi și încordare, dar se relaxa când Jake îl luă degetele încleștate și începu să o mângâie înțelegător.

El clătină din cap când stewardesa le oferi ceva de băut iar Jamie refuză la rândul ei, mâncarea, ceva mai târziu. Stomacul ei era prea crispat ca să poată înghiți ceva. Jake refuză și el să mănânce, și în timp ce el vorbea cu stewardesa, Jamie îl cercetă pe furiș. O durea sufletul din cauza faptului că deși ar fi putut să fie altfel, căsătoria lor n-avea să fie niciodată cum își dorise. Ce bine ar fi fost să dea timpul cu șase ani înapoi, înainte de momentul în care aflate adevărul. Ce bine ar fi fost, ca el să o iubească, cum îl iubea ea. Dar asta nu se putea.

— E ceva în neregulă?

Ea nu observă că el o privește și se îmbujora, rușinată.

— Nu, nimic. Își umezi nervoasă buzele. Eram la multe mile depărtare...

— Te gândeai la iubitul tău? Jamie observă că el se întunecase la față și rămase mirată. E: bine, la noapte, n-o să te mai gândești la el, îl spuse el blând. Asta pot să-ți promit, Jamie.

Urmă drumul lung cu taxiul, până la complexul hotelier. Jamie păstră o tăcere deplină, pe care Jake nu făcu nicio încercare s-o tulbure.

Cu toate că știa să schieze, Jamie nu fusese niciodată cu Jake, în Elveția. Era prea întuneric, ca să mai vadă ceva, când ajunseră la hotel. Jake a conduse într-un hol confortabil; aparent foarte tradițional, mobilat astfel, încât să nu se deterioreze din cauza cizmelor pline de zăpadă o! e turiștilor.

Într-un capăt al încăperii, se afla un grup de oameni, strânși în jurul focului, oare discutau, beau și ale căror haine sugerau faptul că hotelul era atât select, cot și foarte scump. Franceza părea să fie limba cea moi frecvent folosită, ceea ce era normal, având în vedere faptul că proprietarii hotelului erau francezi.

Jamie rămase de o parte, când Jake discută cu recepționarul. Luă cheile, apoi se întoarse la ea.

— Cabana noastră este pregătită. Cineva o să ne ducă bagajele acolo. Pe aici. O conduse din nou afară și frigul, după căldura din hotel, o făcu să se înfioare.

O sanie cu cai era trasă în dreptul ușii și Jake o ajută să se urce în ea, după care îi înveli picioarele cu un pled gros, în timp ce vizitiul puse sania în

mişcare, ceea ce făcu clopoțeli de la hamuri să zornăie. Zăpada scrâșnea sub greutatea săniei.

— E cel mai rapid și mai ieftin mijloc de transport, îi spuse Jake, când ea se minună de viteza cu care se deplasau. Cabana noastră este una din cele mai îndepărtate de hotel, este complet autonomă, deși, desigur, toate facilitățile de la hotel sunt la dispoziția noastră, dacă le solicităm. M-am gândit că poate preferi să luăm cina la cabană, în seara asta. Jake se uită la ceas. Era aproape șapte și jumătate. Am comandat cina pentru ora opt treizeci.

Trecură pe lângă mai multe cabane, până să se oprească în dreptul celei pe care o reținuseră. Așteptară cu răbdare, până vizitiul le duse bagajele în cabană.

Construită în stil tradițional, cabana avea un mic balcon la etaj, iar Jamie ghici că, probabil, de acolo puteai admira o superbă priveliște a văii.

Vizitiul descuie ușa și duse valizele înăuntru. Jake o conduse pe Jamie și apoi reglă problema bacșișului pentru vizitiu.

Ușa se deschise direct într-o încăpere pătrată cu parchet pe jos și cu carpete din blană de oaie. Un foc vesel ardea în căminul de piatră lângă care se aflau două scaune confortabile. Pe un raft prins în perete se aflau un televizor și un telefon. Niște scări de lemn duceau până la etajul de sus.

— Bucătăria este acolo, spuse Jake, arătându-i o ușă. Poți s-o vezi ceva mai târziu.

Acum mai bine mergem să ne schimbăm pentru cină.

— Să ne schimbăm? repetă Jamie, în timp ce el îi ducea sus valizele. Pentru că el spusese că vor

mânca la cabană, Jamie crezuse că va fi o cină neconvențională, dar se părea că Jake avea alte idei.

Îl urmă epuizată. Nu exista decât o ușă sus, pe care el o deschise și prin cere pătrunseră. Jake se opri în dreptul focului să-și încălzească mâinile, iar Jamie cercetă curioasă încăperea.

Dormitorul era destul de mare; patul... Patul era generos, gândi ea zăpăcită, părând foarte înalt din cauza enormelor perne și a plapumei foarte groase. Pe unul din pereți se aflau mai multe dulapuri și șifoniere. În cameră mai erau două fotolii confortabile și un birou micuț. Pe un alt perete se afla o altă ușă, care ducea probabil spre baie. Jamie o deschise și rămase uluită de ceea ce văzu. Nu-și dădu seama că Jake se afla în spatele ei, până când nu-i auzi vocea profundă.

— Este un jacuzzi, îi explică el calm, urmărindu-i privirea. Este terapeutic și liniștitor, după ce ai schiat o zi întreagă.

— Sunt sigură, spuse Jamie cu greu, părăsind baia și închizând ușa după ea. Chiar și așa, ceea ce-și imaginase când văzuse baia îi tulbura mintea și își dădea seama că n-avea să-i fie ușor. Felul degajat în care Jake se mișca prin cabană demonstra fie că mai locuise în ea, fie că mai ocupase una identică. Și bineînțeles că nu fusese singur, gândi ea cuprinsă de gelozie, în timp ce în cap i se învârteau imagini ale corpului gol al lui Jake, lipit de cel al unei femei necunoscute, în atmosfera intimă creată de apa din imensul jacuzzi. Oh, da, cu siguranță că Jake găsea că este terapeutic și relaxant să faci dragoste în apă caldă. Fierbea de gelozie și făcea eforturi să-și ascundă

starea.

— Vrei să faci tu prima, duș, sau să foc eu? întrebă Jake degajat, întrerupându-i șirul gîndurilor.

— Du-te tu primul. Eu am să mă uit puțin în jur. Tu ești, evident, mult mai obișnuit cu cabana, decât mine.

— E foarte asemănătoare cu o cabană pe care am ocupat-o mai demult împreună cu un grup de prieteni, spuse el. În asta n-am mai stat niciodată. Izolarea pe oare o oferă, nu era ceva absolut necesar în celelalte vacanțe pe care le-am petrecut aici, adăugă el batjocoritor.

Cel puțin, nu venise aici cu altă femeie, gîndi Jamie amărîta, când el dispăru în baie. Apoi începu să desfacă bagajele.

Ultimul lucru de care avea chef, era să se îmbrace pentru cină. Dar era mai ușor să-i facă pe plac decât să se certe cu el.

El ieși repede din baie, cu părul ud și înfășurat într-un halat de baie. Jamie se simți înspăimîntată și speriată. Era la fel de nervoasă ca o virgină cu primul ei bărbat, gîndi ea zăpăcită. Cu șase ani în urmă, așa fusese, primul și probabil și ultimul – oricum, singurul – ei amant. Dar el nu știa asta și nici n-o va afla, își propuse ea. Luându-și lenjerie curată și îndreptându-se spre baie, fără să-l privească.

Termină foarte repede cu dușul și reintră în dormitor, unde H găsi îmbrăcat în pantaloni negri și cămașă albă de mătase. O privi puțin, punându-și butonii, iar Jamie observă că erau cei pe care-i primise de la ea. Când el se uită la ea, lui Jamie i se puse un nod în gât și i se încorda tot trupul. El făcu

un pas spre ea și atunci se auzi clopoțelul de la intrare.

— Trebuie să fie cina noastră, spuse Jake, calm. Mă duc să deschid.

Jamie se simți obligată să se îmbrace la fel de formal ca și Jake. Desigur, dacă ar fi fost o tânără soție iubitoare cu adevărat, ar fi ales un neglige exotic și feminin, deși, oricum nu avea așa ceva în garderoba ei. Câteva cămăși de noapte de satin, decoltate la gât și cu mâneci scurte, erau singurele ei toalete de noapte și dacă lui Jake nu-i plăceau, putea... putea... Trupul ei se cutremură în timp ce Jamie încercă să nu se mai gândească la ceea ce putea și", probabil chiar ar fi făcut Jake, ca să-și arate dezaprobarea. Căuta, cu degetele tremurătoare, rochia simplă de jerse, pe care se hotărâse s-o îmbrace.

Materialul bej se potrivea cu pielea ei. Rochia i se mula pe trup în partea de sus, iar în partea de jos îi acoperea, în falduri largi, picioarele. Avea mâneci lungi și strâmte și era foarte puțin decoltată la gât. Se machie cât mai discret posibil, își puse pantofii și apoi coborî.

Masa era acoperită cu o față de masă de damasc și fusese trasă lângă foc. Lângă masă se afla o frapieră în care erau așezate două sticle de șampanie. Jake se ridică în momentul în care o văzu și făcu ochii mari.

— De ce oare o rochie care te acoperă perfect din cap până în picioare, mă face totuși să-mi amintesc exact cum arăți absolut dezbrăcată?

Tonul lui rece, de conversație simplă, o făcu incapabilă să răspundă. Cu o simplă propoziție, orice barieră pe care ea încercase să o ridice între

ei, îmbrăcând o rochie sobră, fu distrusă. Jamie nu reuși decât să-l privească cu ochi speriați. Cum se apropie și îi oferă un pahar de șampanie.

CAPITOLUL 8

— Moi vrei șampanie?

Băuse deja două pahare întregi, așa că își înăbuși impulsul laș de a spune „Da” și în loc de asta, clătină din cap.

Abia se atinsese de mâncare toată ziua și cu atât mai puțin în seara aceea și cu toate că fusese precaută în privința băuturilor, deja se simțea puțin amețită. Ar fi fost cel mai ușor lucru din lume, să-l lase pe Jake să-l dea destulă șampanie, ca ea să-i cedeze total și fără să se opună, dar ea nu voia asta. Mândria, aceeași mândrie care o determinase să fugă de el cu șase ani în urmă, nu o lăsa să se ascundă după efectul unei cantități prea mari de șampanie.

Jamie se ridică în picioare puțin nesigură și încordându-se când Jake se apropie ca să-i tragă scaunul. Mark era genul de bărbat conservator care credea în toate micile atenții față de sexul slab și, cu toate că ea se îndoia că Jake era la fel de cavalier ca tatăl său, manie rele lui erau întotdeauna impecabile.

Doamne, cât de greu îl venea să rostească aceste cuvinte, cu ochii îndreptați în altă parte, ca să nu fie nevoită să se uite la Jake.

Jake se dădu ușor la o parte ca să-i permită să treacă și lumina focului se reflectă în diamantele de la butonii lui. Jamie se înfioră toată. Sigur, el îi purta cu un anume scop. Dar ce scop?

Jamie nu privi înapoi în timp ce urca scările, dar era conștientă de Jake, oare rămăsese în picioare, jos, în sufragerie. Cu siguranță că pe el îl amuzau toate astea, gândi ea cu amărăciune, dar asta urma să fie tot ce putea savura. Dacă o va atinge... Dacă. Nu cumva se întreba când? Și ce va face ea? Se va lupta cu el? El avea de cel puțin două ori mai multă forță fizică decât ea. Va rămâne rece și nemișcată lângă ei? Ar face-o, dacă ar putea.

Nu mințise când spusese că e obosită. Toată agitația de la nuntă; traumele psihice pe care le suferise în ultimele săptămâni; faptul că abia se atinsese de mâncare în ultimele trei zile. Toate acestea, combinate, îi ruinaseră micile rezerve de energie,

Acum era un efort până și să se miște; o durea tot corpul în urma zborului cu avionul și a călătoriei lungi cu taxiul. Tot ce își dorea era să facă o baie fierbinte și să se târască în pat.

Își luă cămașa de noapte și obiectele de toaleta și intră în baie, încântată să constate că în afară de jacuzzi, încăperea era dotată și cu o cadă obișnuită.

Ușa băii nu avea încuietoare; evident, arhitecții consideraseră că n-ar fi necesară, odată ce nu exista decât un singur dormitor.

Ce se întâmpla cu ea? se întreabă Jamie dând drumul la apă și dezbrăcându-se. Jake, oricum, n-ar fi dat buzna înăuntru. Nu, era mult prea subtil pentru asta. Și era dar că se amuză, prelungindu-i chinul.

Era așa de stupid totul. Când aflase prima oară că el intenționa să se însoare cu ea, se temuse de partea sentimentală a relației lor; în definitiv,

fuseseră deja amanți; îi cunoștea trupul la fel de bine ca pe al ei. Era ridicol să fie așa de emoționată, mult mai emoționată decât fusese la optsprezece ani, când nu era decât o virgină fără experiență. Dar evident, atunci credea că Jake o iubește; se simțea protejată, în siguranță. În timp ce acum... acum se simțea vulnerabilă și era înspăimântată.

Pe marginea căzii se afla un borcan cu cristale cu miros de trandafir, pentru baie. Jamie turnă puțin în cadă. Parfumul delicat se amestecă în apa fierbinte, apă care deveni mătăsoasă și plăcută pe pielea ei. Oftând, începu să se mai relaxeze. Era o minune. Ar fi rămas acolo pentru totdeauna. Închise ochii obosită.

Dar apoi îi deschise larg, auzind ușa de la dormitor deschizându-se.

Dintr-o săritură, ieși din cadă și se șterse repede cu un prosop pufoș. Inima îi bătea cu putere, dar ușa băii rămase închisă.

Își trase cămașa de noapte pe trupul încă puțin umed, își luă hainele pe care le dezbrăcase înainte și privi spre ușă. Tremurând, se îndreptă spre ea. Nu putea să rămână acolo toată noaptea.

Jake stătea lângă foc, prefăcându-se că citește ziarul. El ridică ochii când auzi ușa de la baie deschizându-se și o cercetă cu atenție. Eră clar că nu găsea tocmai potrivită pentru o mireasă cămașa ei de noapte, albastră, gândi ea zăpăcită, dar dacă își imagina că avea să se îmbrace cu mătăsuri și dantele, ca o păpușă... El își scoase sacoul pe care îl purtase toată seara și se descheie la nasturii de sus de la cămașă. Privindu-l, Jamie realizează deodată cât de înalt era pe lângă ea, când

ea nu purta tocuri înalte. Jake se uita la ea ciudat și aproape încruntat.

— Îmbrăcată așa, parcă ai avea șaptesprezece ani!

Ironia lui o supără. Ca să ajungă la pat, trebuia să treacă pe lângă el și chiar asta și făcu foarte hotărâtă, în timp ce îi răspundea cu răceală:

— Dar nu am, nu-i așa?

El zâmbi când ea trecu pe lângă el, dar senzația că îi privea spatele, o făcu să se înfioare instinctiv. El întinse brațul și îi imobiliza încheietura mâinii, forțând-o să se întoarcă spre el. Mișcarea făcu să-i strălucească butonii. Văzând că ea îi urmărea, Jake zâmbi din nou.

— Încă nu ți-am mulțumit cum se cuvine pentru ei, nu-i așa?

Fiori slabi de alarmă îi alergau pe șira spinării. Nici ochii, nici vocea, nu trădau nimic, dar ea înțelese ce voia să spună.

— Ți-am spus că... reprezintă... plata mea, pentru tine.

Ea se forță să-i întâlnească privirea, dar se sperie de furia pe care o citi în ochii lui.

— Ești prea generoasă. De fapt, ești atât de generoasă, încât mă faci să mă simt dator. Și datoriile trebuie întotdeauna plătite, nu-i așa, Jamie?

Ea simți că i se pune un nod în gât, care o face să se sufocă. Ținând-o în continuare cu o mână, Jake o folosi pe cealaltă ca să-și scoată butonii de la cămașă. Fără să-și ia ochii de la ea, îi așează pe o măsuță.

— Uită-te la mine.

Împotriva voinței ei, Jamie își mută privirea de pe

butoni, spre el.

— E mai bine așa. Zâmbetul lui o înspăimântă, dar ea își încordă trupul ca să nu tremure. N-ar fi trebuit să cedeze niciodată impulsului de a-i cumpăra butonii aceia. Ar fi trebuit să știe că ei nu se va lăsa insultat, fără să se răzbune după aceea.

Fără să se poată împotrivi, Jamie simți că o trage spre el. O ținea acum cu ambele brațe, exact de acolo unde începeau mânecile scurte ale cămășii de noapte. Simțindu-i căldura trupului, ea se trase înapoi, arcuindu-și spatele ca să se ferească de contactul cu el.

Ar fi vrut să-i cadă în genunchi și să-l implore să nu-i facă asta, să nu-i distrugă amintirile și știa că imediat ce ea ar fi deschis gura, el s-ar fi oprit. Dar încă o dată, acea teribilă mândrie a ei, care o făcuse să sufere atât și în trecut, n-o lăsă să rostească acele cuvinte. Jake voia s-o îngenuncheze și s-o umilească. Voia s-o facă să plângă și să se roage. Toată ființa ei îi spunea să încerce să scape, dar, chiar dacă ar fi reușit, oricum, n-ar fi putut să se miște. În afara oricărei logici omenești, își dorea să mai cunoască încă o dată fericirea de a fi în brațele lui.

Revelația aceasta o șocă și îi întunecă privirea, făcându-l pe Jake să-și înfigă mai tare degetele în carnea ei, ca și când ar fi știut ce gândește ea.

Își înclină capul spre ea. Jamie înțelese că voia să o sărute și, deodată, tot curajul o părăsi. Își încorda gâtul și își întoarse capul într-o parte, cutremurându-se când el îi cuprinse talia cu un braț și o trase spre el, în timp ce cu degetele celeilalte mâini îi apăsă spatele ca să o lipească complet de el. Ea își ținu respirația în timp ce el îi

dezmierda gâtul cu buzele. Simțurile i se treziră sub atingerea lui. Ea se înfioră sub impactul senzațiilor provocate de el. Era șocată cât de vulnerabilă putea fi față de el. Gura lui îi găsi pulsul pe gât și se opri acolo, făcând-o să între în panică.

— Lasă-mă, Jake!

Când rosti aceste cuvinte își încordă tot corpul ca să nu-i răspundă la mângâieri.

— Rostești cuvintele, dar ele nu au niciun sens, spuse el batjocoritor. Corpul tău mă dorește ca amant, Jamie.

— Nu!

Negația ei disperată avea drept unic efect să-l facă pe Jake și mai furios.

— Da, şuieră el în urechea ei, lăsându-și mâna să alunece de pe umerii ei, peste sâni, până-n talie și peste coapsele ei pline, după care urcă înapoi, ca să se oprească batjocoritor pe sfârcurile ei întărite, care împingeau obraznic materialul din care era făcută cămașa ei de noapte. Reacția trupului ei la cea mai ușoară atingere a lui, o trăda.

— Încetează, Jake!

— Niciodată. Asprimea vocii lui o șocă. Îl privi în timp ce simțurile ei înregistrau faptul că vocea lui devenise mai răgușită. Mâna lui îl acoperi sânul, în timp ce gura o căuta pe a ei cu o forță sălbatică. Asta îi spulberă orice încercare de rezistență.

Asta era ceea ce dorise, recunoscuse ea în sfârșit, nevoia asta o chinase, foamea aceasta primitivă o stăpânise atâta timp. Presiunea buzelor lui Jake crescuse și se transforma în pasiune fierbinte, copleșitoare, o pasiune care înlocuia orice altceva. Ea îi încolăci gâtul cu brațele, trupul i se arcuie spre el, în timp ce capul i se lăsa pe spate, sub

sărutarea lui. Buzele lui îi cereau să-i cedeze toată dulceața gurii ei moi.

Jamie simți cum trupul ei se contopește cu al lui, în timp ce gura lui îi dezmierda pielea, găsimd toate punctele erogene, pe care el le cunoștea atât de bine.

Timpul se întoarse cu șase ani în urmă, tot ce însemna realitate, dispărea, în timp ce gâtul ei se oferea nerăbdător sărutărilor lui. Măinile lui Jake îi alunecară pe spate, strivindu-i sânii de pieptul lui. Când mâinile lui îi ajunseră pe coapse, ea îi simți bărbăția trezită.

Acum se juca cu ea, realizează Jamie, în timp ce el trasa un șir de sărutări pe linia decolteului de la cămașa ei de noapte, exercitând-o în feluri în care trupul ei își amintea, chiar dacă mintea încercase să uite.

Ea rezistă chinului cât de mult putu, dar în cele din urmă, numele lui îi părăsi buzele într-un lung geamăt de dorință, în timp ce tot trupul se cutremură, răspunzând sălbatic la seducția gurii și mâinilor lui. Jamie simți cum el îi scoate cămașa de noapte, simțind în același timp nevoia de a rămâne goală. Lumina focului îi aurea pielea. Licărirea din ochii lui Jake, care îi studia corpul, o duse înapoi, cu șase ani în urmă. Mai văzuse privirea aceea, cunoscuse pasiunea care urma după ea și tot trupul ei dorea să o cunoască din nou.

— Jamie!

Ea se înfiora auzind vocea lui răgușită, plină de dorință oarbă și emise un geamăt de plăcere când degetele lui alunecară pe sânii ei. Înnebunită de dorința care explodase în ea, Jamie se arcui sub mângâierea lui, oferindu-și sânii umflați într-un

gest provocator. Respirația lui se accelerează, pielea parcă îi deveni mai fierbinte când o luă în brațe, o duse până la fotoliu unde se așeză, strângând-o lângă el

Asta se mai întâmplase o dată, demult, cu toate că atunci ea nu fusese dezbrăcată ca acum. Jake îi descheiase nasturii cămășii, cu degete care tremurau, ca acum. Apoi își lipi? gura de sânul ei și...

Ea scoase un suspin de plăcere când simți dezmierdarea limbii lui peste carnea ei excitată, dar din cauza amintirilor din trecut, asta nu era de ajuns. Degetele ei se înfipseră în umărul lui, pe sub cămașa descheiată, în timp ce dinții ei îl mușcară puternic, trupul el oferindu-se învins, gurii lui.

Mâna lui îi cuprinse sânul, în timp ce gura i se închise peste sfârcul ei întărit și dureros mușcându-l, ciupindu-l, sugându-l într-un ritm cere răspundea ritmului gemetelor ei de dorința.

Și în trecut existase pasiune între ei, dar nu ajunseseră niciodată la această nebunie febrilă. Poate dorința lui nu avea nimic de-a face cu dragostea, dar exista, recunoscuse ea, plimbându-și degetele pe pieptul lui și desfăcându-i restul nasturilor de la cămașă, încercând să-l excite până la punctul insuportabil, la care o adusesese el.

Gura lui îi găsi celălalt sân, iar Jamie începu să tragă nerăbdătoare de închizătoarea pantalonilor lui, mângâindu-i carnea tensionată.

— Doamne, Jamie... Vocea fui îi exprima frustrarea ascunsă. Pieptul îi urca și îi cobora, în încercarea de a-și păstra controlul. Jake îi prinse mâna, înainte ca ea să-l poată atinge și mai intim.

— Era destul de rău și înainte, dar acum... El

dădu din cap, lumina răspândită de foc accentuându-i culoarea pielii. M-oi excitat ca pe un adolescent!

Cuvintele fuseseră rostite cu o voce tulburată și răgușită. Ea își mișcă mâna, trecându-și unghiile prin părul mățos de pe trupul lui, în timp ce el inspira și expira tot mai greu. El nu mai încercă s-o oprească în momentul când ea își trecu degetele peste bărbăția lui, întărită. Tot trupul ei tremura de dorința pe care el i-o trezise.

— Jamie. Vocea lui era estompată pentru că avea capul îngropat între sânii ei, dar tensiunea și dorința lui erau evidente. Asta îi dădu lui Jamie o amețitoare senzație de putere și libertate. Acum îl excita ușor, gustând broboanele sărate de transpirație care apăruseră pe pielea lui, plimbându-și ațățător limba ne umărul lui.

Se trezi deodată, întinsă pe carpeta de lângă foc, cu Jake aplecat asupra ei, dezbrăcându-se de restul hainelor. Trupul lui era exact așa cum și-l amintea: superb și masculin; dar expresia din ochii lui, era diferită. Înainte păstrase întotdeauna o doză de autocontrol dar, surprinzător, acum și-l pierduse pe tot. Ochii lui sclipeau întunecați, când se lăsă peste ea; trupul ei începu să tremure, anticipând mult - dorita lui posesie. Ceea ce i se întâmpla, era ceva deasupra logicii și normalului, era ceva elementar și parcă predestinat. Nu mai voia acum să-i reziste; de fapt, încetase să dorească asta, încă de când el o atinsese prima oară. Acum nu-i mai era rușine și nu se mai simțea umilită, când își înălța gura spre el, plimbându-și ușor buzele pe pieptul lui, în timp ce mâinile ei urmăreau conturul binecunoscut al trupului lui.

O pojghiță de transpirație îi poleia pielea așa de întunecată, față de a ei. El îi prinsa mâinile, așezându-i-le pe coapsele lui.

— Ajunge, Jamie, spuse el cu greu, cu vocea răgușită din cauza intensei excitații. Deodată, trupul lui se lăsă peste al ei, gura lui lipindu-se de buzele ei întredeschise.

— Câți bărbați te-au mai văzut așa? întrebă el, șocând-o și eliberându-l gura umflată. Câți te-au mai atins așa, sau așa? O redusese la o masă incandescentă; sângele îi alerga prin vine, topindu-i oasele, dorința îi se răspândi în trup, lăsând totul la o parte și făcând-o să se agațe de el, arcuindu-și coapsele sub mâinile lui, implorându-l.

Îngenunchind deasupra el, Jake arăta aproape barbar, în lumina focului.

— Câți, Jamie? câți te-au făcut să simți, ce te fac eu să simți?

Mâna lui o atinse mai intim, provocând-o să-i răspundă, cu un val de șocuri scurte, din tot trupul. Ea închise ochii copilărește, dorind să facă să dispară cuvintele lui și să se concentreze pe senzații, dar atingerea lui, care la început o satisfăcuse, devenise acum un chin.

Când Jamie deschise ochii, el o privea, cerându-i să-i spună că numai el putea s-o facă să se simtă așa. Jake dorea asta, realiză ea, aproape avea nevoie de această recunoaștere. O ului faptul că cineva așa de arogant și puternic ca Jake, putea fi atât de vulnerabil. Fără să se gândească, Jamie îi răspunse cu voce dulce și sinceră:

— Nimeni nu mă face să mă simt cum mă faci tu să mă simt, Jake. Nimeni.

El începu să tremure și se mișcă între picioarele

ei. Măinile lui i se așezară pe coapse, ridicând-o și susținând-o. Vocea lui era ciudată și răgușită, când îi șopti la ureche:

— Și nimeni nu mă face să mă simt, cum mă faci tu, să mă simt, Jamie.

Era ultimul lucru pe care ea îl așteptase, dar șocul de a auzi asta, se pierdu în plăcerea devastatoare a pătrunderii trupului lui, în al ei. Degetele lui se încolăciseră în părul ei, iar gura lui nerăbdătoare o acoperi pe a ei. Coapsele ei se înălțau spre el, în timp ce picioarele îi încolăciseră trupul.

— Te doresc... te doresc... te doresc...

Cuvintele lui îi ajunseră dulci la ureche, în timp ce pe Jake îl părăsea orice urmă de auto: control. Tot trupul lui era posedat de forța imensă a dorinței.

Neobișnuită cu actul posesiei, Jamie simți, o clipă, o durere intensă, când bărbăția lui pătrunse în ea. Dar nevoia ei de el era prea mare, ca asta să o deranjeze. Trupul ei se mișca în ritmul lui, pentru ca în final, să izbucnească în mici contracții care îi duseră pe amândoi peste limita experienței umane, într-un loc unde nu mai existau decât ei doi.

Total epuizată, Jamie simți vag că Jake o duce în pat. Mai simți cuvertura moale așezată cu tandrețe aproape, în jurul ei, cu toate că moi târziu, se gândi că asta trebuie să fi fost o iluzie. Dar chiar și așa, era mult prea mulțumită și liniștită, ca să mai întrebe. I se dăruise cu dragoste lui Jake și împărțise cu el experiența umană supremă. El o dorise destul ca să știe că ceea ce simțise cu el nu mai simțise cu niciun alt bărbat, iar asta trebuia să

Însemne ceva.

La un moment dat, în timpul nopții, Jamie visă că îl pierde, iar durerea acestei pierderi o făcu să-i strige numele și să se trezească. Era singură în patul uriaș. Ea începu să tremure, disperată.

— Jamie, s-a întâmplat ceva?

Jake stătea lângă foc, punând din când în când alte lemne, ca să-l întrețină.

— Am... De ce Dumnezeu nu putea să-și ia ochii de pe trupul lui gol? Își umezi nervoasă buzele, amintindu-și ce se întâmplase și felul în care se trădase față de el înainte de a adormi. Am visat urât. Nu avea de gând să-i spună ce visase. Îl privi cum se îndreaptă spre pat și se așeză din nou lângă ea. Când o luă în brațe, inima ei bătu mai repede.

— Încearcă să adormi la loc. Atingerea lui semăna cu gestul unui adult care încearcă să liniștească un copil. Respirația lui era caldă, când el îi așeză cu blândețe capul pe umărul lui. Ea ar fi vrut să se îndepărteze de el și cu toate astea își dorea și să rămână pe loc, și să savureze senzația deosebită de a sta lipită de el. Oboseala o copleși din nou și ea închise ochii, adormind la loc.

Dar visul continuă s-o urmărească și de data asta, când îl strigă ascutit, Jake se afla lângă ea, iar vocea ei ridicată fu amortizată de pielea lui. Senzația de a fi cu buzele lipite de gâtul ei, o trezi, brusc.

La început, crezu că încă mai doarme, dar apoi el întrebă încetișor:

— Jamie, ce s-a întâmplat?

Cum putea să-i spună că îl strigase în vis, fiindcă se temea că îl va pierde? Disperarea o copleși.

După câteva ore petrecute în brațele lui, se simțea din nou ca la optsprezece ani, vulnerabilă și plină de iubire pentru el.

Simți în mod ridicol cum lacrimile i se rostogolesc pe obraz, umezind pielea lui Jake. El se mișcă brusc, luându-i fața în mâini și privind-o în ochi:

— Eu ți-am făcut asta?

Vocea lui părea uluitor de umilă și blândă

— Nu trebuie să fie neapărat o căsnicie, nefericită, Jamie, îi spuse el aproape, tandru. Cred că seara asta a demonstrat-o deja. Fizic încă ne mai dorim unul pe celălalt. El se încruntă amintindu-și ceva. Ai fost încordată și ar țipat când am făcut dragoste. E o reacție ciudată pentru o femeie cu experiența ta. A fost aproape ca prima oară când mi te-ai dăruit, adăugă dus pe gânduri. Parcă ai fi fost virgină. Făcu o pauză, după care întrebă cu blândețe: Cu câți bărbați te-ai mai culcat, în afară de mine, Jamie?

Ea întoarse capul disperată, în timp ce inima bătea, gata să-i sară din piept. Oare Jake ghicise că el era singurul? Speriată, încercă totuși să se apere.

— Câți, Jamie?

— Nu-mi pot aminti.

— Minți. N-au mai fost alții, nu-i așa?

Spiritul lui de observație o redusese la tăcere pentru o secundă, iar privirea lui o cutremură. Îi era milă de ea. Da, îi părea rău de ea.

— Bine, n-au mai fost alții, îi spuse ea furioasă, dar pentru asta, nu trebuie să te umfli în pene, Jake. Asta nu s-a întâmplat pentru că n-aș fi putut să te înlocuiesc, ci pentru că n-aș fi putut îndura să mai fiu înșelată de alt bărbat, așa cum m-ai înșelat

tu. M-ai păcălit tu destul, pentru toți bărbații din lume, Jake.

Urmă o tăcere lungă și tensionată, după care el spuse încet:

— Atunci vei fi nevoită să te mulțumești cu ceea ce-ți pot eu oferi, nu-i așa?

De data aceasta, când el o luă în brațe, ea începu să se zbată, dar fără niciun folos. Gura și mâinile lui o subjugară, nu prin forță, ci folosind cu abilitate împotriva ei propriile ei dorințe.

Atingerea aspră și senzuală a gurii și mâinilor lui îi induse o senzație voluptuoasă de toropeală. Limba lui îi atinse sfârcurile, făcând-o să simtă valuri de plăcere străbătându-i trupul. Pielea ei părea neobișnuit de sensibilă la atingerea lui; valurile de plăcere deveniră mai mari și mai puternice, când buzele lui alunecară ușor peste pântecul ei, oprindu-se în scobiturile făcute de oasele bazinului ei. Jamie simți deodată că îi este foarte cald, că pielea îi arde și se umezește de broboane mici de transpirație. Toropeala dispăru, înlocuită de o dorință acută care o făcu să se arcuiască nerăbdătoare, spre gura lui Jake. El emise un sunet din gât, un geamăt masculin de apreciere. Degetele lui atinseră triunghiul de păr fin și mățos din piecioarele ei. Ea se înfioră în timp ce mușchii pântecului i se crispară într-un spasm sălbatic de dorință.

Jamie ar fi vrut să-l atingă, dar nu-l putea ajunge. Pielea lui era luminată de foc. Când se mișcă, el împinse cuvertura, până căzu din pat. Trupul ei era plin de dorință primitivă și încordat din cauza întreruperii nedorite a plăcerii pe care el i-o provoca. Voia să-i spună și lui ce simte, dar îi era

imposibil să rostească cuvintele. O parte din ea resimțea încă inhibiția care își făcuse loc și prima oară când făcuseră dragoste. Era o senzație ciudată, ceva ce nu mai cunoscuse până atunci, dar asta poate pentru că fusese prea tânără și neștiutoare, gata să-l urmeze pe Jake în orice situație. Trupul ei era dominat de vraja în care el o învăluisese. Acum, corneei ei, avea propriile ei pretenții și dorințe.

Jamie dorea ca el să se apropie din nou de ea, să o ia în brațe, să-i pătrundă trupul cu carnea lui tare și fierbinte. El îngenunche însă la capul patului, cuprinzându-i tălpile în palme și mângâindu-i degetele de la picioare. Ea se înfioră involuntar, răspunzând atingerii lui; degetele ei se încordară în semn de protest. Trupul lui era în dreptul focului, astfel încât expresia chipului îi rămânea ascunsă.

Jake fusese încântat că ea recunoscuse că nu mai avusese alți amanți. Ea se enervase fiindcă se trădase, dar spulberase bucuria de învingător din ochii lui, spunându-i că de fapt, o lecuisese de bărbați. De toți bărbații, în afară de unul, recunoscuse ea în sinea ei, înfiorându-se sub dezmiardarea gurii lui.

Limba lui îi atingea partea din spatele genunchiului. Jamie trase adânc aer în piept. Degetele lui îi dezmierdau partea interioară a coapselor, acoperindu-i pielea cu o gelatină umedă. Fiori fierbinți de plăcere îi ardeau pielea, în timp ce mintea ei încerca să nege efectul pe care el îl avea asupra ei, deși își dorea mereu mai mult.

Pulsul ei se accelerase. Jamie scoase un geamăt scurt, care putea fi și de încântare și de disperare. Dorea ca el să se oprească. Voia ca el să continue.

O mai dezmiardase așa și înainte, dar niciodată fără s-o lase să-l atingă, fără să absoarbă cu trupul lui o parte din nevoia el frenetică de el.

Fiori din ce în ce mai puternici îi cuprinseseră mușchii, iar mâna lui se opri deasupra pântecului, ca să înregistreze contracțiile ușoare. Pierderea contactului intim cu el, o făcu să sufere de frustrare. Transpirația îi umezi pielea, unghiile i se înfipseră în palme, în timp ce capul i se mișca frenetic pe pernă, dintr-o parte în alta. Închise ochii și îi rosti numele. Oare ce încerca să-i facă?

— Spune-mi că mă dorești.

Vocea lui era aspră de încordare, contrazicând impresia ei, că el nu era deloc impresionat de excitația ei. O clipă fu tentată să-l mintă atât pe el, cât și pe ea însăși, dar pentru prima oară, dorința îi învinse mândria. Indiferent dacă rostea sau nu cuvintele, trupul ei o trădase deja.

— Te doresc.

Cuvintele parcă ieșiră de undeva, din adâncul ei, rănindu-i gâtul și făcând să-i apară lacrimi în ochi. Simpla rostire a lor, reuși să-i înlăture tensiunea atât de greu de îndurat: un neplăcut sentiment de tristețe îi întina dorința. Brusc, să cutremură, urându-se atât pe sine cât și pe Jake. Ea era vinovată pentru că îl făcuse să dorească să o pedepsească în felul acesta. Ea se mișcă sub mâinile lui, intenționând să i se smulgă din brațe. Dar tristețea ei dispăru sub presiunea mâinilor lui care o împinseră înapoi, în pat, șoptindu-i cu o emoție neașteptată în voce:

— Nici pe jumătate, atât de mult, cât te doresc eu.

Apoi limba lui se mișcă delicat pe pielea ei

sensibilă, dezmiardând-o cu o grijă specială. Jamie avu impresia că i se taie respirația și că are nevoie de aer. Încercă să protesteze, dar pu reuși să emită decât un lung și ascuțit suspin de plăcere.

Voia ca el să se oprească; dorea să scape de umezeala care-i acoperise trupul, să iasă din ritmul accelerat al pulsului ei, ritm pe care Jake i-l impusese. Dar mai mult decât toate acestea la un loc, voia ca el să continue să-i provoace acea plăcere de neînțeles.

Coapsele ei se zbătură și se răsuciră în mâinile lui, în timp ce emitea sunete răgușite, pe care Jamie abia le recunoscuse a fi ale ei. Trupul ei se ridică, arcuindu-se nerăbdător spre sursa plăcerii. Lui Jake păru să-i placă reacția ei, gura lui devenind mai fierbinte și mai insistentă. Asta îi accelerează. Mai mult lui Jamie circulația sângelui, făcând lumea ei să explodeze în valuri de furtună, care îi smulseră mai mult: multe țipete de plăcere. La un moment dat plăcerea deveni prea intensă și îi întunecă mintea.

Jamie își simți trupul slăbit, parcă fără oase. Pielea îi era umedă și mintea încă tulburată de excitație. Jake se mișcă, iar ea simți atingerea aspră a limbii lui, pe pânțele. Era ca și când ar fi lins-o o pisică uriașă, gândi Jamie zăpăcită, simțind că pielea i sa încălzește și se relaxează, viața revenindu-i în trupul stors. Ei emise un sunet din gât, ca și când ar fi tors; era un sunet foarte sexy și foarte masculin, care exprima satisfacție și plăcere. El savurase tot ce îi făcuse, realizează ea mirată. Lui Jake îi plăcuse să o vadă și să o simtă abandonându-i-se complet. Limba lui îi mai dezmiarda încă pielea, în timp ce mâinile se

plimbau ferme, pe trupul ei.

El îi atinse sâni, mângâindu-i ușor, și continuând așa până când, deși nu-i venea să creadă, Jamie simți un val de dorință ridicându-se în ea. Sfârcurile ei se întăriră, atinse de limba lui. Degetele i se încleștară pe coapsele lui, în timp ce tot trupul i se încorda.

Ca și când asta ar fi așteptat, el își îngropa gura în curbura gâtului ei, sărutând-o sălbatic. Trupul ei, reacționând la orice îi făcea el, se arcui frenetic și provocator. Gura ei găsi căldura umărului lui și începu să-l sugă ca și când ar fi avut nevoie să i simtă gustul, ca să se convingă că e real.

El emise un sunet răgușit din gât și își înălță capul, ca să o privească în ochi. Lumea se opri în loc atunci când el își așează trupul peste corpul ei, continuând s-o silească să-l privească în ochi.

O șoca faptul că putea fi atât de umeda și nerăbdătoare sa fie posedată de el. Carnea ei se lipi fierbinte de el, parcă obsedată de nevoia de a fi pătrunsă de carnea lui.

— Asta este ceea ce se întâmplă între noi, șopti el răgușit, pătrunzând în ea. Și de data asta n-am să te mai las să strici totul.

Gâtul lui se mișcă, iar ea îl simți tensionându-se, în lupta de a-și păstra controlul. Ea îi atinse gâtul cu limba, sorbindu-i transpirația de pe mărul lui Adam. Aproape instantaneu, controlul lui se clătină, gura lui posedând-o pe a ei cu ceva care semăna mult cu violența și sălbăticia. El îi mușcă buzele, în timp ce trupul lui se mișca ritmic în corpul ei, purtându-i pe amândoi în afara limitelor autocontrolului uman. Fiori repezi de plăcere spasmodică erupseră în ea, făcându-l pe Jake să-i

murmure numele. Foarte curând, trupul lui se cutremură relaxându-se, în timp ce era cuprins de convulsiile mușchilor ei.

Lui Jamie îi fură necesare câteva secunde ca să realizeze că zgomotul străin pe care-l auzea, era de fapt respirația chinuită a lui Jake. El zăcea acum moale peste ea, lăsându-se cu toată greutatea, care amenința să-i frângă coastele. Cu toate că era ridicol, totuși, nu voia ca el să se ridice. Voia să-și încolăcească brațele în jurul lui și să-l țină aproape pentru totdeauna și asta nu numai datorită plăcerii pe care i-o dăruise trupul lui, plăcere aproape înfricoșătoare, prin intensitatea ei, recunosc Jamie în sinea ei

El se mișcă, iar. Ea își înăbuși protestul. Simți cum el îi îndepărtează părul de pe fața udă, înainte de a trage cuvertura peste amândoi. Jake o ținea în brațe și capul ei se odihnea pe umărul lui. Ea îl mângâie blând cu buzele, sorbind gustul sărat al pielii lui.

— Știi de când nu m-a mai făcut cineva să mă simt așa? Cuvintele lui, neclar pronunțate, o făcură pe Jamie să se încordeze. Nu voia să fie comparată cu celelalte femei pe care el le avusese și să fie răsplătită apoi cu nota zece. Se smulse din brațele lui și se întoarse cu spatele la el.

— Jamie?

Mâna lui i se opri pe ceafă, iar ea se înfioră și se îndepărtă.

— Sunt obosită și vreau să mă culc. Ți-ai argumentat punctul de vedere, Jake, îi spuse ea plină de amărăciune. Sper că n-o să mă silești acum să te și laud.

Jamie îl simți îndepărtându-se și înțelese că

obținuse ceea ce dorise. Dar, ciudat, își dorea acum să se întoarcă în brațele lui, să păstreze iluzia că lui îi păsa de ea. Nici măcar grosimea cuverturii nu reuși să topească răceala de gheață care îi invadase inima.

CAPITOLUL 9

A doua zi de dimineată, când se trezi, Jamie era singură. Deschise ochii, privi în jur, recapitulând mental, imagini mai elocvente decât o mie de cuvinte acuzatoare, li lăsase pe Jake să facă dragoste cu ea. Nu, își dorise ca Jake să facă dragoste cu ea. Dorise asta și își manifestase limpede această dorință. Ea gemu și se afundă rușinată în perne, încordându-se când simțurile ei înregistrară mirosul de parfum bărbătesc, impregnat în material. Se rezemă de perna lui Jake, ocupând locul pe care trupul lui îl eliberase. Doamne, oare nebunia ei nu avea limite? Și unde era el, acest proaspăt soț al ei. Care tocmai îi demonstrase atât de eficient și dar care era natura exactă a relațiilor dintre ei?

Cât de ușor reușise el să-i păcălească pe toți ceilalți. Beth, Mark, mama ei, toți credeau că el este un om minunat. Mama ei îl descrisese întotdeauna ca fiind un om deosebit de onorabil și cu principii înalte. Pentru numele lui Dumnezeu, ce principii poate să aibă un bărbat care în mod deliberat reduce o femeie la starea de sclavă a senzualității și asta numai ca să o pedepsească?

Jamie se întoarse și se întinse pe spate, cu mâinile sub cap. Cabana i se părea goală acum, când Jake ieșise, dar încercă totuși să nu se simtă

pustiită și părăsită din cauza asta.

În noaptea care trecuse... Jamie închise ochii și încercă să respire calm. Noaptea care trecuse demonstrase că atingerea lui era plină de abilitate, dar și de dorință. Jamie se mișcă neliniștită sub cuvertură. Oare de ce încerca ea să-i găsească scuze, acum? Bun, deci Jake o dorise, dar asta nu era o scuză pentru contactele intime, la care o silise. Silise? spuse o voce batjocoritoare dinlăuntrul ei, dor ea o ignoră, concentrându-se la gândul inițial. Acel tip de intimitate era propriu unor oameni care se iubesc, era ceva deosebit pe care numai doi oameni care se iubesc cu adevărat, puteau să-l trăiască.

Autoironizându-se pentru morala ei exagerată, coborî din pat, înfiorându-se când luă contact cu aerul rece. Focul din cămin se stinsese. Jamie făcu repede un duș, după care se îmbracă în pantaloni colanți și cu un pulover gros.

Jos, în camera de zi, găsi focul făcut. Masa din seara precedentă dispăruse. Jamie intră în bucătărie. Jake îi lăsase un bilet lângă cafetieră.

„A trecut menajera pe aici; i-am spus să nu te deranjeze”, scrisese el. „Micul dejun îl găsești în frigider. Ne întâlnim la prânz, la barul hotelului.”

Un bilet cam nepăsător pentru o tânără și proaspătă soție, gândi Jamie morocănoasă, turnându-și cafea într-o ceașcă. Apoi se uită la ceas; era trecut de unsprezece.

Acum, la lumina zilei, Jamie putu vedea părțile de schi și micul sat din vale. Deschise ușa de la intrare și se bucură pentru că putea vedea hotelul, de acolo. Era probabil la numai o jumătate de milă distanță.

După ce își termină cafeaua, își puse ghetetele și porni în direcția hotelului.

Drumul care fusese cufundat în seara precedentă în întuneric, trecea printre brazi și prin dreptul altor cabane asemănătoare cu a lor. În partea opusă a văii se aflau ceea ce Jamie presupuse că ar fi cantinele, care la acea oră erau înconjurate de schiori. Jake optase probabil pentru una dintre pârtiile mai dificile.

O brunetă frumoasă, cu un zâmbet prietenos, o îndreptă pe Jamie spre bar, oferindu-i totodată și o hartă a regiunii pe care erau indicate toate pârtiile și gradul lor de dificultate.

Era aproape douăsprezece treizeci și barul era plin. Jamie își comandă ceva de băut și avu norocul să poată ocupa o masă care tocmai se eliberase. Majoritatea clienților erau în grupuri de câte cinci sau șase. Ascultând conversațiile din Jurul ei, Jamie înțelese că Jake avusese dreptate în legătură cu localul și anume faptul că fusese creat pentru schiori și mai puțin pentru cei care preferau alte distracții decât sportul și că aceiași oameni veneau aici, în fiecare an.

Fiind așezată cu fața spre ușă, Jamie îl văzu pe Jake înainte ca el să o zărească. Costumul lui negru de schi îi scotea în evidență trupul puternic și viguros, iar Jamie simți că pulsul i se accelerează. El întoarse capul; fața îi era dea bronzată de soarele alpin. Jamie era pe punctul de a-l striga când o observă pe femeia care era cu el. Instantaneu, Jamie simți îi îngheață tot corpul, intrând în panică de teamă că el se va întoarce și o va vedea. Ce căuta Wanda acolo, cu el? Discutau familiar, degajat, ca două vechi cunoștințe – vechi

amanți, gândi Jamie, plină de amărăciune. Exact în acel moment, Jake întoarse capul și o văzu și deci era clar că nu mai putea scăpa.

El se îndreptă spre ea, cu Wanda urmându-l la câțiva pași. Când ajunse la masă, Jake își înclină capul și o sărută scurt, apucându-i bărbia cu degete fierbinți.

Când își rid: că privirea, Jamie văzu că e: zâmbește.

— Haide să o saluți pe leneșa mea mireasă, Wanda.

Totala lui lipsa de jenă sau vinovăție era ciudată și mult mai dureroasă chiar și decât faptul că era cu o altă femeie. Și nu numai cu o altă femeie, își reaminti Jamie, ci cu femeia care îi spusese odată că Jake n-o iubea și de ce n-o lubea. Oare veneau aici, în Elveția, împreună în fiecare iarnă, sau fusese o coincidență că se întâlniseră?

Wanda ajunse lângă ea. Părea mai bătrână, constată Jamie, zâmbind forțat și cu precauție. Părea să-și fi pierdut încrederea în sine pe care Jamie și-o amintea atât de bine.

— Jamie.

— Azi de dimineață, la teleschi, am dat nas-în-nas cu Wanda și am invitat-o să ia prânzul cu noi, explică Jake, trăgând scaunul pentru Wanda și apoi întrebându-le pe amândouă, ce vor să bea.

Jamie clătină din cap; avea încă paharul pe jumătate plin.

— Nici eu nu vreau nimic. Wanda își mângâie burta, zâmbind. Puștiul de aici nu prea e pentru consumul de alcool. Jamie observă că cealaltă purta verighetă.

Poate că, în definitiv, întâlnirea lor fusese într-

adevăr nevinovată, sau poate Wanda încerca să-i înlăture suspiciunile. Cu șase ani în urmă, nu avusese scrupule să-i spună lui Jamie că Jake nu o iubea și că de fapt, era amantul ei, al Wandeii.

— Ei bine, dacă niciuna dintre voi nu vrea nimic de băut, am putea atunci să luăm prânzul, spuse Jake.

Se dădu la o parte ca să le lase pe ele să treacă înaintea lui, iar Jamie profită de ocazie ca să o întrebe cu răceală pe Wanda:

— Este și soțul tău cu tine?

— Oh, Gavin a fost nevoit să plece la Innsbruck, azi dimineață, răspunse ea veselă. A primit aseară o telegramă urgentă de la șeful lui. S-a dus să ridice niște acte. Este jurisconsult la o mare societate internațională, care pare să fie tot timpul în criză. Aceasta este prima noastră vacanță adevărată, în trei ani de căsnicie și a fost de acord să vină aici, numai după mii de insistențe. El nu este un schior prea bun. Wanda se întoarse spre Jake.

— Spre deosebire de Jake. Îți mai amintești cursa aceea fantastică de la Corbiere, de acum cinci ani?

Wanda spusese asta atât de nepăsătoare și degajată, încât dacă Jamie n-ar fi știut adevărul, ar fi putut crede că ea și Jake nu sunt decât buni și vechi prieteni. Dar așa, se înroși toată de gelozie, timp în care ceilalți doi continuă să discute despre diferite alte pârtii de schi.

În timpul mesei, Wanda monopoliză discuția, dar nu astfel încât Jamie să-i poată reproșa asta. De fapt, propria ei gelozie o împiedica să participe la conversația lejeră care se desfășura între Wanda și Jake.

Oare soțul Wandeii știa că ea și Jake fuseseră amanți? Fuseseră, sau erau? se întrebă Jamie plină de amărăciune. O privi pe cealaltă și observă că avea o expresie mulțumită și un zâmbet strălucitor. Oare Jake regreta că nu se însurase cu ea, atunci când avusese ocazia? Wanda aștepta deja un copil – un copil care ar fi putut fi nepotul pe care Mark și-l dorea cu atâta disperare.

Rămăseseră singuri în sala de mese, când Wanda se uită la ceas și protestă zăpăcită:

— Doamne Sfinte, ce târziu s-a făcut! Trebuie să plec, Jake, am promis să mă întâlnesc cu Gavin în sat, la ora trei. Dar ce-ar fi să luăm cina împreună, toți patru, în seara asta? sugeră ea, când Jake se ridică și îi trase scaunul.

— E în regulă, din partea mea. Jake o privi întrebător pe Jamie, iar ea încercă să zâmbească.

— Atunci ne vedem fa bar, pe la opt, propuse Wanda. Ne vedem atunci.

Jake își termină cafeaua, după care întrebă cu răceală:

— Ce s-a întâmplat?

— Nimic. De ce oare, vocea îi semăna cu cea a unui copil care nu știe să mintă? se întrebă Jamie, necăjită.

— Dacă nu voiai să cinăm cu Wanda. Trebuia să fi spus.

— Mă gândisem că odată că suntem în luna de miere, n-o să ne invite, replică Jamie, sarcastică. Sau poate, i-a fost milă de tine și s-a gândit să nu te plictisești?

Jamie observă că Jake ridică din sprâncene și regretă imediat comentariul acid. Dacă nu era atentă, el putea să ghicească faptul că este

geloasă.

— Dacă mi-aș fi dat seama cât ești de nerăbdătoare să rămânem și. Guri, n-aș fi acceptat invitație, îi spuse Jake cu un zâmbet sardonice întipărit pe chip. Cred. Dar m-am gândit că ți-ar face plăcere compania loc

— Compania fostei tale amante?

„Fii atentă”, se avertiză singură Jamie, văzând că el se încruntă.

— Wanda și cu mine nu prea avem multe în comun, se grăbi Jamie să adauge. Ar fi mai degrabă plictisitor, pentru mine și pentru soțul ei, să stăm să ascultăm frumoasele voastre amintiri. Sper că Gavin nu e un tip gelos.

— N-ar avea de ce să fie gelos, răspunse Jake, imperturbabil. În ciuda aluziilor tale, Wanda și cu mine n-am fost niciodată mai mult decât buni prieteni.

Jamie strânse din dinți, ca să se abțină să-l facă mincinos.

— Vrei să lăsăm un bilet la recepție, prin care să anulăm întâlnirea? Întrebă el.

Jamie voia, dar n-avea de gând să-i și spună asta. În schimb, ridică din umeri și zise direct:

— Nu, nu te obosi. Oricum, presupun că va fi mai plăcut decât să stăm singuri în cabană.

Pe chipul lui apărură o umbră și brusc, expresia i se înăspri. Dacă ar fi fost vorba de alt bărbat, Jamie ar fi crezut că expresia feței» lui indică faptul că a fost jignit adânc, dar ea îl cunoștea mult mai bine pe Jake.

— Cum vrei, fu el de acord, cu o voce metalică. Și mi-ar pare rău să te plictisești. Desigur, am putea...

Din moment în moment avea să-i reamintească faptul că ea fusese departe de a se plictisi în brațele lui, în noaptea precedentă, gândi Jamie. Intră în panică, simți că-i arde pielea și de frică, se lansa într-o afirmație nesigură:

— Nu putem să ne petrecem tot timpul în pat.

— Sunt de acord, răspunse el tăios. Asta chiar ar fi plictisitor. Voiam numai să sugerez că am putea să ne despărțim în timpul zilei, dacă găsești compania mea enervantă.

— Cred că ar fi o idee foarte bună. Oare înnebunise? Acesta era ultimul lucru pe care îl dorea. De fapt, niciodată n-am schiat prea bine și probabil, mai mult te-aș încurca. O să-ți facă mult mai multă plăcere să schiezi cu Wanda.

De ce Dumnezeu adăugase acest ultim comentariu, răutăcios? Se ridică repede, aproape răsturnând scaunul, Jake se ridică să o ajute și-i prinse brațul, șoptindu-i batjocoritor, la ureche:

— Ești prea modestă, Jamie... și te subestimezi.

Ea nu așteptă să audă mai mult; își smulse brațul din mâna lui și îl lăsa să achite nota, în timp ce ea se grăbi să ajungă în hol.

El o prinse din urmă tocmai când era gata să plece și se încruntă. Apoi, o întrebă aspru:

— Unde naiba te gândești să pleci?

— În sat, să-mi iau ceva de citit, pufni ea. Și pentru asta, n-am nevoie de compania ta, Jake, așa că te rog să te simți absolut liber și să-ți găsești altceva de făcut.

Încă o dată plecă de lângă el foarte hotărâtă, dar văzându-l că se încruntă, se răsucesse pe călcâie și pleacă, toată furia ei se transformă în durere.

Până la urmă, nu se mai duse în sat. Era prea

deprimată. În schimb, se întoarse la cabană și se ghemui într-un fotoliu, lângă foc.

Când auzi soneria de la intrare, sări plină de speranță să deschidă, dar nu era Jake, ci Wanda, care părea foarte nesigură pe ea și ezitantă.

— Jake mii spus că te-ai dus în sat, dar am văzut ferestrele luminate și m-am gândit să profit și să vorbesc cu tine, înainte să se întoarcă el. Putem sta puțin de vorbă, Jamie?

— Despre ce? Întrebă Jamie, rece. Despre relație dintre tine și soțul meu? Seu ți-e teamă că am să-i spun totul lui Gavin?

Rămase uluită, văzând că Wanda se înroșește toată și își pleacă privirea.

— Uite, Jamie. Vocea ei suna ciudat. Acesta este unul din subiectele pe care vreau să le discutăm. Își mușcă buzele și privi nesigura, peste umăr. Începuse să ningă și era frig și curent, în ușă.

— Mai bine intră, mormăi Jamie.

— Mulțumesc. Wanda intră în camera de zi și urmând exemplul ei, se așază.

— Îmi dau seama că azi la prânz n-ai fost prea încântată că mă vezi.

— Vai, câtă inteligență!

Wanda se înroși din nou.

— Jamie, știi că nu ai niciun motiv să mă placi, dar am considerat că trebuie să vin să-ți cer scuze pentru minciunile pe care ți le-am spus. Oh, îmi dau seama că tu și Jake ați rezolvat situația dintre voi și că ai aflat deja că atunci, te-am mințit. Îmi dau seama și că tu nu i-ai spus nimic lui Jake, pentru că altfel, nici n-ar mai fi vorbit cu mine. Voiam să-ți mulțumesc pentru asta. Presupun că ți-ai dat seama că tot ce am făcut, a fost din cauză

că eram groaznic de geloasă pe tine. Eram îndrăgostită de Jake, de câteva luni și îmi făcusem chiar iluzii că aş avea vreo şansă, dar evident, pentru Jake, n-am fost niciodată mai mult decât o fata cu care era vag prietenos. Când l-am văzut cu tine și am înțeles ce simte pentru tine, a fost unul dintre cele mai groaznice momente din viața mea. Știu că asta nu e o scuză pentru ceea ce am făcut, spuse ea, dezgustată de sine. Cred că înnebunisem puțin. Când i-am povestit lui Gavin, a spus că era mai mult o criză de adolescență întârziată, decât altceva. Cred că am reacționat așa violent pentru că în sinea mea știam că n-am nicio şansă cu Jake, dar nu puteam îndura să văd că tu ai parte de toată fericirea care eu consideram că ar fi trebuit să fie a mea. Nu conta că Jake te iubea pe tine și nu pe mine, am reușit să mă autosugestionez că dacă n-ai fi tu, Jake m-ar privi cu alți ochi. Soarta părea să fie de partea mea, pentru că atunci când ai intrat, m-ai văzut sărutându-mă cu Jake în ziua aceea mă aruncasem pur și simplu în brațele lui, într-o ultimă încercare disperată de a-l câștiga. Am fost norocoasă; m-a îndepărtat ușor, ca un adevărat gentleman. Doamne, aroganța tinereții! Când, după ce ai plecat, am văzut ce i-am făcut lui Jake, mi-am dat seama ce mult greșisem, dar am fost prea lașă ca să-l spun adevărul. După aceea, m-am autoconvins că dacă l-ai fi iubit cu adevărat, n-ai fi crezut minciunile mole. La două luni după ce tu te-ai despărțit de Jake, am plecat în America, unde l-am cunoscut pe Gavin. Era implicat într-un litigiu, al unei companii de acolo. Acum e prima oară când îl întâlnesc pe Jake, de la întâmplarea aceea. Nu-mi venea să cred, când mi-a spus că v-

ați căsătorit. Am fost atât de ușurată, dar am simțit că trebuie să vin aici și să-mi cer scuze pentru minciunile de atunci. Jake mi-a spus azi că tu ai fost singura femeie din viața lui. Spunea că poate e mai bine că nu v-ați căsătorit acum șase ani, pentru că s-a gândit că erai prea tânără și poate după un timp, ai fi început să-l urăști pentru că te-a legat de el prea devreme. Era puțin jenat, când vorbea despre asta – știi cum sunt bărbații – dar eu știu în ce stare era după ce l-ai părăsit. Aproape că l-a distrus plecarea ta. Uite, adăugă Wanda timidă, dacă vrei să anulăm înțelegerea din seara asta...

Jamie o privi ca și când n-ar fi înțeles ce spune.

— Să o anulăm? Oh, nu, spuse ea absentă. Toți abia o așteptăm.

— Atunci, m-ai iertat? întrebă Wanda. De multe ori am vrut să iau legătura cu tine și să-ți spun. Mai ales după ce l-am cunoscut pe Gavin, dar nu aveam adresa ta și, ca să fiu sinceră, nu-mi venea ușor. E greu să recunoști că nu ești destul de atrăgătoare. Wanda se ridică în picioare și Jamie o conduse la ușă.

— Nu-ți mai face griji pentru asta, îi spuse ea cu mult calm. Și îți mulțumesc pentru că ai venit să mă vezi.

După ce închise ușa, Jamie se întoarse până la fotoliu și se prăbuși în el, închizând ochii.

Wanda mințise. Era evidentă sinceritatea cu care îi vorbise azi. „Wanda e o prietenă, nimic mai mult”, îi spusese Jake, iar Jamie gândise atunci că e un mincinos. Jake o iubea. Imposibil. Era imposibil ca el să o iubească cu atâta pasiune cum spusese Wanda, pentru că nu încercase deloc s-o convingă de asta. Dar ceva, tot făcuse, nu? Se însurase cu

ea.

Dar dacă o iubea, atunci de ce nu făcuse măcar efortul să-i spună asta, să vorbească cu ea?

Pentru că niciodată nu-l lăsase, recunosc ea, amărâtă. Din ziua în care îl părăsise, îl ținuse în mod deliberat, la distanță. Să fie Jake îndrăgostit de ea? Să o iubească la fel de mult și pasionat, cum îl iubea ea? Părea imposibil. Jamie începu să patruleze prin cameră, încercând să-și facă ordine prin gândurile care i se învârteau haotic în cap.

De ce imposibil? se întrebă ea. Odată crezuse că el o iubea. Dar el nu încercase niciodată să o găsească, să o aducă înapoi.

S-a gândit că poate erai prea tânără și probabil, după un timp, ai fi început să-l urăști pentru că te-a legat de el, prea devreme, spusese Wanda despre el. Oare din cauza asta?

Dar nu, dacă Jake ar fi iubit-o, ar fi fost cu ea acum, nu singur, schiind pe o pârtie îndepărtată, aparent mulțumit să-și petreacă timpul fără ea. Jamie patrula în continuare, plutind între speranță și teamă, prea zăpăcită de dezvăluirile Wande, ca să le poată deocamdată înțelege. De altfel, Jake nu mai era un copil; cu siguranță că dacă voia asta, putea găsi o cale ca să-i spună ce simte.

Dar îi mărturisise o dată și ea îi respinsese iubirea, spunându-i că își dorea o carieră și să plece la Londra.

Târâitul telefonului o surprinse. Privi aparatul fără să se miște, apoi ridică nesigură receptorul, așteptându-se să audă vocea lui Jake.

Când auzi în schimb, vocea mamei ei, mai întâi se simți șocată, după care, doar speriată.

— Mark, reuși ea să spună cu un tremur în voce,

dar mama ei o liniști imediat, făcând-o chiar fericită.

— Despre Mark e vorba, recunosc mama ei. Dar sunt vești bune, nu rele. A mai făcut niște analize, chiar înainte de căsătoria voastră, dar nu v-am spus ca să nu vă îngrijorați. Au ieșit rezultatele, iar doctorul e convins că după progresul de acum și cu noul medicament care trebuie să apară anul ăsta, Mark are foarte multe șanse să poată duce o viață aproape normală. Dar unde e Jake? Întrebă mama ei, după ce Jamie își exprimă bucuria și surpriza.

— Aăă... schiază. Intenționat, folosi un ton vag.

— Serios? Atunci Mark a pierdut pariul cu el, glumi mama ei. A pariat cu Jake că nu va putea să se dezlipească de lângă tine mai mult de zece minute odată, după ce te-a așteptat atâția ani. Bietul Jake a trebuit să suporte multe Ironii de la Mark, în tot răstimpul ăsta, din cauza sentimentelor lui pentru tine. Eu nu știu ce n-a mers între voi acum șase ani, și nici nu te-am întrebat, pentru că mi-ai arătat limpede că nu vrei să discuți despre asta, dar mă bucur sincer că până la urmă v-ați împăcat și sunteți iar împreună.

— Tu... tu ai știut atunci despre mine și Jake? se miră Jamie. Dar cum?

Când răspunse, vocea mamei ei era puțin tristă.

— Ei bine, tu nu prea ai încercat să ascunzi pasiunea imensă pe care o aveai pentru el, iar Jake a recunoscut față de mine și Mark faptul că era îngrijorat din cauza sentimentelor lui pentru tine și că ar fi putut să fie tentat să profite de dragostea ta... și să te forțeze la o relație mai permanentă poate, decât ai fi dorit tu, de fapt. Când ne-a telefonat să ne spună că ne așteptați pe noi să ne

întoarcem din vacanță, ca să vă puteți logodi, trebuie să recunosc faptul că și eu și Mark, am fost îngrijați. Erai așa de tânără și fără prea multă experiență de viață, dar Jake era convins că sentimentele tale pentru el sunt la fel de puternice ca ale lui. Când ne-am întors acasă și am descoperit că plecaseși, am ghicit imediat că te-ai răzgândit. Bietul Jake, o vreme am crezut că n-o să poată niciodată trece peste durerea asta. Până de curând, Mark începuse să creadă că nu se va însura niciodată.

— Adică până când a spus că-și va aduce viitoarea soție acasă, de Crăciun? o întrerupse Jamie.

— Ei bine, nu, nu până atunci. De fapt, asta era o veche glumă între Jake și tatăl lui. Jake promitea asta în fiecare an. Era modul lui de a ne spune că sentimentele nu i se schimbaseră. Mark începuse să creadă că ceva s-a schimbat, când Jake ne-a sunat să ne spună că de Crăciun ai să vii cu el acasă. Era evident că până atunci îl evitaseși, așa că Mark a fost convins că dacă veniți împreună, veți fi mai mult decât doar frați vitregi.

— Ei bine, oricum, nu s-a văzut, murmură Jamie.

— Desigur, pentru că n-a vrut să-l facă pe Jake să se simtă prost. Nu uita, draga mea, că pentru un bărbat așa de orgolios ca Jake, e foarte greu de recunoscut faptul că este îndrăgostit nebunește de o femeie care nu-l vrea; și Jake ne-a spus clar care erau sentimentele lui pentru tine. Cred că aveai aproape șaisprezece ani, când ne-a spus prima dată ce simte față de tine. Amândoi am fost foarte îngrijați.

El avea aproape douăzeci de ani și o experiență

de viață destul de bogată, iar Mark și cu mine ne-om temut că Jake ar putea fi tentat să folosească relația voastră de rudenie, ca să aibă cu tine alte relații, pentru care nu erai încă destul de matură. De fapt, el însuși era pe deplin conștient, de această tentație. Era complet deschis și sincer față de nai și mie mi-a, părut tare rău pentru el, când tu ai plecat.

— Eu am crezut că se însoară cu mine pentru co testamentul lui Mark împărțea averea lui, între noi doi.

Urmă o scurtă tăcere, după care mama ei spuse cu o voce șocată:

— Jamie, draga mea, cum Dumnezeu ți-ai putut imagina asta? Și în plus, sunt sigură că acum știi deja, Jake a moștenit o foarte mare sumă de bani de la familia mamei lui – mult mai mult decât va putea să-i lase vreodată Mark. Oricum, mă bucur că lucrurile s-au aranjat acum. Amândoi suntem foarte fericiți. Cinstit, amândoi avem părerea că acum sunteți mult mai bine pregătiți pentru căsătorie, decât erați acum șase ani. Tu ai câștigat singură experiență de viață așa încât acum, poți discuta cu Jake de pe poziții de egalitate, sar faptul că te-a pierdut atunci, a mai temperat aroganța lui înăscută, aroganță care câteodată, era de-a dreptul enervantă. Ori de câte ori Mark mă enervează cu antifeminismul lui, încerc să-mi reamintesc că reversul medaliei este că el e de asemenea un bărbat foarte protector și tandru care n-ar pune niciodată propriile dorințe înaintea celor ale soției sau familiei lui. Nimeni nu le poate schimba această trăsătură de comportament, ci doar să o tempereze, iar Jake seamănă foarte bine

cu tatăl lui; a fost crescut să înțeleagă că este datoria ȋi responsabilitatea lui să o protejeze pe femeia pe care o iubește, cu toate că Jake pare să fi înțeles acum că, o femeie are și ea nevoie de independență.

Mai discutară câteva minute, mama ei povestindu-i despre părerile oaspeților la nuntă. Când Jamie închise telefonul, începuse deja să se întunece.

Jamie privi focul îngândurată. Trebuia să fie adevărat. Mama ei n-ar fi mințit-o, iar ea nu vedea niciun motiv pentru care Jake i-ar fi mințit pe părinții lor și cu siguranță, nu atâta timp.

O iubea. Gustă aceste cuvinte, lăsându-le să-i pătrundă adânc în creier, gândindu-se la toate implicațiile lor și simțind ceva explodând și înflorind în ea, făcând-o să simtă că trăiește din plin.

Telefonul sună din nou. Ridică automat receptorul.

— Jamie, sunt eu, Wanda. Cred că până la urmă vom anula totuși întâlnirea din seara asta. Gavin a fost reținut la Innsbruck, iar eu, voi rămâne acolo cu el peste noapte. Sper însă că ne vom mai vedea, până plecați voi.

Era ciudat, dar nu avea resentimente față de Wanda, descoperi Jamie, după ce puse receptorul în furcă. Nu mai era loc pentru așa ceva. Era amețită, îmbătată de bucuria ei delirantă, care nu mai ținea cont de nimic. Jake o iubea. Deodată, întreaga ei viață se schimbase și acum vedea cu alți ochi toate comentariile lui, care ei i se păruseră sarcastice. Oare nu gelozia era cea care îl îndemnase la ele? Înainte, posibilitatea ca Jake să

țină la ea i se păruse atât de îndepărtată încât, nu văzuse decât maliție și cruzime în atitudinea lui față de ea; acum înțeluse că totul nu fusese decât o mască, pe care el o purtase ca să se autoprotejeze.

Oare ce va spune el când...? Jamie se încruntă deodată, înțelegând că putea pur și simplu să-i spună că descoperise faptul că el. O iubea. Ar fi putut să nege totul – așa ar fi făcut și ea în aceeași situație. Putea nici să n-o creadă că și ea îl iubește. Erau căsătoriți, dar el credea că o forțase să se mărite. Doar ea îi tot amintise asta, încă de când se logodiseră.

Mușcându-și absentă buzele, se întreba ce să facă atunci când Jake. Va deschide ușa și va intra în cabană.

— Îmi pare rău că am întârziat atât, spuse el scurt. Am stat de vorbă cu unul dintre instructorii de schi. Îmi povestea de o nouă pârtie de schi, ceva mai ușoară.

— Crezi că ar fi prea dificilă pentru mine?

Întrebă Jamie nerăbdătoare, uitând de felul în care se despărțiseră în ajun. Ar fi vrut să se ducă la el și să-l îmbrățișeze și să-l roage să uite trecutul, dar fu brusc readusă la realitate, văzând cu ce ochi o privește.

— Nu crezi că exagerezi puțin? o ironiză el. Nu-i nevoie, din partea mea, să joci rolul soției îndrăgostite, Jamie. Știu deja ce simți pentru mine. Dumnezeu știe că te-ai exprimat foarte clar. Ar fi mai bine să mă duc sus, să fac un duș, dacă vrei să ieșim să cinăm.

— S-a anulat, îi spuse Jamie absentă. A sunat Wanda; soțul ei a fost reținut la Innsbruck, iar ea

va petrece noaptea, acolo, cu el. A spus că vom fixa altă întâlnire, când se întorc. Ce coincidență, să te întâlnești azi cu ea.

El îi aruncă o privire aspră, bănuind-o de sarcasm, dar neputând citi nimic pe chipul ei, spuse degajat:

— Da, așa este. Ea și cu mine, am mai fost aici cu un grup, cam cu șase ani în urmă. Tocmai se construise hotelul. N-am mai văzut-o de atunci.

— Nu, ea a spus că afacerile soțului i-au făcut să vină aici. Se pare că el lucrează mai mult pentru companii americane.

— Când ți-a spus ea toate astea?

O privi cercetător, iar Jamie simți că se înroșește.

— A trecut pe aici azi după-amiază. Am stat mai mult de vorbă.

Poate asta era șansa ei. Își ținu respirația, sperând ca el s-o întrebe despre ce au discutat, dar în loc de asta, Jake ridică din umeri și se îndreptă spre scări, aruncându-i peste umăr:

— Pot să folosesc eu primul, baia?

Jamie dădu din cap, descurajată.

Jake era deja în baie când telefonul sună din nou; fata de la recepție o întreabă pe Jamie dacă voiau să cineze la hotel, sau doreau să comande ceva, la cabană.

Gândindu-se rapid, Jamie decise că ar avea mai multe șanse să discute cu Jake, dacă erau singuri și își aminti că frigiderul era plin de mâncare, semi-preparată. Era foarte simplu să încropească ea ceva, pentru amândoi.

Refuzând ambele oferte, mulțumi fetei și închise.

Numai când făceau dragoste, Jake își arăta o parte din sentimentele față de ea, realizează Jamie,

deodată. Treptat, începu să-i încolțească un plan în minte. Intră în bucătărie și examinează conținutul frigiderului. Era clar că nu aveau să moară de foame.

Tocmai intra în sufragerie când auzi ușa băii deschizându-se. Îl strigă, iar el apărură în capul scărilor. Avea părul ud și halatul desfăcut la gât. Pielea îi era încă umedă, iar Jamie simți că se topește de dragul lui. În toți acești ani încercase să-și înfrâneze dorința față de el, iar acum aceasta exploda în ea cu o forță pe care a-l atinge era atât de puternică încă. Își plecă privirea.

— Ăăă... m-am gândit că am putea cina aici în seara asta. Sunt... sunt puțin obosită. Jamie văzu că el se încruntă și se sperie puțin.

— Dacă așa vrei. Vocea lui sună ciudat, dar el se întoarce și intră în dormitor.

Jamie îl urmă și deschise ușa dormitorului. E! o privi surprins și ridică din sprâncene.

— M-am gândit să fac și eu un duș și să mă schimb, îi spuse ea, trecând pe lângă el ca să-și ia lenjerie proaspătă și halatul de baie. Aș bea ceva, dacă ai vrea tu să-mi aduci, adăugă ea, deschizând ușa și rugându-se ca el să n-o întrebe, de ce nu-și luase singură ceva de băut, când venise sus, dar spre ușurarea ei, Jake spuse:

— Nu cred că barul are ceva prea grozav în el. Ce-ai vrea să iei?

— Oh, doar gin și tonic, te rog.

El se afla încă în dormitor, când ea intră în baie. În aer plutea un miros intens de apă de colonie.

Privind gânditoare spre jacuzzi, Jamie se îndreptă spre el, citi instrucțiunile și constată că nu era greu de folosit.

Începu să-și pună planul în aplicare, găsim uşoară partea lui fizică, dar când privi bazinul umplându-se repede, o cuprinsă tot felul de îndoieli. Dacă nu-i reuşea planul? Dacă de fapt, Jake n-o iubea? Dacă...

Dacă îşi pierdea toată viaţa, distrugându-şi puţinul curaj? se întrebă ea. Era o vorbă: o lungă călătorie, începe întotdeauna cu primul pas. Ei bine, dacă ea nu făcea acuma primul pas, putea să piardă şansa de a începe călătoria care, dacă avea noroc, putea s-o ducă la descoperirea că Jake o iubea, la fel de mult cum îl lubea şi ea.

Alungându-şi hotărâtă îndoielile, puse jacuzzi-ul în funcţiune. Doamne, arăta şi făcea zgomot la fel ca şi cazanul unei vrăjitoare! Câteva secunde privi fascinată ceea ce se întâmpla, dar numai până când îl auzi pe Jake coborând scările şi îşi aminti de planul ei.

Se dezbracă, îşi legă părul în creştetul capului şi se îndreptă spre jacuzzi. Lumina din camera de baie era prea puternică, dar în zona dimprejurul bazinului era mult atenuată de plantele oare se aflau alături şi care în acelaşi timp îl separau de partea mai funcţională a încăperii. Stinse luminile principale şi zâmbi văzând strălucirea blândă care rămase. Imensul jacuzzi avea scăriţe pe fiecare din laturile octogonului. Jamie se așază astfel încât să poată vedea uşa. Când îl auzi pe Jake urcând scările, tensiunea ei crescuse. Parcă milioane de fluturi i se zbăteau în stomac.

El deschise uşa şi spuse sec:

— Uite-ţi băutura. Unde...?

Jamie avusese foarte rar ocazia să-l vadă pe Jake tulburat.

Timp de câteva secunde el rămase pe loc. Uitându-se la ea uluit.

— Oh, mi-ai pregătit băutura. Bine. Vrei, te rog, să mi-o aduci aici, Jake?

Spera că el nu va ghici cât de nervoasă este. Când el se îndreptă spre ea, Jamie se ridică puțin, știind că astfel el putea să vadă partea de sus a sânilor ei.

Când el ajunse lângă ea, îi puse paharul în mână întinsă. Nervii ei erau întinși la limită.' Jamie trase adânc aer în piept, după care spuse senină:

— M-am gândit să încerc jacuzzi-ul, câtă vreme tot sunt aici. Îl privi pe sub genele lungi și văzu că el o studiază concentrat. E într-adevăr foarte plăcut, adăugă ea serioasă. De ce nu intri și tu?

Picioarele ei pluteau în apă și intenționat, Jamie își privi degetele de la picioare. Dacă el o respingea acum, nu știa ce Dumnezeu să mai pună la cale. Niciodată în viața ei nu mai făcuse asemenea avansuri unui bărbat, iar acum i se părea bizar să facă asta, cu propriul ei soț. Nu-i venea să creadă că se afla în această situație.

Jake rămase absolut în tăcere, iar ea riscă să-l privească, în timp ce sorbea din băutura adusă de el.

Pieptul lui se ridica și cobora adânc, ca și când n-ar fi putut să-și regleze respirația, în timp ce pielea l se înroșea ușor. Degetele lui îi cuprinseseră încheietura mâinii și pentru o clipă, Jamie crezu că are de gând s-o tragă afară. În schimb, el spuse nehotărât:

— Ești sigură că știi ce faci?

Ea începu să se mai destindă.

— Foarte sigură, răspunse Jamie dulce, privindu-l

drept în ochi.

Fără să-și ia ochii de la ea, Jake se dezbracă și intră în apă, așezându-se în partea opusă ei.

— Vino aici, spuse el răgușit.

Lăsându-se ghidată de instinct, Jamie se duse imediat la el, îngenunchind în fața lui, în timp ce picături de apă îi alunecau de pe umeri.

— Jamie. Ochii lui erau umbriți și serioși și nedorind ca el să înceapă să-i pună întrebări în legătură cu comportamentul ei, Jamie îl rugă:

— Sărută-mă, Jake.

Se aplecă înainte, își aruncă brațele în jurul gâtului lui și se apropie mai mult de el, astfel încât coapsele ei îl atinseră pielea și sâni se lipiră de pieptul lui. Fără să-i dea timp să se miște, își lipi buzele de gâtul lui, mușcându-l ușor.

— Jamie.

Ea îi surprinse uimirea din voce și simți nesiguranța degetelor lui, când ele îi atinseră pieleo. Buzele ei se plimbau în continuare pe gâtul lui puternic.

Îl sărută ușor, explorându-i lobul urechii, linia fermă a bărbiei, desenând cu limba arabescuri pe buzele lui.

Îl auzi gemând și simți fiorul care îl străbătu când încercă s-o ia în brațe, dar ea se răsuci, râzând încet, lăsându-și mâinile să alunece peste el. El se înfiora din nou și pielea i se înroși pe tot trupul excitat. O luă în brațe și o lipi toată de el.

— Jamie. Vocea lui era groasă și nesigură. Pentru numele lui Dumnezeu, ce...?

Ea se mișcă puțin, unduindu-și trupul lipit de al lui, ascultând cu plăcere gemetele lui excitate și mândrindu-se cu efectul atingerilor ei.

— Du-mă în pat, Jake, îi șopti ea la ureche. Ieși din jacuzzi, înăbușindu-și îndoielile și întorcându-se când Jake se ridică și o luă în brațe.

Amândoi erau uzi, dar asta părea să nu conteze și în plus, erau atâtea lucruri pe care voia să i le dăruiască lui Jake; feluri în care dorea să-l iubească, feluri care o făceau nerăbdătoare.

Jamie luase inițiativa și era hotărâtă să o păstreze, cel puțin până reușea să înfrângă rezistența lui Jake, până la punctul în care era dispus să o asculte.

Când o depuse pe pat, ea se întinse și îl sărută, plimbându-și dulce limba peste gura lui și mângâindu-i pielea cu degetele.

— Jamie.

Mâna lui îi cuprinse sânul, în timp ce geamătul lui cerea sărutul gurii ei. Sub degetele ei, pielea lui ardea; își uita scopul și se dăruiea întreagă, sărutului sălbatic al lui Jake. Se simțea delicios de toropită și slabă; dar nu trebuia să lase dorința să o copleșească... nu încă.

Când gura lui o părăsi pe a ei, Jamie îl împinse ușor spre pat, își lipi buzele de pieptul lui și apoi își lăsă gura să alunece cu senzualitate și tandrețe, peste trupul lui.

Când el înțelese ce voia ea să facă, la început încercă să-i reziste, prinzându-l încheieturile mâinilor și trăgând-o la o parte. Dar ea îl mușcă ușor de coapsă și cu limba desenă cerculețe fine pe pielea lui, până când el nu mai putu să reziste plăcerii și se văzu nevoit, ca și ea mai demult, să se abandoneze dorinței și atingerii intime a mâinilor și gurii ei.

La fel ca și al ei, trupul lui se arcui, oferindu-se și

dorind ceea ce creierul lui refuze să accepte.

Ceea ce începuse ca o încercare a ei de a-și dovedi dragostea, o excitase și pe ea la fel de mult ca pe el. Când Jake o rostogoli sub el, pătrunzând în carnea ei fierbinte și umedă, atunci Jamie gemu frenetic, încolăcindu-se în jurul lui și răspunse plină de dorință sărutului lui.

Orgasmul lor avu loc asemeni unei explozii continue, o expresie fizică a armoniei pe care mințile lor urmau abia să o cunoască, gândi Jamie amețită, coborând de pe culmile plăcerii. Stătea culcată pe o parte, cu brațele încolăcite în jurul lui Jake. Sub obrazul ei putea simți bătaia inimii lui și respirația încă aspră.

Fericită, îi atinse pieptul, răscolind ușor cu degetele părul fin și negru, și râzând dulce când el gemu.

— Dumnezeule, m-ai epuizat, Jamie! Ce s-a întâmplat?

— Vrei să spui că nu știi? Ea deschise ochii mari și își ridică capul ca să-l poată privi în față.

Batjocura din ochii lui fu înlocuită de o atenție cercetătoare.

— Pot să îndrăznesc să te întreb, ce s-a întâmplat? spuse el încetitor.

Ea nu se prefăcu că nu înțelege. De fapt, asta era ceea ce dorise: intimitatea și căldura brațelor lui; trupul și mintea lui relaxate și saturate de iubire; garda jos, astfel încât ea să poată măcar să încerce să se apropie de el.

— Oh, este felul meu de a încerca să-ți arăt cât de mult te iubesc.

Așa cum se așteptase, el se încordă, o împinse cu brațele și ochii îi deveniră reci și răi, când o

privi.

— Nu știu de-a ce te joci, Jamie, începu el amar.

— De ce m-aș juca?

— De ce? Respira greu și ochii îi sclipeau de mânie. Pe mine mă întrebi? Acum șase ani mi-oi mărturisit că mo iubești și după aceea m-ai părăsit, spunând că îți dorești o cariera. De atunci m-oi evitat ca pe o boala. Chiar și azi...

— Te-am mințit, Jake. Enormitatea acestei afirmații aproape îi distruse curajul. Nu putea să se uite la el. Te-am iubit întotdeauna, dar... cm plecat pentru că am crezut că tu nu mă iubeai și că voiai să te însori cu mine din cauza... ei bine, din cauza testamentului tatălui tău.

— Ce-ai crezut? Jake se ridică, o trase spre ei, o scutură și bolborosi: A: crezut că...? Ce naiba ți-a dat ideeo asta?

— Cine, îl corectă ea ușor. „Cine”, Jake, ea a fost Wanda.

Poticnindu-se, îi povesti ce-i spusese cealaltă femeie și cum aflate adevărul.

— De ce Dumnezeu nu mi-ai spus nimic? De ce ți-a fost mai ușor să o crezi pe Wanda decât pe mine, bărbatul pe care se presupunea că-l iubești?

— Jake, aveam optsprezece ani și eram foarte naivă. Presupun că o parte din mine n-a crezut că mă iubești cu adevărat, că tu, așa cum eroi. Puteai să mă dorești așa cum te doream eu.

Ea văzu cum mânia din ochii lui dispare și cum chipul lui începe să-și recapete culoarea.

— Ar trebui să-ți frâng gâtul ăia blestemat, spuse el gros. Când mă gândesc prin ce am trecut amândoi din cauza ta, câți ani am pierdut, gemu el. Asta ar trebui să fac, dar tot ce-mi doresc cu

adevărat să fac acum, este asta!

„Asta” era presiunea gurii lui pe buzele ei, cerându-i să cedeze dominației lui masculine.

Când în cele din urmă își desprinsese gura de a ei, vocea lui sună dureros și parcă autobatjocorindu-se:

— Am așteptat ani de zile să te răzgândești, să sature de Londra și de carieră. La început, n-am îndrăznit să vin după tine; mă temeam că am să te sperii mai tare și ai să fugi și mai departe. Am dus cu mine sentimentele mele pentru tine, ca pe o obsesie cumplită timp de șese ani, spunându-mi mereu că ar trebui să găsesc pe altcineva, știind că este imposibil. N-aș fi putut, fizic, să fac dragoste cu altă femeie. Am fost sfâșiat de iubirea asta nebună pentru tine și tu îmi spui acum că a fost inutil și totul s-a întâmplat din cauza minciunilor cuiva.

Știind ce simte, Jamie spuse cu blândețe:

— Jake, poate a fost mai bine așa. Eram foarte naivă și imatură la optsprezece ani; atunci n-am fi fost egali și sunt aproape sigură că foarte curând, m-ai fi depășit.

— Vrei să spui că Wanda ne-a făcut un serviciu? Întrebă el.

— Dar Amanda? Îi reaminti Jamie. Păreai foarte hotărât să te însori cu ea.

— Tu ai fost cea care a tras prima concluzia asta, iar eu te-am lăsat așa, ca să te fac geloasă.

— Dar Amanda însăși...

Jake zâmbi.

— Tatăl ei se agățase de mine, sugerând că m-ar place drept ginere, iar eu am hotărât că cel mai ușor și mai puțin dureros mod de a opri totul, era s-

o sperii pe Amanda, convingând-o că eu eram ultima persoană cu care să dorească să se mărite. Ce nu mi-am putut imagina, a fost că o să vină la tine după ajutor și că tu puteai crede că-mi doresc o altă femeie, decât pe tine, adăugă el repede.

Se aplecă spre ea, dar Jamie îl împinse ferm la o parte.

— Asta nu explică modul în care m-ai făcut să mă mărit cu tine, îi reaminti ea.

— Oh, asta. El zâmbi din nou. Tu ai fost cea care a hotărât că mă voi însura cu Amanda. Eu am mers ceva mai departe și am decis să-mi aleg singur soția. Trebuie să recunosc că am fost puțin surprins, de cât de ușor te-am convins. Crezusem că am descoperit motivul noaptea trecută, spuse el și adăugă apoi, văzând-o că se încrunta: Felul în care ai reacționat când am făcut dragoste și faptul că ai spus că n-ai mai avut pe altcineva. Am crezut că mă foloseai numai pentru relaxare fizică.

Jamie clătină din cap.

— M-ai speriat, m-ai făcut să mă simt vulnerabilă. Cum puteam să te doresc așa, să te iubesc atât, când tu nu mă iubeai?

— Nu te iubeam? mormăi Jake. De câte ori te-am atins, m-am trădat. Trebuia să fii oarbă, să nu observi. Am treizeci și doi de ani și tu ești singura femeie din lume care mă poate excita atât de tare. Să știi că nu-ți pretind să-ți abandonezi munca, Jamie, spuse el repede. Ți-ai făcut o carieră și...

Ea clătină din cap, întrerupându-l brusc.

— Ralph va fi mai mult decât încântat să cumpere partea mea de companie. Eu am să mă mulțumesc cu alt tip de activitate: adaptarea la viața de familie. O familie mare, sper. Doamne! își

aminti deodată că nu-i spusese nimic despre tatăl lui. Îi explică și faptul că discuția cu mama ei o convinsese că Wanda n-o mințise, când spusese că el o iubește.

— E înfricoșător să cercetezi firul subțire de care a atârnat fericirea noastră, murmură el serios, adăugând încruntându-se puțin: Să știi că dacă ai fi continuat să-mi răspunzi ca noaptea trecută, nu cred că aş mai fi rezistat mult, fără să-ți spun ce simt. Abia m-am abținut să-ți spun noaptea trecută, dar m-am temut că ai să te sperii. Un singur lucru mă îngrijorează.

— Care?

— Hm. Unde ai învățat să devii atât de sofisticată și seducătoare?

Jamie râse.

— Ah, asta. E simplu. Prin exemple, înveți cel mai ușor și având un asemenea soț... Ea își înclină capul și îi șopti în continuare la ureche, până când el o luă în brațe și murmură:

— Ei bine, în cazul ăsta...

Mult, mult mai târziu, Jamie își aminti că nu aveau ce mânca. În timp ce se învăteau amândoi prin bucătărie pregătindu-și cina, ea se gândi că în ciuda faptului că treburile casnice erau departe de a fi romantice, era mult mai fericită acum, decât fusese vreodată în viața ei.

Jake se opri din tăiatul pâinii și îi zâmbi.

— La ce te gândești? îl întrebă ea visătoare, anticipând un răspuns plin de dragoste.

El o necăji, spunând pe un ton de glumă:

— Mă întrebam ce vor spune copiii noștri, când le voi povesti că mama lor m-a sedus într-un jacuzzi.

— Îndrăznește numai, să spui asta cuiva! îl

amenință Jamie, înroșindu-se toată. Își uită însă indignarea când Jake o lua în brațe și îi șopti la ureche:

— N-am să spun, dar numai dacă îmi promiți că ai s-o faci din nou... curând.

SFÂRȘIT